

Universitatea Babeș-Bolyai
Facultatea de Științe Economice și Gestiunea
Afacerilor

Departamentul de Contabilitate și Audit

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

INTERACȚIUNEA DINTRE CONTABILITATE ȘI CRIZELE ECONOMICE – O ANALIZĂ A REGLEMENTĂRILOR CONTABILE

Conducător științific

Prof.univ.dr. Măciș Dumitru

Doctorand

Mărcuș (căs. Toman) Cristina-Maria

Cluj Napoca

2012

CUPRINSUL REZUMATULUI TEZEI DE DOCTORAT

CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT	4
INTRODUCERE	7
METODOLOGIA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE	13
PREZENTAREA SINTEȚICĂ A CAPITOLELOR TEZEI DE DOCTORAT	18
CONCLUZII.....	64
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE	74

CUVINTE CHEIE

Criza economică

Contabilitatea

Reglementări contabile

Evoluția contabilității

Costul istoric

Valoarea justă

Presiuni politice

Standardele Internaționale de Raportare Financiară

Banca Mondială

Fondul Monetar Internațional

Comisia Europeană

Comisia Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA

Cuprinsul tezei de doctorat

Lista abrevierilor

Lista tabelelor, graficelor și anexelor

Introducere

Metodologia cercetării

- 1. Criza economică – Fundament conceptual și situare teoretică în sfera cunoașterii**
 - 1.1 Abordări conceptuale ale crizei economice
 - 1.2 Criza conform teoriei economice
 - 1.3 Tipologii ale crizei economice
 - 1.4 Crizele economice în istorie
 - 1.5 “Contabilitate” și “criză” – Google Trends
- 2. Privire asupra istoriei și evoluției contabilității**
 - 2.1 Funcția economică a contabilității
 - 2.2 O analiză a datelor istorice pentru a observa evoluția contabilității în acțiune
 - 2.3 Istoria contabilității și progresul contabilității
 - 2.3.1 Progresul în istorie și istoria ca și progres
 - 2.3.2 Progresul în istoria contabilității
- 3. Impactul crizelor economice asupra teoriilor și practicilor contabile – O abordare cronologică**
 - 3.1 Crizele comerciale din Anglia secolului 19
 - 3.2 Marea Recesiune din anii 1930
 - 3.3 Criza monetară din Mexic (1994)
 - 3.4 Criza financiară asiatică (1997)
 - 3.5 Criza financiară rusă (1998)
 - 3.6 Criza corporațiilor din SUA (2001)
 - 3.7 Criza economică globală (2008)
- 4. Sistemul contabil bazat pe costul istoric în timpul Marii Recesiuni**
 - 4.1 Contribuții ale cercetătorilor teoreticieni
 - 4.2 Dezbaterile asupra costului de înlocuire

- 4.3 Funcția contabilității într-o eră a corporațiilor
- 4.4 Discuții legate de modelele de multiplă evaluare
- 4.5 Problemele din practica contabilității
 - 4.5.1 Cazul Dodge Brothers
 - 4.5.2 Cazul lui Ivar Krueger – “Regele Chibriturilor”
- 4.6 O analiză a criticii contabilității în anii 1920
- 4.7 O analiză a criticii contabilității în timpul Marii Recesiuni
- 4.8 Influența Comisiei Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA asupra reglementării sistemului contabil bazat pe costului istoric
- 4.9 Concluzii preliminare
- 5. Sistemul contabil bazat pe valoarea justă în timpul crizei economice globale**
 - 5.1 Dezbateri academice cu privire la sistemul bazat pe valoarea justă
 - 5.1.1 Lipsa de comparabilitate și de certitudine a situațiilor financiare
 - 5.1.2 Creșterea volatilității venitului raportat
 - 5.1.3 Inconsistența măsurării
 - 5.1.4 Pro – ciclicitatea sistemului bazat pe valoarea justă
 - 5.1.5 Înapoi la baze – ar trebui înlocuit sistemul bazat pe valoarea justă cu sistemul bazat pe costul istoric?
 - 5.1.6 Concluzii preliminare
 - 5.2 Studiu asupra scrisorilor de comentarii adresate IASB aferente proiectului de expunere privind măsurarea valorii juste
 - 5.2.1 Context
 - 5.2.2 Studii de cercetare legate de scrisorile de comentarii
 - 5.2.3 IASB și procesul de stabilire a standardelor
 - 5.2.4 Planul cercetării
 - 5.2.5 Analiză calitativă a scrisorilor-comentariu adresate IASB referitor la proiectul de expunere privind măsurarea valorii juste
 - 5.2.6 Analiză calitativă a scrisorilor-comentariu adresate IASB referitor la proiectul de expunere cu privire la evaluarea valorii juste – analiza incertitudinii măsurării – limitat, asupra unui proiect de informații urmând a fi furnizate
 - 5.2.7 Scurt rezumat al analizei calitative a scrisorilor-comentariu

5.2.8 Analiza cantitativă a scrisorilor-comentariu adresate IASB în privința proiectului de expunere privind măsurarea valorii juste

5.2.9 Rezultatele cercetării analizei cantitative

5.2.10 Concluzii preliminare privind analiza calitativă și cantitativă a scrisorilor-comentariu

6. Presiunile politice și instituționale – factori care au condus la schimbări în contabilitate în timpul crizei economice globale

6.1 Cadru teoretic

6.1.1 Teoria instituțională

6.1.2 Teoria interesului public al reglementărilor

6.2 Procesul de stabilire a standardelor în contabilitate

6.3 Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate - de la controversă la criză

6.4 IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaștere și măsurare – standardul cel mai intens disputat

6.5 Influența Uniunii Europene asupra procesului de stabilire a standardelor internaționale de contabilitate

6.6 Implicațiile organismelor de supraveghere - Grupul celor 20

6.7 Apărarea IASB împotriva presiunilor politice și instituționale

6.8 Estimarea consecințelor

6.9 Presiunea politică a Congresului american asupra FASB

Concluzii

Referințe bibliografice

INTRODUCERE

Reflectând importanța crizei economice globale din 2008, unii specialiști au început să examineze relațiile cauzale dintre contabilitate, reglementări contabile și criză. În ceea ce privește „crizele în contabilitate (sau scandalurile)” și reglementările contabile, există un volum semnificativ de literatură, dar o astfel de literatură necesită încă a fi dezvoltată pentru a ilustra și a înțelege relația dintre criza economică, contabilitate și reglementările contabile. Așadar, motivația pentru alegerea acestui subiect de cercetare rezidă în necesitatea unei analize profunde a schimbărilor contabile în timpul perioadelor de criză economică.

Principalul obiectiv al acestei teze este de a explora interacțiunea dintre contabilitate și crizele economice, cu un accent particular pe modul în care crizele determină schimbări în reglementările contabile. În această cercetare vom investiga diverse crize economice care au avut loc în țări diferite, în perioade de timp diferite și impactul lor asupra contabilității și asupra reglementărilor contabile. Mai mult, încercarea noastră este de a identifica factorii ai crizelor economice majore care au condus la schimbări în reglementările contabile de-a lungul istoriei, ceea ce ar aduce o contribuție la literatura de istorie a contabilității.

Literatura a revelat câteva exemple ale unor crize economice care au conturat evoluția contabilității, atât în teorie cât și în practică. De exemplu, crizele comerciale din Marea Britanie din secolul nouăsprezece, marea criză economică (1929-1933), criza mexicană (1994), criza asiatică (1997), criza rusă (1998), criza companiilor din SUA (2001-2002) și criza economică globală (2008) sunt crize care au sculptat nu numai reglementările contabile ale acelor țări afectate de criză, ci și contabilitatea la nivel internațional. Așadar, în această teză, scopul nostru este de a analiza schimbările în contabilitate care au avut loc în timpul crizelor menționate mai sus.

Înainte de a începe analiza asupra interacțiunii dintre contabilitate și crizele economice, credem că cititorul ar trebui să fie mai întâi introdus în sfera de cunoaștere a crizelor economice și a evoluției contabilității, deoarece considerăm că acesta este un pas important în înțelegerea și

interpretarea relațiilor dintre acestea două. Prin urmare, primul capitol al tezei prezintă cadrul conceptual și tipologia crizei economice.

De-a lungul anilor, cercetătorii au început să asocieze din ce în ce mai mult criza economică cu contabilitatea, în sensul în care aceștia fie au văzut contabilitatea ca fiind un factor care a declanșat criza, fie ca fiind o soluție la aceasta. Mai mult decât atât, izbucnirea recente crizei economice a avut un impact atât de major asupra bunăstării oamenilor încât subiectul crizei a ajuns probabil să fie unul dintre cele mai discutate subiecte peste tot în lume. Astfel, încercăm să elaborăm o analiză, folosind unul din instrumentele Google, pentru a afla dacă utilizatorii Google, sau mai bine spus, publicul larg a făcut aceeași asociere ca și cercetătorii între contabilitate și criză. Această analiză va fi efectuată la începutul abordării noastre științifice, deoarece este foarte important să demonstrăm mai întâi că oamenii cred că există o relație între contabilitate și criza economică și numai după aceea vom elabora o analiză dinamică a acestei relații.

Capitolul al doilea aprofundează istoria și evoluția contabilității și discuțiile se concentrează în principal asupra chestiunii de a determina dacă contabilitatea este progresivă și dacă schimbările contabile sunt evolutive. În acest capitol încercăm să înțelegem esența noțiunii de „progres”, dat fiind că implică nu numai schimbări ci și îmbunătățiri și să analizăm faptele istorice pentru a afla dacă este întemeiată folosirea cuvântului „progres” atunci când vorbim despre istorie și mai ales despre istoria contabilității.

Mai departe, cel de-al treilea capitol prezintă o vedere de ansamblu cronologică asupra impactului crizelor economice majore asupra contabilității și a reglementărilor contabile. Mai exact, în acest capitol vom analiza cele mai grave crize economice din istoria umanității, începând cu crizele economice ale Angliei din secolul al nouăsprezecelea și terminând cu recenta criză economică din 2008, și vom încerca să evidențiem faptul că aceste crize au adus schimbări în contabilitate și în reglementările contabile.

Pentru a ilustra relația dintre crizele economice și contabilitate, acest capitol va prezenta pe scurt cazurile istorice ale crizelor economice care au condus la schimbări în contabilitate, din perspectiva evoluției echilibrului punctat. Echilibrul punctat este o teorie prin intermediul căreia

încercăm să demonstrăm că crizele economice, privite ca un șoc extern major, au cauzat o schimbare bruscă în evoluția contabilității și a reglementărilor contabile. Mai mult, crizele economice ar putea fi comparabile cu un colaps în biologie, deoarece acestea selectează sisteme contabile, reglementări contabile și chiar companii pentru supraviețuire, testându-le abilitatea de a se adapta la noi condiții.

Așa cum am menționat anterior, în această teză încercăm și să determinăm factorii crizelor economice care au dus la schimbări ale reglementărilor contabile. În mod particular, intenția noastră este de a identifica factorii endogeni și exogeni care au determinat organismele de reglementare să modifice reglementările contabile în timpul perioadei de criză economică. Prin factori endogeni ne referim la factori care vin din interiorul sistemului contabil, sau mai exact, contabilitatea însăși. Obiectivul nostru este de a stabili dacă sistemele contabile (sistemul costului istoric și sistemul valorii juste) au fost unul dintre factorii care au declanșat sau au accelerat crizele și dacă aceasta a determinat sau nu organismele de reglementare să schimbe reglementările contabile.

Așadar, în cel de-al patrulea capitol vom investiga dacă sistemul contabil al costului istoric, așa cum a fost reglementat în anii 1920, a fost un factor care a declanșat marea criză economică din anii 1930. Cercetătorii au început să fie preocupați de această problemă în anii 1930, imediat după Marele Crash. În cartea *A History of Accounting in America*, Previts și Merino afirmă că „există referințe [...] care oferă dovezi istorice solide că devieri ale sistemul de contabilitate bazat pe costul istoric, conservator, au condus la prăbușirea din 1929” (Previts & Merino, 1979: 227). De asemenea, analiza noastră se va concentra în principal asupra disputei care s-a ivit printre specialiști, în timpul mării recesiuni, în privința sistemului de contabilitate bazat pe costul istoric și așa- numitele devieri sau abateri de la sistemul costului istoric.

Capitolul cinci al tezei va cerceta dacă sistemul contabil al valorii juste, așa cum este reglementat de către International Accounting Standards Board (IASB), a fost un factor în declanșarea recente crize economice, sau a fost doar un accelerator al acesteia. Criza economică actuală (2008) a precipitat anumite discuții, în sensul în care mulți cercetători au învinovățit sistemul valorii juste de „crearea crizei din cauza raportării pierderilor nerealizate” (Andre et al., 2009: 3).

În această privință, am condus două studii care abordează conceptele și temele de fond ale unor critici recente specifice aduse sistemului valorii juste. În primul studiu, am elaborat o analiză calitativă a unui număr important de articole universitare care analizează relația dintre criză și sistemul valorii juste. În cel de-al doilea studiu, am efectuat o analiză cantitativă și calitativă a scrisorilor de comentarii, primite de către IASB, cu privire la proiectul de expunere asupra măsurării valorii juste, în 2009 și 2010. Intenția noastră, în cel de-al doilea studiu, este de a afla dacă comunitatea de afaceri și organele de reglementare asociază recenta criză economică cu sistemul valorii juste, și care au fost părerile lor cu privire la acest subiect. Principalul obiectiv al acestui capitol este de a produce generalități cu privire la sistemele contabile și rolul pe care acestea îl joacă în declanșarea sau accelerarea crizelor economice.

Dar, mai există un lucru pe care trebuie să îl examinăm în teza noastră și anume factorii exogeni care au condus la schimbări în reglementările contabile de-a lungul perioadelor de crize economice. Prin factori exogeni ne referim la factori care vin din afara sistemului contabil și care influențează procesul de stabilire a standardelor contabile. De exemplu, în teza noastră, sunt considerați ca fiind factori exogeni presiunile politice și instituționale.

Așadar, în capitolul șase, vom demonstra că presiunile politice și instituționale sunt factori care determină organismele de standardizare a contabilității să schimbe reglementările contabile în perioade de instabilitate economică, precum criza economică. Analiza noastră se va concentra asupra presiunilor politice și instituționale asupra organului de standardizare internațional (IASB) în timpul crizei financiare globale care a început în 2008.

IASB susține că este un organ de reglementare independent, o organizație non-profit din sectorul privat care asigură o responsabilitate publică prin transparența activităților sale (site-ul oficial al IASB). De la fondarea sa în 2001, IASB a stabilit standarde având o influență politică relativ mică în conducerea sa sau în procesul de stabilire a standardelor.

Mai mult decât atât, IASB a avut un mare succes în a-și menține independența față de influențele politice (Power, 2009; Whittington, 2005), iar profesia contabilă și utilizatorii rapoartelor financiare au un cuvânt mai mare de spus în stabilirea standardelor (Perry & Nölke, 2005).

Totuși, de la apariția crizei financiare globale, în 2008, toate acestea s-au schimbat, a avut loc o reechilibrare a puterii, și organele politice au câștigat influență în defavoarea părților interesate, precum profesia contabilă și utilizatorii săi. Principala cauză a acestei schimbări bruște a fost faptul că actorii politici, și nu numai ei, ci și alte părți interesate (precum universitari, investitori, bancheri și chiar unii specialiști contabili) au început să vadă standardele contabile ca fiind un factor cheie care a contribuit și a amplificat consecințele crizei asupra băncilor, piețelor financiare și economiei în ansamblul ei.

Actorii politici au demarat diverse strategii pentru a (re)câștiga și a menține puterea, care împreună au alterat echilibrul puterii în câmpul instituțional, și scopul lor principal a fost de a se implica, mai mult ca oricând, în procesul de stabilire a standardelor de către IASB.

Astfel, atât standardele individuale de contabilitate cât și procesul de stabilire a standardelor au fost influențate. În consecință, ultimul capitol al tezei va oferi o analiză profundă a evenimentelor care înconjoară criza financiară globală, în scopul de a înțelege modul în care entitățile politice și instituționale au influențat procesul de stabilire a standardelor internaționale de contabilitate, folosind atât teoria instituțională cât și teoria interesului public al reglementărilor pentru o mai bună înțelegere a procesului. Pe lângă aceasta, în acest capitol vom descrie felul în care actorii politici au căutat să influențeze organismul internațional de stabilire a standardelor (IASB) și cum a răspuns IASB la astfel de presiuni.

Pe scurt, teza încheie prin a oferi câteva observații concluzive și pune în evidență contribuțiile pe care le-am adus în dezvoltarea cercetării, în domeniul evoluției crizei economice și a contabilității, prezentând totodată limitările cercetării noastre și perspectivele viitoare de cercetare în acest domeniu.

Teza a fost construită prin combinarea informațiilor aflate în lucrări deja publicate cu cele din interviuri individuale. Analiza constă dintr-un volum considerabil de date istorice și date din cercetări prezente (precum articole universitare și cărți), alături de examinări ale unor date non-academice (precum articole din ziare, rapoarte oficiale ale unor diverse organizații, comunicate de presă și scrisori de comentarii). De asemenea, cercetarea noastră a combinat aspectele

teoretice cu cele practice în așa fel încât munca pe care am efectuat-o să ofere o privire de ansamblu clară, o înșiruire logică și continuitate. Mai mult, dorim să subliniem de la început faptul că această teză a fost construită prin utilizarea metodelor de cercetare calitative întrucât își propune să analizeze evoluția contabilității și a reglementărilor contabile de-a lungul unor perioade de criză economică, și mai ales să ofere o înțelegere aprofundată a interacțiunii dintre contabilitate și crizele economice.

METODOLOGIA CERCETĂRII

În orice cercetare științifică, mai ales în domeniul contabilității, care își propune să găsească o soluție la o anumită problemă, este necesar să se utilizeze instrumente și metode de cercetare care sunt create pentru facilitarea cercetării științifice (Mustata, 2008:13). Există diverse abordări științifice care pot fi folosite atunci când se realizează activități de cercetare. Mai întâi, vom discuta toate aceste abordări metodologice și apoi vom explica metodele pe care le-am ales pentru această teză și de ce.

Abordarea cercetării

Abordarea cercetării depinde de cât de corect au fost formulate întrebările cercetării și de nivelul de cunoștințe care există în domeniul subiectului cercetării. Există trei caracteristici ale abordării cercetării, după cum urmează:

- (1) *Exploratorie*. Scopul unui studiu exploratoriu este de a culege atât de multe informații și cunoștințe cu privire la problema studiată pe cât posibil, însemnând că problema este analizată din puncte de vedere diferite. De asemenea, Patel și Davidson sugerează în studiul lor că abundența de idei și de creativitate sunt elemente foarte importante în studiile exploratorii deoarece obiectivul lor principal este de a obține cunoștințe care pot constitui un teren fertil pentru studii ulterioare (Patel & Davidson, 1994).
- (2) *Descriptivă*. Studiile descriptive sunt adesea folosite în acele domenii de cercetare unde există deja cunoștințe și numai aspectele esențiale ale fenomenului sunt luate în considerare. Aceste aspecte trebuie să fie descrise într-un mod detaliat și fundamental.
- (3) *Abordarea testării ipotezei*. Aceste tipuri de studii sunt folosite atunci când există suficiente cunoștințe și informații în aria de cercetare, pentru a forma teorii noi. Misiunea cercetătorului este de a colecta informații și de a dezvolta ipoteze care vor fi testate în lumea empirică și care vor rezulta fie în acceptare, fie în respingere (Patel & Davidson; 1994).

În această teză vom folosi aceste trei abordări. Toate capitolele tezei folosesc abordări exploratorii și descriptive, iar în capitolul cinci care constă într-un studiu asupra scrisorilor de comentarii ale IASB, vom folosi și abordarea testării ipotezei. Mai mult, în teza noastră, am cules un volum considerabil de date referitoare la obiectul studiului, folosind diverse surse de

informații. Informațiile culese pot fi împărțite în două categorii: (1) date academice – precum articole de cercetare, lucrări, cărți și alte resurse academice; și (2) date non-academice – precum articole din ziare, rapoarte oficiale ale organizațiilor internaționale, comunicate de presă ale diverselor organizații și consilii din contabilitate, scrisori de comentarii, alte diverse tipuri de scrisori și alte surse non-academice. În plus, această colecție de date ne-a furnizat un background extins asupra unei varietăți de opinii asupra subiectului cercetării noastre și ne-a permis să dezvoltăm ipotezele care au fost testate.

Perspectiva cercetării

Cercetarea științifică are două perspective majore, după cum urmează:

- (1) *Abordarea pozitivistă* care este bazată pe raționalitatea științifică. În acest tip de cercetări, măsurările înlocuiesc de obicei opiniile și estimările; și explicațiile provin dintr-o relație cauză- efect. De asemenea, în aceste studii, cunoștințele sunt empirice și de obicei constau în experimente, măsurări cantitative și raționament logic.
- (2) Atunci când cercetătorul abordează obiectul de studiu prin prisma propriilor sale cunoștințe, putem invoca *abordarea hermeneutică*. Conform abordării hermeneutice, cercetătorul folosește cunoștințele, impresiile, gândurile și sentimentele sale pentru a înțelege obiectul studiului și încearcă să vadă întregul tablou sub forma unei probleme de cercetare. Diferența dintre abordarea pozitivistă și abordarea hermeneutică este aceea că hermeneutica este mai calitativă și este bazată pe interpretarea realității prin intermediul gândurilor, motivelor și scopurilor oamenilor (Christenson, 1982).

În această teză, suntem mai înclinați spre abordarea hermeneutică, cu toate că considerăm abordarea pozitivistă ca fiind fundamentală pentru cercetarea noastră, deoarece am folosit și raționalitatea științifică. Teza noastră a fost condusă pe baza interpretărilor noastre asupra fenomenului pe care îl studiem, care este interacțiunea dintre crizele economice și contabilitate. De asemenea, vom încerca să înțelegem fenomenul studiat prin prezentarea opiniilor și preocupărilor altor oameni în ceea ce privește subiectul studiului și abia atunci vom contura întregul tablou al fenomenului, bazat pe interpretările noastre.

Concepția cercetării

Există trei tipuri principale de raționament și demonstrație a unei teorii:

- (1) *Abordarea inductivă* este un raționament care construiește sau evaluează afirmații generale care sunt derivate din exemple și observații specifice, contrar abordării deductive, în care exemplele specifice sunt derivate din afirmații generale (Melville & Goddard, 1996). În cadrul abordării inductive cercetătorul urmează explorări anterioare, în principal cercetătorul organizează observații ale realității și din acestea este extrasă o concluzie și este formulată o teorie;
- (2) *Abordarea deductivă* poate fi descrisă ca fiind procesul de raționare pornind de la una sau mai multe afirmații generale referitor la ceea ce este cunoscut pentru a ajunge la o concluzie certă din punct de vedere logic. Raționamentul deductiv implică utilizarea unor premise adevărate date pentru a ajunge la o concluzie care este, și ea, adevărată. Cercetătorul examinează dacă teoriile existente sunt conforme realității făcând comparații cu aceste teorii existente (Kam, 1990);
- (3) *Abducția* este o inferență logică ce merge de la descrierea a ceva, la o ipoteză care explică date sigure și care caută să explice dovezile relevante. Poate fi de asemenea privită ca o abordare în care cercetătorul folosește o îmbinare atât a raționamentului deductiv cât și a celui inductiv, conducând la o analiză care conține descoperiri empirice, alături de teorii anterioare (Alvesson & Sköldberg, 1994).

Din punctul nostru de vedere, această teză combină atât abordarea deductivă cât și pe cea inductivă. Teza noastră a fost dezvoltată prin utilizarea a trei teorii principale: teoria echilibrului punctat, teoria instituțională și cea a interesului public al reglementărilor; și problemele cercetării și ipotezele au fost formulate pe baza acestor teorii existente. Dar, am prezentat de asemenea, în cuprinsul tezei, unele observații specifice, care ne-au permis să înțelegem mai bine și care au confirmat teoriile existente. Mai mult, am încercat să condensăm informațiile culese într-un scurt cuprins și bazându-ne pe cunoștințele noastre fundamentale cu privire la fenomenul studiat am stabilit o legătură între obiectivele cercetării noastre și descoperirile care au rezultat din datele culese.

Metoda de cercetare

Cercetarea poate fi efectuată folosind metode calitative sau cantitative sau o combinație a acestora. Cercetarea *cantitativă* poate fi definită ca fiind o investigație empirică organizată asupra unui anumit fenomen folosind instrumente și tehnici matematice și statistice. Obiectivul principal al cercetării cantitative este de a dezvolta teorii și modele cu privire la fenomenul studiat. Procesul de măsurare este instrumentul principal utilizat în cercetarea cantitativă, deoarece oferă legătura fundamentală între observațiile empirice și expresia matematică / statistică a relațiilor cantitative.

Metoda cercetării *calitative* își propune culegerea unor cunoștințe aprofundate, încercând să pătrundă fiecare observație, ținând variabilele care sunt dificil de clasificat și de cuantificat. Cercetarea calitativă investighează de asemenea motivele și contextul luării deciziilor, și nu numai rezultatele. Principala intenție în cadrul cercetării calitative este mai mult de a obține o cunoaștere mai aprofundată decât informațiile fragmentate generate de metodele cantitative. O parte vitală a abordării calitative este înțelegerea și interpretarea informațiilor de care dă dovadă cercetătorul. Datele calitative sunt adesea propice pentru proiectele de cercetare care încearcă să găsească sau să înțeleagă un model specific în cadrul ariei investigate (Holme & Solvang, 1997).

În plus, metodele calitative s-au bucurat de o popularitate crescândă în ultimul deceniu în rândul științelor sociale (Bryman & Burgess, 1994; Denzin, 1994; Jensen, 1991; Marshall & Rossman, 1999; Morse, 1994), mai ales în domeniul tradițional înclinat spre metode mai mult pozitivistice (Black, 1996; Ritchie & Spencer, 1994).

Principala metodă de cercetare a tezei noastre este metoda calitativă, deoarece scopul tezei este de a obține o cunoaștere aprofundată asupra contabilității și a evoluției reglementărilor contabile de-a lungul perioadelor de criză economică. Mai mult, obiectivul tezei poate fi îndeplinit numai prin folosirea datelor calitative, deoarece datele cantitative nu ne-ar permite să obținem o înțelegere aprofundată a obiectului de studiu. Așadar, credem că numai cercetarea calitativă ne va permite să înțelegem mai bine de ce fiecare dintre crizele economice studiate au condus la schimbări în contabilitate și în reglementările contabile și să identificăm factorii și motivele care determină organele de reglementare să schimbe normele contabile în timpul

perioadelor de criză economică. Vom folosi metoda de cercetare cantitativă numai în capitolul cinci al tezei, dat fiind că încercăm să cuantificăm informațiile culese din scrisorile de comentarii, ceea ce ne va ajuta să obținem concluzii relevante în privința opiniilor respondenților legate de măsurarea valorii juste.

Calitatea cercetării

Concluziile oricărei cercetări trebuie să identifice și să descrie cu acuratețe fenomenul care a fost investigat. Pentru a realiza acest lucru, cercetătorul trebuie să fie preocupat de validitatea și de încrederea cercetării sale (Ryan, *et al.*, 2002). *Validitatea* se referă la faptul dacă cercetarea stabilește sau nu lucrurile pe care își propune să le stabilească. Lekvall și Wahlbin (1993) au clasificat validitatea în : constructivă, internă și externă. Validitatea constructivă înseamnă că există o relație corectă între descoperirile empirice și teoriile folosite. Validitatea internă se referă la prezumția privind relațiile cauză-efect sau cauzale. Validitatea externă se referă la descoperiri ale unui studiu care pot fi generalizate, cum sunt, de exemplu, concluziile care ar putea descrie alte situații decât cazul specific studiat. *Încrederea* ia în considerare calitatea evaluărilor și lămurește dacă descoperirile studiului pot fi reproduse folosind aceeași metodă de cercetare (Lekvall & Wahlbin, 1993).

Pentru a asigura validitatea tezei noastre am încercat să folosim atât de multe surse de informații pe cât posibil și să le legăm unele de altele. Am încercat să evidențiem cu grijă, în concluziile acestei teze, faptul că există o relație între crizele economice și contabilitate și am descris de asemenea factorii endogeni și exogeni care au condus la schimbări în contabilitate și în reglementările contabile, în timpul perioadelor de criză economică. De altfel, credem că este dificil să se evalueze încrederea studiului nostru, dat fiind că am folosit, în teza noastră, metoda cercetării calitative. Cu toate acestea, putem spune că încrederea studiului nostru este susținută de către examinarea literaturii care a stat la baza acestuia și care a fost menționată anterior.

PREZENTAREA SINTETICĂ A CAPITOLELOR TEZEI DE DOCTORAT

În cele ce urmează vom face o scurtă prezentare a conținutului celor șase capitole ale tezei, a principalelor rezultate obținute și ale concluziilor extrase din fiecare capitol.

Capitolul 1

Criza economică – Fundament conceptual și situare teoretică în sfera cunoașterii

Prima parte a acestui întins proiect de cercetare își propune să introducă cititorul în sfera de cunoaștere a crizelor economice, fiind un pas important în înțelegerea și interpretarea acestui tip de criză. Totuși, chiar de la început este extrem de important să subliniem faptul că în acest studiu crizele sunt privite ca un lucru pozitiv care ne provoacă să ne reevaluăm viețile, opiniile, principiile, și pe noi, cercetătorii, să ne reevaluăm planurile de cercetare.

Definițiile care pot fi date unei crize variază de la un domeniu la altul, de la un cercetător la altul și de la o țară la alta. Această cercetare își propune să studieze numai crizele economice și deci următoarele paragrafe se vor concentra asupra definiției crizelor economice. Dintr-o perspectivă economică, literatura folosește atât evaluări discrete cât și continue pentru a defini o criză. *Evaluările discrete* iau de obicei forma variabilelor binare, care definesc o criză ca având loc o dată ce o anumită valoare de prag a unei variabile economice sau financiare a fost încălcată. *Evaluările continue* ale incidenței crizei depășesc problema definirii unui anumit prag prin măsurarea intensității crizei pe o scară continuă.

Ribstein (2003) a definit, în cercetarea sa, crizele economice ca fiind “perioade de scăderi bruște ale activității economice care cauzează schimbări mari în așteptările referitoare la perspectivele economice viitoare și sunt adesea situate între perioade de frenezie speculativă pe piețele economice și politice” (Ribstein 2003: 83). Totuși, trebuie menționat faptul că o definiție clară a termenului “criză economică” nu există.

Noi definim criza economică ca fiind “o dislocare bruscă a condițiilor economice”; altfel spus, o situație în care economia unei țări se confruntă cu o scădere subită a activității determinată de o tulburare financiară. O economie care face față unei crize economice va face față cel mai probabil unei scăderi a produsului intern brut (PIB), o scădere a lichidităților și creșterea / scăderea prețurilor datorită inflației / deflației. O criză economică poate lua forma unei recesiuni sau a unei depresiuni, numită și *criza economică reală*.

Mulți economiști cred că crizele rezultă din ciclurile economice în cadrul cărora dezvoltarea economică trece prin faze într-un mod în care o cădere este urmată de o creștere și creșterea este urmată de o încetinire sau un declin (Baran, 2011; Littleton, 1933; Ribstein, 2003; Tomkins, 1978; Zeff, 1972). Este un proces curativ, bine cunoscut în trecut și care va exista de asemenea în viitor. Crizele au testat întotdeauna “sănătatea” ramurilor în așa fel încât jucătorii ineficienți au plecat și au fost înlocuiți de alții noi și mai eficienți. Teoriile divizate în mod coerent care explică cauza ciclurilor economice au apărut pentru prima dată la sfârșitul secolului 19 și la începutul secolului 20.

Reinhart și Rogoff (2009) au clasificat diversele tipuri de crize macroeconomice. Din punctul lor de vedere există șapte tipuri de criză, dintre care patru sunt definite folosindu-se un criteriu cantitativ în timp ce celelalte trei depind de apariția unui eveniment specific. Trei tipuri de crize (crize ale inflației, prăbușiri ale monedei și degradări ale monedei) reprezintă cazuri în care puterea de cumpărare a unei monede scade abrupt. Două tipuri de crize (explozia prețurilor – baloane de săpun ale bunurilor) sunt cazuri care reflectă declinuri ale scăderii valorii bunurilor, fie un declin mare al prețului unui capital universal, fie un declin mare a valorii nete a activelor bancare (crize bancare). Două alte tipuri de crize (criza datoriei externe și a datoriei interne) se referă la deficite ale datoriilor statului.

Mai departe ar trebui să se ia în considerare faptul că crizele economice pot varia în sensul în care contabilitatea este implicată ca și factor cauzal subiacent. De exemplu, inferența că o contabilitate redusă conduce la inflația și la explozia prețurilor- baloane de săpun ale bunurilor și la scandaluri subsecvente a fost reflectată în secole de reglementări contabile post –criză în SUA și Marea Britanie (Littleton 1933, Chatfield 1974, Baskin & Miranti 1997, Banner 1997, Partnoy

2000, Ribstein 2003). Littleton (1933) a argumentat că evoluția contabilității a fost puternic influențată de valuri de falimente economice. De exemplu, cerințele minime de capital bancar și raportările obligatorii către guvernul federal au fost impuse de legea SUA în anii 1860 (Huntington & Mawhinney, 1910) ca și răspuns la crizele din timpul Războiului Civil.

Tema crizei economice este un subiect actual constant important și în timpul desfășurării ei o atenție extraordinară a fost acordată găsirii unei soluții la această problemă. Un volum mare de informații și opinii asupra problemei crizei creează o bază esențială pentru analiza status quo-ului și, pe de altă parte, permite obținerea unui număr mare de soluții alternative necesitând un efort susținut pentru obținerea rezultatelor optime. Situația piețelor financiare ne afectează pe toți.

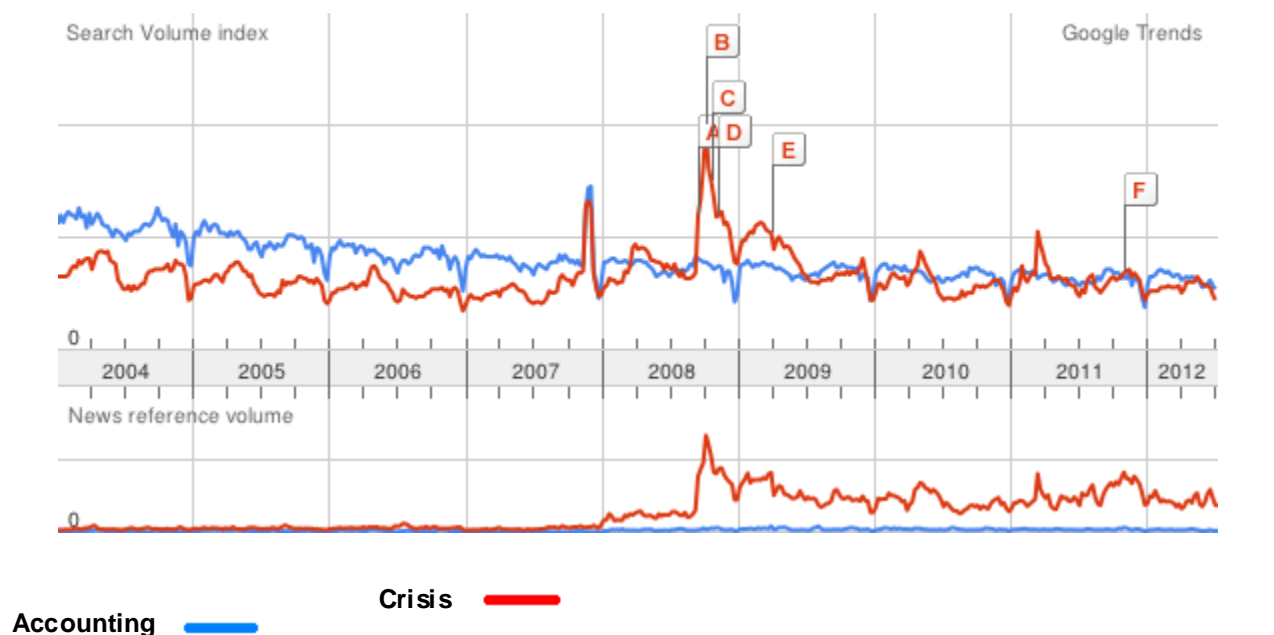
Google este cea mai mare bază de date din lume care reflectă interesele oamenilor cu privire la lumea noastră și chiar mai mult. În plus, Google analizează și creează statistici folositoare bazate pe algoritmi foarte complecși, arătând relațiile și interacțiunile dintre diferite subiecte și oameni. Așadar, a fost efectuată o analiză pentru a compara interesul global asupra subiectului acestei cercetări. Analiza a fost stabilită utilizând *Google Trends*, care arată cât de des un anumit subiect sau subiecte au fost căutate pe Google de-a lungul timpului. Luând în considerare faptul că subiectul acestei cercetări este interacțiunea dintre contabilitate și criză, cei doi termeni care au fost folosiți în această analiză sunt : « contabilitate » (accounting) și « criză » (crisis).

Google Trends arată :

- o fracțiune din căutările pe internet cu Google pentru a calcula câte căutări au fost făcute pentru termenii introduși, raportat la numărul total de căutări efectuate cu Google de-a lungul timpului – Căutarea *Volume Index graph* (graficul indicelui volumului de căutări);
- numărul aparițiilor subiectelor în relațiile Google News - *News reference volume graph* (graficul volumului de referințe ale știrilor). Atunci când Google Trends detectează un punct maxim al volumului de știri pentru un anumit termen de căutare, etichetează graficul și afișează titlul unei știri a Google News selectată automat aproape de timpul aceluși punct maxim. Actualmente, numai titlurile în limba engleză sunt afișate.

Figura de mai jos (Figura 1) reprezintă numărul de căutări ale termenilor “contabilitate” și “criză” raportat la numărul total de căutări efectuate cu Google, din 2004 până azi.

Figura 1. Căutările Google pentru “contabilitate” și “criză” din 2004 până azi

- A** [US announces plan to ease financial crisis](#) (SUA anunță planul de ameliorare a crizei financiare)
Mail & Guardian Online - Sep 19 2008
- B** [America's financial crisis](#) (Criza financiară a Americii)
Detroit Free Press - Oct 8 2008
- C** [NSE to find ways to fight financial crisis](#) (NSE caută moduri de a combate criza financiară)
Economic Times - Oct 23 2008
- D** [Financial crisis](#) (Criza financiară)
Daily Times - Nov 14 2008
- E** [G20 agrees to trillion-dollar plan to fight crisis](#) (G20 aprobă un plan de un trillion de dolari pentru a combate criza)
Calgary Herald - Apr 2 2009
- F** [Greek euro zone crisis](#) (Criza greacă în zona euro)
BBC News - Nov 3 2011

Concluziile care pot fi formulate din analiza graficului de mai sus sunt că utilizatorii Google au devenit mai interesați de “contabilitate” și “criză” în toamna anului 2007, exact în același timp cu primele semne de slăbiciune ale instituțiilor financiare ale SUA. Mai departe în 2008 oamenii au început să se panicheze datorită răspândirii prăbușirii pieții SUA peste tot în lume și de aceea în cel de al doilea semestru al anului 2008 cuvântul “criză” a fost mai căutat decât “contabilitate”. Dar până la sfârșitul anului 2008 ambii termeni ajung pe o linie de tendință a interesului similară.

Chiar dacă datele Google ar putea conține inexactități, acestea ar putea constitui un punct de pornire pentru înțelegerea legăturii dintre criză și contabilitate în mintea oamenilor. Cea mai interesantă parte a graficului este toamna anului 2007, când ambele tendințe se aflau pe o linie ascendentă și se poate considera că oamenii care erau interesați de criză erau de asemenea interesați de contabilitate, văzând-o fie ca pe un factor, fie ca pe o soluție a crizei actuale.

Capitolul 2

Privire asupra istoriei și evoluției contabilității

Istoria contabilității nu trebuie să fie văzută ca o evoluție naturală a tehnologiilor administrative, ci poate fi văzută ca “formarea unui complex particular de raționamente și moduri de intervenție printre multe altele, un complex care a fost el însuși format din diverse materiale și în relație cu o categorie eterogena de probleme și evenimente” (Miller *et al.*, 1991: 396).

Studiile de cercetare asupra evoluției contabilității au o tradiție îndelungată. Transformările în teoria și în practica contabilității au fost influențate de mulți factori, precum presiunile economice, sociale și politice (Tomkins, 1978), influențe ad hoc precum războaiele, perioadele de declin economic și conflictele de muncă (Miller *et al.*, 1991).

Mai departe, Hans Hoogervorst, Președintele IASB, afirmă că “este un adevăr trist faptul că majoritatea inițiativelor de întărire a arhitecturii financiare, de culegere a fructelor liberalizării mișcărilor de capital în curs, au fost luate sub presiunea unui oarecare tip de criză” (Hoogervorst, 2002: 16). Reglementările contabile internaționale – standardele internaționale de contabilitate (IAS) și standardele raportărilor financiare internaționale (IFRS) pot fi privite ca o parte a acestei arhitecturi financiare internaționale, definită ca “un set de măsuri care pot ajuta la a preveni crizele și a le gestiona mai bine într-un mediu financiar internațional mai bine integrat” (pagina de internet a Băncii Mondiale).

În cadrul mai general al studierii istoriei contabilității, una dintre cele mai importante dezbateri din anii recenti a implicat considerarea întinderii până la care contabilitatea poate fi văzută ca progresivă și schimbările contabile ca evolutive. În zilele noastre, contabilitatea a devenit un obiect de studiu mai puțin ca și fenomen tehnic, ca și în trecut, și mai mult ca și fenomen social, în consens cu ideea că ceea ce constituie o îmbunătățire devine mai greu de protejat (Napier, C., 2001:7). Schimbarea în contabilitate este unul dintre subiectele cele mai controversate în istoria științelor economice.

Anthony Hopwood, în critica sa asupra cercetării istorice a contabilității, „Arheologia sistemelor contabile” (1987), a afirmat că „contabilitatea a fost văzută mai frecvent ca devenind ceea ce ar trebui să fie. O traiectorie teleologică de dezvoltare a furnizat o bază pentru înțelegerea schimbărilor în ramura contabilității. ... Un interes relativ neproblematic progresiv și funcțional a fost impus prea repede pe rămășițele trecutului contabil” (Hopwood, 1987: 206). Tendința progresivistă poate fi într-adevăr identificată în lucrări centrale ale cercetării istorice a contabilității, deși Hopwood oferă puține referințe specifice pentru a justifica critica sa.

Littleton afirmă că contabilitatea nu a fost statică, deși creșterea auditelor profesionale și expansiunea contabilității costurilor constituie dovada modului în care contabilitatea ajută să rezolve probleme emergente ale planificării și controlului afacerilor. De asemenea, Littleton accentuează că „progresul” rezidă în abilitatea contabilității de a rezolva probleme ale prezentului. Istoriografia lui Littleton este una dinamică: contabilitatea „a provenit din cauze definite; se mișcă spre un destin definit” (Littleton, 1933: 362).

Mai mult, afirmația lui Littleton susține acuzația lui Hopwood că viziunea istoriei contabilității adoptate de către istorici pare să încorporeze teleologia: o credință că contabilitatea are un scop ultim spre care tinde. Calea către acest scop ultim poate să nu fie una directă, sugerând că schimbările în contabilitate ar putea fi evaluate prin modul în care ele contribuie la scopul final – ele ar fi, în acest sens, „progresive” – sau prin modul în care se îndepărtează de scopul final – fiind, în acest sens, „regresive” (Napier, C., 2001: 9).

Mulți istorici ai contabilității au admis – precum Hopwood și Littleton – că contabilitatea are un impact asupra societății și, într-o viziune idealistă a contabilității, are potențialul de a contribui la îmbunătățiri sociale prin intermediul încorporării în cadrul său a calculului rațional. Aceasta înseamnă că dacă contabilitatea este văzută ca o formă de calcul rațional, atunci ea are potențialul de a fi progresivă, deoarece raționalizarea însăși este progresivă (Napier, C., 2001: 17).

În continuare, Hopwood (1987) consideră că istoricii tradiționali au privit contabilitatea ca reprezentând, fără probleme, un potențial pentru îmbunătățiri tehnice. Această viziune este

dezvoltată de către Broadbent și Guthrie (1992), care au descris contextul de cercetare în practica contabilă actuală ca fiind „contabilitate tehnică”. În această optică ei au afirmat că: „schimbările în sistemele contabile sunt văzute ca fiind progresive și reformele în practicile contabile sunt bazate pe noțiunea de traiectorie teleologică. Schimbările în practică sunt prin urmare văzute ca fiind manifestări ale progresului funcțional și ale îmbunătățirilor sistemului” (Broadbent & Guthrie, 1992: 10).

În termenii progresului tehnic, s-au făcut afirmații conform cărora contabilitatea a suferit perioade de stagnare sau chiar de declin. Raymond de Roover (1955: 409) a înlăturat cu dispreț perioada dintre publicarea Tratatului lui Pacioli, primul tratat tipărit cu privire la contabilitatea în partidă dublă, în 1494, și tranziția la un tip de contabilitate mai sofisticat al companiilor din secolul nouăsprezece, considerând-o o „eră a stagnării”. De asemenea, Edwards notează că „bineînțeles, schimbarea nu înseamnă neapărat progres” (Edwards, 1988: vi), și oferă un exemplu de declin relativ în calitatea raportărilor financiare publicate de către companiile britanice în anii 1920, deoarece acestea tindeau să dezvăluie mai puțin decât multe raportări financiare publicate înaintea Primului Război Mondial.

Nobes (1991) a propus un model ciclic de stabilire a standardelor în Marea Britanie. El a adresat în mod specific întrebarea dacă standardele contabile britanice din anii 1970 și 1980 au oferit dovezi ale progresului, definindu-l ca fiind abilitatea creatorului de standarde de a rezolva conflicte, de a descoperi răspunsuri unice sau de a impune soluții standard. (Nobes, 1991: 271) Din punctul de vedere al lui Nobes, progresul în contabilitate înseamnă abilitatea de a rezolva probleme, în care soluția este definită ca fiind obținerea de „răspunsuri” sau cel puțin de „consensuri”.

Aceasta identifică o problemă în folosirea unui concept de progres într-o interpretare istorică, însemnând că dacă ne concentrăm asupra unei perioade de timp relativ scurte am putea observa un model anume de schimbare (îmbunătățire, stagnare sau declin), dar acest model trebuie să nu fie același cu cel observat într-o perioadă mai lungă timp, în cadrul căreia perioada mai scurtă este inclusă. Potrivit lui Napier (2001: 19) această situație este în dezacord cu „progresul evolutiv”.

Cyril Tomkins și-a împărtășit viziunea asupra dezvoltării contabilității într-o lucrare nepublicată care a format bazele gândirii cercetării istorice a contabilității pentru comitetul Consiliului de Cercetare a Științelor Sociale discutate de către Hopwood (1985). Viziunea lui Tomkins este un ecou remarcabil al lui Littleton (1933). „Dezvoltările în contabilitate au avut loc mai întâi ca și răspuns la presiunile politice, economice și sociale, dar apoi au acționat ca și un dispozitiv declanșator în sprijinul dezvoltărilor ulterioare” (Tomkins, 1978: 9).

Studiul de cercetare al lui Miller *et al.* (1991) accentuează faptul că transformările în cunoștințele și practicile contabile au fost influențate de o varietate de agenți și instituții ale profesiei contabile și forțele lor instituționale care formează acțiuni și rezultate și argumente care au stabilit obiectele și obiectivele contabilității.

Pentru a concluziona, este întemeiat pentru mulți istorici ai contabilității să își spună versiunile în termeni de progres atunci când ei lucrează la o scară relativ mică. Dar, nu este justificat să se afirme că contabilitatea este progresivă și că schimbările contabile sunt evolutive, atât timp cât mulți cercetători recunosc că ceea ce înseamnă progres pentru unii poate însemna degenerare pentru alții, și ceea ce apare ca fiind progresiv la un anumit moment în timp ar putea să nu apară astfel în retrospectivă.

Capitolul 3

Impactul crizelor economice asupra teoriei și practicii contabilității – O abordare cronologică

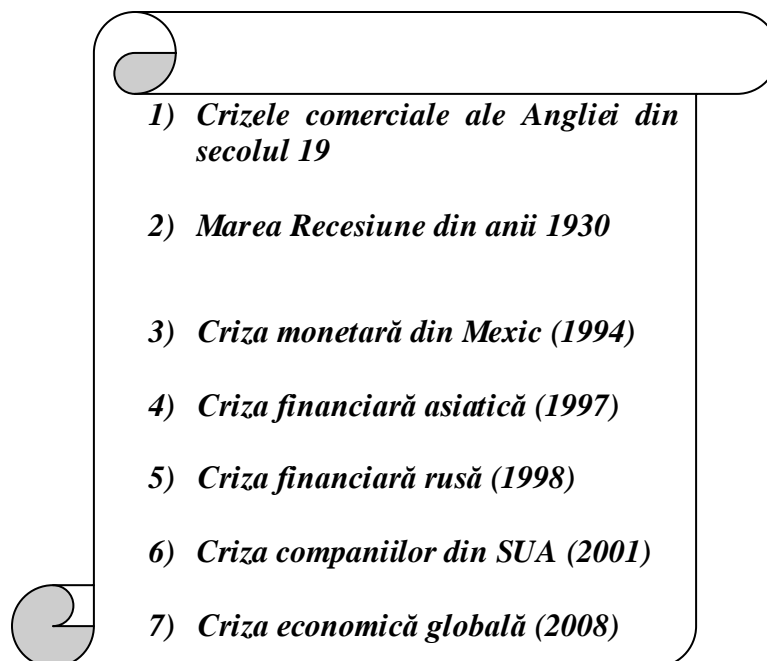
Acest capitol prezintă o vedere de ansamblu cronologică asupra celor mai grave crize din istorie, începând cu secolul al nouăsprezecelea și a impactului lor asupra teoriei și practicii contabilității în acele țări afectate de criză. Pentru a ilustra relația dintre criza financiară și contabilitate, acest capitol va prezenta pe scurt cazurile istorice ale crizelor care au condus la schimbări în contabilitate, prin prisma evoluției echilibrului punctat. Modelul de cercetare pentru analiza procesului de schimbare este bazat pe modelul propus de Alexander și Servalli. Acest model sugerează „posibila relevanță a considerării schimbării contabile (sau a neschimbării) atât din punctul de vedere al dependenței direcției (ideea că ceea ce faci astăzi este influențat de ceea ce avea un sens logic ieri) cât și din cel al conceptului de echilibru punctat (ideea că un șoc major extern cauzează o schimbare bruscă – o plecare spre o nouă direcție)” (Albu & Alexander, 2010: 3).

Mulți cercetători cred că schimbările reglementărilor contabile par ca fiind corelate cu crizele economice. Schimbările extinse ale legilor falimentului și Legea Companiilor au urmat unor crize economice din Marea Britanie a secolului 19 (Littleton, 1933). Schimbările majore ale legilor protecției investitorilor din Statele Unite (SUA) au avut loc după prăbușirile piețelor din 1970 și 1929, iar scandalurile Enron și WorldCom au prevestit instituirea Legii Sarbanes-Oxley în 2002 (Seligman, 2003; Grundfest, 2002). Unii cercetători cred că slăbiciunea în contabilitate este evidentă în perioada care urmează unei crize. Dar, se consideră că pentru a determina cât de slabă este contabilitatea în timpul și după o criză economică, este nevoie de o teorie asupra modului în care ideile și practicile contabile evoluează, și o schimbare a perspectivei înspre efectele selecției ex-post de către mediul economic în locul alegerii exclusiv ex-ante de către agenți umani. Lucrările anterioare în teoria evoluționistă din biologie permit ca un proces evolutiv să fie definit pentru orice sistem biologic, cultural sau economic (Price, 1970, 1995; Frank, 1995, Page & Nowak 2002, Kerr & Godfrey-Smith, 2009).

În acest cadru, această cercetare încearcă să emită ipoteze asupra evoluției contabilității în jurul crizelor ca și apariții ale unei schimbări rapide în perioade de relativă stagnare în acord cu teoria echilibrului punctat (Eldredge & Gould, 1972; Gould & Eldredge, 1993; Grundfest 2002). Mai mult, este probabil ca evoluția contabilității să fi fost caracterizată de discontinuități semnificative compatibile cu teoria echilibrului punctat. De exemplu introducerea și adoptarea larg răspândită a metodei LIFO a fost probabil legată de valul de inflație de după Marea Recesiune (Moonitz, 1953; Davis, 1982).

În timpul secolului nouăsprezece Marea Britanie s-a confruntat cu multe crize comerciale, care au condus la legi asupra falimentului care au îmbunătățit conținutul registrelor de contabilitate, care erau denumite, la acea vreme „declarații de afaceri” (Littleton, 1981: 284). Mai târziu, „o perioadă clasică a teoriei și practicii, cum a fost conturată de către evenimentele din jurul marii recesiuni de la sfârșitul anilor 1920 și începutul anilor 1930, marchează un punct de maturitate în teoria și practica contabilității americane” (Previts & Merino, 1979: 215). De asemenea sfârșitul secolului douăzeci este caracterizat de perioade de recesiune care au condus la crize în diferite părți ale lumii, precum țările asiatice, Mexic și Rusia. Toate aceste crize, alături de criza companiilor americane din Statele Unite (SUA) din 2001-2002, au condus la schimbări în reglementările de contabilitate ale țărilor menționate, aducându-le în acord cu standardele de contabilitate internaționale (Bhimani, 2008; Lin, Chen, 2000; Mooskooki, 2002; Rahman, 1998). În fine, criza financiară curentă continuă această tendință, rezultând câteva schimbări în IAS și IFRS (a se vedea Figura 2).

Figura 2. Privire cronologică asupra celor mai grave crize economice

-
- 1) *Crizele comerciale ale Angliei din secolul 19*
 - 2) *Marea Recesiune din anii 1930*
 - 3) *Criza monetară din Mexic (1994)*
 - 4) *Criza financiară asiatică (1997)*
 - 5) *Criza financiară rusă (1998)*
 - 6) *Criza companiilor din SUA (2001)*
 - 7) *Criza economică globală (2008)*

Crizele comerciale ale Angliei din secolul 19

În secolul 19 au avut loc multe schimbări sociale și industriale și atenția a fost îndreptată către legile falimentului, care au condus la adoptarea altor câteva regulamente noi. Următoarea reprezentare ordonează aceste regulamente asupra falimentului și crizele într-o înșiruire cronologică:

Criză – 1815

1825 – Regulament asupra falimentului

Criză – 1825

1831 – Regulament asupra falimentului

1833 – Regulament asupra falimentului

Criză – 1836

Criză – 1847

1849 – Regulament asupra falimentului

Criză – 1857

1861 – Regulament asupra falimentului

Criză – 1866

1869 – Regulament asupra falimentului

1883 – Regulament asupra falimentului

(Sursa: Littleton, 1981)

Concluzia care poate fi extrasă, analizând reprezentarea de mai sus, este că probabil există o relație de tipul cauză și efect între criză și regulamentul care o urmează atât de aproape. Regulamente au fost adoptate în cuprinsul următorilor zece ani după criza din 1815, în următorii șase ani după cea din 1825, în următorii patru ani după cea din 1857, în următorii trei ani după criza din 1866 și în următorii doi ani după cea din 1847. „Înșiruirea evenimentelor pare a fi fost, prin urmare: o criză financiară, falimente extinse, un nou regulament asupra falimentului” (Littleton, 1981: 277).

Legea falimentului a încercat să asigure o protecție mai bună a creditorilor, care aici reprezintă publicul general, și să scadă pierderile ocazionate de falimente. Prin urmare, falitul a trebuit să

depună înregistrările și registrele sale contabile unui reprezentant oficial, ales de către tribunal. Pentru o ultimă audiență în fața tribunalului era nevoie de un raport favorabil al reprezentantului oficial care să arate acuratețea înregistrărilor contabile. Ca și o consecință, practica obișnuită era de a angaja un contabil pentru a se asigura corectitudinea declarațiilor (Littleton, 1981: 279).

Marea recesiune din anii 1930

În timpul anilor 1920 oamenii de afaceri erau lăsați să își reglementeze propriile afaceri; contabililor le era cerut să asiste conducerea la pregătirea informațiilor asupra costurilor, producției și vânzărilor care urmau să fie transmise Departamentului de Comerț. Înaintea anilor 1930, nicio lege sau regulament nu obliga companiile la auditarea declarațiilor lor financiare (Zeff, 2003: 190). Dat fiind că sectorul public genera puține solicitări de rapoarte financiare de audit, contabilii au promovat alte servicii pe care le puteau oferi oamenilor de afaceri. Planuri bugetare, implementări ale sistemelor de standarde de cost și alte tehnici de management contabil erau extrem de importante pentru a-și câștiga acceptarea pentru contabilii publici în timpul anilor 1920 (Newlove G., 1975). Între timp rolul social al contabililor a început să fie văzut ca fiind minimalizarea impozitelor (Mellon A., 1924).

Îmediat după Marele Crash, în 1929, Institutul American al Contabililor, cu ajutorul Consiliului Rezervei Federale, a emis *Verificarea Declarațiilor Financiare*. Această lucrare este chiar și astăzi amintită de unii contabili mai vechi ca și „Biblia expertului contabil”. Acest document a fost prima încercare a institutului de a oferi orientări profesiei contabile, dar practicienii acelor zile și-au exprimat în mod clar opinia că nu erau pregătiți să primească conceptul de contabilitate uniformă.

În plus, mulți contabili au crezut că emiterea documentului „Contabilitatea uniformă” crease iluzia că existau proceduri contabile și de audit acceptate cu o arie largă de folosire ceea ce a condus la o complacere atât din partea publicului cât și din partea profesiei. Un editorial din *Jurnalul Contabilității* a considerat orice sugestie de „sisteme uniforme de contabilitate și audit pentru toate tipurile de condiții de afaceri” ca fiind extrem de periculoasă deoarece implica prea mulți investitori la un grad de siguranță care nu putea fi oferit de auditori confrunțați cu

incertitudinea care exista în sectorul de afaceri (“Editorial”, *Journal of Accountancy*, Mai 1929: 356-357).

În 1927, Bursa de Valori New York (BVNY) a numit Price, Waterhouse & Co. ca și consilier contabil avându-l pe George O. May ca și reprezentant, care „a obținut o libertate de timp și de acțiune care i-a permis să conducă profesia spre niște reforme necesitate urgent” (Carey, 1969: 244). Mai departe BVNY l-a numit pe J. M. B. Hoxsey în noua funcție de asistent executiv pentru lista Comisiei de Valori, ca recunoaștere a nevoii de o monitorizare mai efectivă a raportărilor financiare de către companiile listate. Obiectivul lui Hoxsey a fost în acord cu cel al lui May de „a face ca declarațiile financiare ale companiilor listate să fie atât de informative și de certe pe cât posibil” (Carey, 1969: 245).

În 1930, ca urmare a prăbușirii pieței de valori din 1929, BVNY a consultat Institutul pentru consiliere asupra politicilor pe care ar trebui să le adopte în legătură cu declarațiile financiare ale companiilor listate. După trei ani de deliberări, o comisie independentă a Institutului a oferit Bursei o etică și un cadru pentru a gestiona înregistrările contabile ale companiilor listate (Zeff, 2003: 191).

În 1930 J. M. B. Hoxsey a deschis ușa cooperării dintre BVNY și CPA la întâlnirea anuală a AIA. May a devenit președinte al Comitetului Special de Cooperare cu BVNY. Comitetul a prezentat în 1933 primul proiect de principii contabile acceptate „atât de general, încât ar trebui să fie urmate de toate companiile listate” (Carey, 1969: 177); și l-a supus spre aprobare Institutului și bursei în anul următor (Previts & Merino, 1979: 238).

BVNY a fost de acord cu cinci din cele șase recomandări; a respins cerința ca „toate companiile listate ... să dezvăluie metodele contabile utilizate” (AIA Minutes 1932: 62f). Cooperarea menționată a rezultat în publicarea *Auditelor Contabilității Companiilor*, care a enumerat cinci principii de bază s-au preocupat de cele mai deschise abuzuri ale anilor 1920:

1. fără profit nerealizat;
2. fără imputări ale cheltuielilor excedentare pentru a elibera contul de venituri
3. excedentul câștigat înaintea unei achiziții nu este excedentul câștigat al sursei

4. dividendele asupra titlurilor de trezorerie nu sunt venituri
5. efectele și creanțele datorate de membri sau angajați trebuie să fie prezentate separat (AIA, Yearbook, 1934: 14).

Cel de-al șaselea principiu – (6) capitalul donat nu poate rezulta în excedent dobândit- a fost adăugat la întâlnirea anuală a Intitutului din 1934. Aceste viziuni de bază indică faptul că contabilii recunoscuseră validitatea argumentului conform căruia inabilitatea sau probabil lipsa voinței profesiei de a reuni capitalul și veniturile a fost unul dintre motivele principale ale raportării nesatisfăcătoare în deceniul anterior (AIA, Yearbook, 1934: 196-197).

Mulți istorici consideră că Marele Crash din 1930 a avut un efect profund asupra evoluției subsecvente a teoriei și practicii americane (Dorfman, 1959; Littleton, 1933; Previts & Merino, 1979). De asemenea reacția liderilor politici a fost înceată și ei nici nu au învinuit contabilii pentru dezastrul din anii 1920, nici nu s-au îndreptat către profesia contabilă pentru protecție în anii 1930. În Statele Unite ale Americii, abuzurile de pe piața de valori de la sfârșitul anilor 1920 care au culminat cu Marele Crash, „alături de învățăturile și declarațiile contabile inadecvate ... au fost o dovadă a nevoii de reformă” (Defliese, 1981: 107).

Sfârșitul secolului douăzeci și începutul secolului douăzeci și unu este caracterizat de perioade de depresiune care au condus la crize în diferite părți ale lumii, precum *Mexic (1994)*, *țările asiatice (1997)* și *Rusia (1998)*. A existat o tendință, la acea vreme, printre universitari, cercetători, conducători ai instituțiilor internaționale și chiar politicieni, de a invinovăți reglementările contabile ale acelor țări afectate de criza financiară și de a cere guvernelor și altor instituții contabile să facă eforturi pentru a adopta IAS și IFRS. Mai mult, mulți consideră că dacă țările afectate de criza financiară vor adopta IAS și IFRS, atunci ele vor putea evita crize viitoare. Următoarea secțiune a acestui studiu își propune să justifice faptul că crizele de la sfârșitul secolului douăzeci și începutul secolului douăzeci și unu sunt unul dintre argumentele folosite de către IASB pentru a obține influență globală, având Fondul Monetar Internațional (FMI) și Banca Mondială (BM) drept mesageri (a se vedea Figura 3).

Figura 3. Criza Mexicană, Asiatică și Rusă au fost unul dintre argumentele folosite de IASB pentru a câștiga influență globală, având FMI și BM drept mesageri

(Proiecția autorului)

Criza companiilor din SUA (2001)

Această parte a studiului a arătat că valul brusc de opinii oficiale din SUA arătând receptivitate spre o oarecare formă de convergență contabilă nu a fost independent de criza raportărilor financiare din 2001-2002. Înainte de 2001 contabilitatea bazată pe principiile și calitatea standardelor internaționale dezvoltate de IASC nu au câștigat susținere pe piața financiară și printre organismele de reglementare contabilă din SUA. Numai după o perioadă de extremă instabilitate, importanța și potențialul rolului IFRS au fost aduse la lumină. Dar recunoașterea acestui rol a fost insuficientă pentru a produce o schimbare. O infrastructură instituțională legitimă pentru producerea standardelor internaționale este necesară pentru a promova convergența.

Criza economică globală (2008)

IASB și FASB au anunțat, la 24 martie 2009, pașii lor următori în răspuns la criza financiară globală. Cele două consilii au convenit să lucreze împreună și cu eficiență și rapiditate pentru standarde comune cu privire la activitățile în afara bilanțului și la contabilitatea instrumentelor financiare. Ele vor lucra de asemenea la analiza contabilității pierderilor din împrumuturi în cadrul proiectului privitor la instrumentele financiare. Acești pași au reafirmat un angajament pentru o abordare comună a crizei financiare și a scopului general de a căuta convergența între IFRS și GAAP al SUA descris într-un Memorandum de Acord publicat pentru prima dată în 2006 și actualizat în 2008.

Mai mult, consiliile și-au exprimat angajamentul de a lucra împreună pentru standarde comune prin dezvoltarea proiectelor IASB asupra consolidării și a decontabilizării ca proiecte comune, o dată ce FASB își va fi încheiat amendamentele pe termen scurt ale standardelor existente. Mai mult, consiliile au fost de acord să emită propuneri pentru a înlocui instrumentele lor financiare respective cu un standard comun într-un timp de câteva luni, și nu ani de zile. Ca și parte a acestui proiect, consiliile și-au propus să examineze contabilitatea pierderilor din împrumuturi, incluzând modelele de pierderi suportate și previzibile. Consiliile au discutat de asemenea proiectele referitoare la prezentarea situațiilor financiare, măsurarea valorii juste, instrumentele financiare cu caracteristici de capital și la cadrul conceptual.

Mergând mai departe, două dintre cele mai aplaudate acțiuni întreprinse de IASB au fost create de către Financial Crisis Advisory Group (FCAG) (Grupul de Consiliere în Criza Financiară) și Expert Advisory Panel on Fair Value in a Declining Market (EAP) (Comitetul Consilierilor Experți cu privire la Valoarea Justă pe o Piață în Declin). Prin urmare este destul de important să discutăm în acest studiu unele aspecte legate de aceste două grupuri și rolul lor în furnizarea de orientări pentru IASB în timpul tulburărilor financiare din 2008. În mai 2008, ca răspuns la recomandările Forumului pentru Stabilitate Financiară cuprinse în raportul acestuia din aprilie 2008 *Consolidarea Rezistenței Piețelor și a Instituțiilor*, IASB a format EAP. Comitetul de consiliere asistă Consiliul în examinarea celei mai bune practici și în crearea de orientări cu privire la măsurarea valorii juste atunci când piața nu mai este activă. EAP a inclus experți în evaluare dintre preparatori și revizori ai situațiilor financiare, utilizatori ai situațiilor financiare,

organisme de reglementare și alții. Ei s-au întâlnit de mai multe ori și comitetul a identificat practicile pe care le folosesc pentru măsurarea și dezvăluirea instrumentelor financiare atunci când piețele nu mai sunt active.

FCAG este un grup la nivel înalt format din lideri recunoscuți care au o vastă experiență pe piețele financiare internaționale, care publică recomandările sale legate de activitățile de implementare ale standardelor de contabilitate și alte schimbări în mediul internațional de reglementare ca urmare a crizei financiare globale. FCAG a fost format la cererea IASB și FASB din SUA de a lua în considerare problemele raportărilor financiare născute din criză. (Comunicat de presă al IFRS, 28 iulie 2009). FCAG a publicat, în 28 iulie 2009, raportul său final. Raportul enumeră patru principii ale raportărilor financiare și un număr de recomandări legate de activitățile de implementare ale standardelor de contabilitate, după cum se arată în Tabelul 1, și alte schimbări în mediul internațional de reglementare ca urmare a crizei financiare globale. Tabelul de mai jos (Tabelul 1) conține o privire de ansamblu sumară asupra măsurilor luate de către Fundația IASC și IASB ca și răspuns la recomandările FCAG (cu note adiționale asupra măsurilor luate de către FASB).

Tabelul 1. Rezumat al măsurilor luate de către Fundația IASC și IASB ca și răspuns la recomandările FCAG (cu note adiționale asupra măsurilor luate de către FASB).

Recomandările FCAG	Măsura corespondentă luată de către IASC / IASB și FASB
<p>Principiul 1: Raportări financiare eficiente</p> <p><i>Raportările financiare eficiente depind de standarde contabile de înaltă calitate precum și de aplicarea consistentă și fidelă, de controlul riguros și independent și de aplicarea acestor standarde</i></p>	<p>Martie 2009 – IASB și FASB au convenit să întreprindă un proiect pentru a simplifica și îmbunătăți standardele lor cu privire la instrumentele financiare, fiind urgent să se avanseze, dar cu o vastă consultare;</p> <p>Aprilie 2009 – IASB a început să lucreze cu FASB ca parte a proiectului său cuprinzător de a asigura o coerență globală în abordările defectelor;</p> <p>Iunie 2009 - IASB a făcut primul pas în explorarea alternativelor cu privire la fezabilitatea modelului pierderii previzibile pentru deprecierile imobilizărilor financiare;</p> <p>De asemenea în iunie 2009 Consiliul a reconsiderat oportunitatea recunoașterii de către o entitate a câștigurilor sau pierderilor ca și rezultat al schimbărilor valorii juste în datoria proprie a entității din cauza scăderilor sau respectiv a creșterilor solvabilității sale;</p> <p>Iulie 2009 – IASB și FASB au decis să acorde întâietate proiectului asupra instrumentelor financiare și de asemenea Consiliile au făcut progrese substanțiale referitor la standardele reunite și îmbunătățite, la consolidare și decontabilizare (de ex: problemele în afara bilanțului) și la alte arii din cadrul Memorandumului de Acord.</p>
<p>Principiul 2: Limitările raportărilor financiare</p> <p><i>În cadrul proiectului lor comun conceptual, Consiliile ar trebui să recunoască clar limitările raportărilor financiare</i></p>	<p>La începutul lui 2010 – IASB și FASB au publicat Faza A a proiectului lor comun pentru un cadru conceptual comun care tratează Caracteristicile Obiective și Calitative ale raportărilor financiare</p>

<p>Principiul 3: Convergența standardelor de contabilitate</p> <p><i>Din cauza naturii globale a piețelor financiare este foarte important să se obțină un singur set de standarde de raportare financiară, de calitate înaltă, reunite la nivel global, care să ofere informații consistente, imparțiale, transparente și relevante, indiferent de localizarea geografică a entității</i></p>	<p>până la sfârșitul anului. Această parte a cadrului s-a adresat în mod clar și limitărilor raportărilor financiare.</p> <p>IASB și FASB au convenit să lucreze cu prioritate asupra proiectelor legate de Memorandumul de Acord care a fost actualizat în <i>Septembrie 2008</i> și vor căuta să evite orice divergențe necesare în perioada interimară.</p>
<p>Principiul 4: Independența și responsabilitatea organismelor de standardizare</p> <p><i>Pentru a dezvolta standarde de calitate înaltă și imparțiale, organismele de standardizare trebuie să se bucure de un grad înalt de independență față de presiuni politice și comerciale inadecvate, dar ele trebuie să aibă și un înalt grad de răspundere prin proceduri adecvate, incluzând un angajament extins față de părțile interesate și supraveghere efectuată în interes public.</i></p>	<p>Începând cu <i>Martie 2009</i> – IASB și FASB au anunțat că lucrează în comun în mod prompt pentru un standard comun și că proiectul comun și cuprinzător asupra instrumentelor financiare a fost ținta principală și prioritatea cea mai înaltă pentru ambele Consilii pentru bilanțul anului 2009;</p> <p><i>Septembrie 2009</i> – Fundația IASC publică propunerile sale asupra celei de-a doua părți a Revizuirii Constituției. În document, Fundația IASC propune stabilirea unei proceduri pentru posibilitatea unui proces adecvat accelerat care să permită în circumstanțe speciale un termen mai scurt decât cel curent de minimum 30 de zile pentru perioada de comentare.</p>

(Proiecția autorului bazată pe informațiile publicate prin Raportul FCAG , la 28 iulie 2009 și pe scrisoarea FCAG către G-20 din 4 ianuarie 2010)

Capitolul 4

Sistemul contabil bazat pe costul istoric în timpul Marii Recesiuni

Premisa de la care începem această parte a cercetării noastre este afirmația făcută de Previts și Merino în cartea lor *O istorie a contabilității în America* (1979) că :” Există referințe cu privire la perioada de după Primul Război Mondial care oferă „dovezi istorice solide” că „**deviații de la contabilitatea conservatoare, bazată pe costul istoric, au condus la prăbușirea din 1929**” (Previts & Merino, 1979: 227).

Prin urmare, încercăm să analizăm toate datele istorice care ar putea să ne ofere o bună cunoaștere a evoluției contabilității americane, înainte și după Marele Crash din 1929. Mai ales concentrându-ne asupra discuțiilor care au fost legate de evenimentele din jurul Marii Recesiuni cu privire la sistemele de contabilitate. De la început, este foarte important să subliniem că în anii 1920 și 1930, cercetătorii erau extrem de preocupați de ambele modele de contabilitate: contabilitatea bazată pe costul istoric și așa-numitele *deviații* sau *abatere* de la sistemul costului istoric. Mai departe, trebuie să înțelegem de asemenea preocupările practicienilor contabili și ale cercetătorilor în timpul acelor vremuri, deoarece erau mulți oameni, printre bancheri, organe de reglementare și investitori care au început să învinovățească practica contabilă de declanșarea crizei. Prin urmare, am dezvoltat o ipoteză, după cum urmează:

Ipoteza 1: Reglementările și practica contabilă americană au fost un factor care a declanșat Marea Recesiune din anii 1930

În timpul anilor 1920 contabilii și liderii politici au considerat să lucreze îndeaproape cu oamenii de afaceri pentru a limita competiția crâncenă; și toți au ajuns la concluzia că responsabilitatea primară a profesiei contabile era de a asigura că afacerea a primit un *beneficiu corect* după investiția sa. Mai mult, o mare parte din atenția profesiei a fost direcționată spre legislația de protecție pentru contabili și puține lucruri s-au făcut în domeniul contabilității costurilor (care părea a fi cedată inginerilor industriali) și al contabilității municipale (care a fost dominată de economiști).

Înainte de Primul Război Mondial, mulți contabili au argumentat că, din moment ce majoritatea companiilor au plătit toate câștigurile raportate ca dividende, valorile *conservatoare* și *solide* (potrivit lui Epstein și Jermakowicz (2010: 323) *valorile solide* sunt „echivalentul costului de înlocuire a folosinței potențiale ale bunului, ajustate pentru a reflecta pierderea relativă în utilitatea sa datorită trecerii timpului sau o fracțiune din capacitatea totală care a fost deja utilizată”) ar trebui să fie reflectate în bilanțul contabil. De asemenea poziția relativ slabă a bancherilor față de societățile comerciale a părut de asemenea să nege importanța determinării veniturilor în raportările financiare.

În plus, după Primul Război Mondial managementele firmelor au început să adopte o nouă strategie de finanțare care a fost numită „regularizarea dividendelor” (Sobel, 1969: 32f). Această *regularizare a dividendelor* a avut două ramificații. Oamenii de afaceri s-au îndreptat spre investitorii mici care în timpul războiului se obișnuiseră să investească în obligațiuni ca sursă de capital propriu. Argumentarea a fost că dacă afacerea putea plăti dividende regulate atunci ar putea să îi atragă pe acești investitori. Această strategie a avut un mare succes la acea vreme și multe „companii au menținut o poziție de excedent de lichidități și cererea societăților pentru împrumuturi bancare a scăzut corespunzător” (Sobel, 1969: 262).

În același timp, bancherii au devenit participanți activi pe piețele de capital și, la fel ca și alte sectoare ale națiunii, aveau un interes legitim în promovarea iluziei prosperității. Acesta este motivul pentru care, la acea vreme, contabilitatea *valorii solide* sau conservatorismul păreau atractive. De asemenea, înainte de Criza Financiară Globală, băncile și-au crescut achizițiile de acțiuni și obligațiuni și asigurarea mulțumirii investitorilor era la fel de importantă pentru bancheri ca și pentru managementul de afaceri, și nimic care să descurajeze așteptările investitorilor nu părea a fi admis.

Mulți bancheri și oameni de afaceri la acea vreme au considerat că emergența micilor investitori ca și sursă majoră de capital propriu ar putea aduce cereri crescute pentru o răspundere mai mare din partea managementului și extinderea funcției profesiei contabile. Deși, potrivit lui Previts și Merino, există puține dovezi că „investitorii au considerat raportările financiare și auditul independent ca fiind importante” (Previts & Merino, 1979: 219). Mai mult, investitorii au

ignorat avertizările conform cărora pura speculație este o funcție neproductivă care este extrem de periculoasă și potențial distructivă atunci când nu este reglementată și este alimentată de cerințe de marjă mici.

Multe corporații din acele vremuri au fost atrase de un profit garantat de 20 de procente pentru banii împrumutați speculatorilor și mulți manageri nu puteau vedea motivul pentru care să își extindă facilitățile de producție deoarece ei nu puteau realiza același profit. Astfel capacitățile de producție au rămas în stare de latență în timp ce fondurile societăților și băncilor alimentau febra speculativă. Previts și Merino (1979), au descris în cartea lor cazul companiei International Harvester. Ei au descoperit că raportările financiare ale companiei menționate din 1928 au arătat cum compania a cheltuit prea mulți bani pe titluri și că direcția investiției era periculoasă. De asemenea fondurile societății erau alocate pentru scopuri neproductive care nu susțineau creșterea economică. „Ne-am pripit, ținând seama de această atitudine, dacă am sugera că contabilii aveau autoritatea sau împuternicirea de a limita câștigurile raportate la realizarea veniturilor din exploatare” (Previts & Merino, 1979:211). Deci, managementul nu a susținut un astfel de model contabil și nu a existat vreun grup de utilizatori care să ceară conservatorismul sau sistemul contabil bazat pe *valoarea solidă*.

Există multe deficiențe în teoria și practica contabilității americane dinaintea Marii Recesiuni din anii 1930. De exemplu, Stephen Gilman, în timpul evaluării teoriei contabile din perioada de după Primul Război Mondial, a descoperit că „determinarea veniturilor nu devenise punctul focal al raportării financiare” (Gilman, 1937: 57). Mai mult, Gilman a crezut că unul dintre paradoxurile contabilității a fost faptul că maturitatea marilor societăți, legile asupra impozitului pe venit și avansările rapide în contabilitatea costurilor trebuie să fi dus la supremația declarației de venit (Gilman, 1937). Înaintea Marelui Crash cea mai mare parte a contabililor au crezut că orice teorie trebuie să fie *pragmatică* (utilă, practică și să conducă la consecințe sociale dezirabile) și *adaptabilă* (care să întrunească necesitățile de schimbare cu privire la profesie). De asemenea, există puține dovezi că vreun grup de utilizatori ar fi susținut eforturile de a raporta numai venitul din operațiuni; dar dacă ar fi procedat astfel, ar fi limitat sau cel puțin ar fi încetinit valul de optimism care a străbătut SUA.

În plus au existat mulți critici, la acea vreme, ai teoriei și practicii contabile din anii 1920, care declarau că contabilii renunțaseră la rolul de administrator și acordau o atenție mai mare nevoilor managementului, permițând o prea mare flexibilitate a raportării financiare. De asemenea, la acea vreme, contabilii au lucrat într-o eră marcată de o indiferență oficială masivă și nu au avut autoritatea sau puterea de a gestiona abuzurile companiilor.

Există multe concluzii care pot fi extrase din analiza datelor istorice privind contabilitatea americană dinaintea și de după Marele Crash, dar înainte de a le enumera, trebuie să luăm în considerare faptul că, în acele vremuri, contabilii au trăit într-o epocă de totală indiferență față de rolul contabililor într-o companie și în societate. Astfel, considerăm că nu sunt motive pentru care, noi sau alții, ar trebui să îi învinovățim pe contabilii pentru fraudele companiilor din acele vremuri.

În anii 1920 companiile au început să fie mai interesate de activitățile lor de schimb de valori (vânzându-și acțiunile, obligațiunile și stocurile), fapt considerat a fi o funcție *neproductivă*, decât de funcția lor *productivă*; deoarece, cea dintâi i-a determinat să creeze venituri fictive și astfel un excedent fictiv, pentru a câștiga un loc mai bun pe piață și a atrage, în mod subsecvent, mai mulți investitori care puteau să aducă mai mulți bani.

În această cercetare am prezentat cazurile a două companii (Dodge Brothers și Ivar Krueger), care își întocmeau greșit situațiile financiare, chiar și fără a fraudă, deoarece legea (nu am putea folosi cuvintele „reglementări contabile” aici, deoarece contabilitatea nu era reglementată în anii 1920) permitea atunci să se înregistreze, sau să nu se înregistreze, unele tranzacții ciudate și astfel managementul putea câștiga mai mulți bani. Aceste exemple reprezintă o ilustrare a faptului că lăcomia și contabilitatea frauduloasă nu sunt nimic nou în lumea afacerilor, și ne determină să ne amintim de căderea companiei Enron Corporation din 2001 și de cea a companiei Lehman Brothers din 2008.

O altă concluzie importantă care poate fi extrasă este că Marele Crash din 1929 a cauzat o schimbare bruscă în aria cercetării și practicii contabile. Contabilii au început să lucreze împreună cu organismele de reglementare pentru a dezvolta principii contabile care să prevină

apariția unei alte crize economice în viitor. Astfel, principala preocupare a contabililor, după prăbușire, a fost recuperarea economică și stabilitatea financiară. Deci, aceste fapte și evenimente, legate de schimbările în cercetarea și practica contabilă care au fost făcute imediat după prăbușire, sunt în acord cu teoria evoluției echilibrului punctat. Modelul distribuirii costului istoric a devenit teoria dominantă în contabilitate în SUA la sfârșitul anilor 1930. De asemenea, există multe referințe care arată că contabilitatea costului istoric (CCI) a fost principalul sistem de contabilitate în SUA și în anii 1920, deși nu existau reguli și principii clare care să îl impună.

În Tabelul 2, am elaborat un rezumat al perspectivei cercetătorilor contabilității asupra sistemelor contabile, înainte și după Marele Crash (1929) și după cum se poate vedea, majoritatea cercetătorilor contabilității preferau modelul CCI. Ca și o observație, modelul CCI are două forme: (1) CCI nemodificat – însemnând că nu facem nimic cu acele cifre înainte de a le înregistra în contabilitate (de ex. valoarea de achiziție); și (2) CCI modificat- însemnând că se fac tot felul de lucruri cu acele cifre, de exemplu amortizăm sau diminuăm. În timpul anilor 1930 numai Littleton (1933) și Sweeney (1935) acceptau CCI modificat.

În timpul anilor 1920 nu exista conceptul a ceea ce numim astăzi contabilitatea valorii juste, deși au fost unii cercetători ai contabilității care au crezut că în situațiile financiare ar trebui să fie înregistrată valoarea de piață actuală a unui anumit bun. Dar la acele vremuri opiniile lor asupra valorii actuale sau a prețului pieței nu au fost acceptate de către organismele de reglementare contabilă și de alți cercetători.

Tot în anii 1920 trei cercetători au considerat că situațiile financiare ar trebui să reflecte atât valoarea costului istoric cât și valoarea actuală. Primul cercetător care a afirmat în mod clar că bilanțul ar trebui să aibă două coloane, una pentru valoarea costului istoric și o alta pentru valoarea actuală a fost Greer (1929). Dar contabilii nu au fost simpatizanți ai acestei idei și au argumentat că aceasta ar putea crea confuzii.

Prin urmare, în această parte a tezei prezentăm o ilustrare a faptului că, acum mai bine de 80 de ani, oamenii aveau aceleași discuții și preocupări legate de contabilitate, de reglementările contabile și de sistemele contabile și rolul lor într-o criză. Astfel, este evident că istoria se repetă

și credem că se repetă într-un mod exact, dar este nevoie să învățăm din trecut pentru că doar așa vom putea evita viitoare prăbușiri și crize.

În concluzie, nu considerăm că reglementările și practica contabilă americană au fost factorul declanșator al Marii Recesiuni din anii 1930, prin urmare Ipoteza 1 nu este validată, dar credem că lăcomia unor oameni de afaceri ai acelor vremuri, care i-au determinat pe contabilii lor să înregistreze tranzacții frauduloase, ar fi putut avea o influență în declanșarea crizei din 1929 și că a alimentat-o.

Table 2. Privire de ansamblu asupra opiniei cercetătorilor, cu privire la regimurile contabile, înainte și după Marea Recesiune din 1929

Contabilitatea la cost istoric (CCI)		Contabilitatea la valoarea economic/actuală		Ambele
<i>Nume</i>	<i>Comentariu</i>	<i>Nume</i>	<i>Comentariu</i>	<i>Nume</i>
DICKSEE (1907)	CCI nemodificat	CANNING (1929)	Suport pentru modelele multiple de evaluare	COLE (1908)
SIMPSON (1922)	CCI nemodificat	SCOTT (1931)	Valoarea actuală	GREER (1929)
HATFIELD (1922)	CCI nemodificat	MACNEAL (1939)	“Contabilitatea la valoarea economică”	CANNING (1929)
ESQUERRE (1924)	CCI nemodificat	PATON (1948)	“Valoarea prezentă” – Bilanț ¹	
LITTLETON (1933)	CCI modificat (deprecierea)			
Kohler (1934)	CCI – CPP ²			
SWEENEY (1935)	CCI modificat			
SCHMALENBACH³	CCI nemodificat			
HEALY⁴	CCI			
BLOUGH⁵	CCI			

(Proiecția autorului)

¹ Bilanț

² CPP – Contul de Profit și Pierdere

³ A fost un cercetător contabil german

⁴ A fost membru fondator a Comisia Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA

⁵ A fost primul contabil șef a Comisia Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA

Capitolul 5

Sistemul contabil bazat pe valoarea justă în timpul Crizei Economice Globale

Contabilitatea valorii juste este sistemul contabil dominant al secolului 21. Contabilitatea valorii juste este o abordare a raportării financiare în cadrul căreia companiilor li se cere sau le este permis să măsoare și să raporteze pe o bază progresivă anumite active și pasive (instrumente financiare generale) la prețul estimat a fi primit în cazul vânzării activelor sau a fi plătit în cazul eliberării de pasive. Mai mult, „globalizarea financiară și constrângerile pe care le impune asupra armonizării internaționale a contabilității și asupra normalizării naționale crește în mod indirect importanța valorii juste și oferă o complexitate în plus” (Deaconu, 2009: 339). Astfel, este de necontestat că sistemul contabil al valorii juste a ridicat preocupări serioase în timpul crizei financiare globale care a început în 2008.

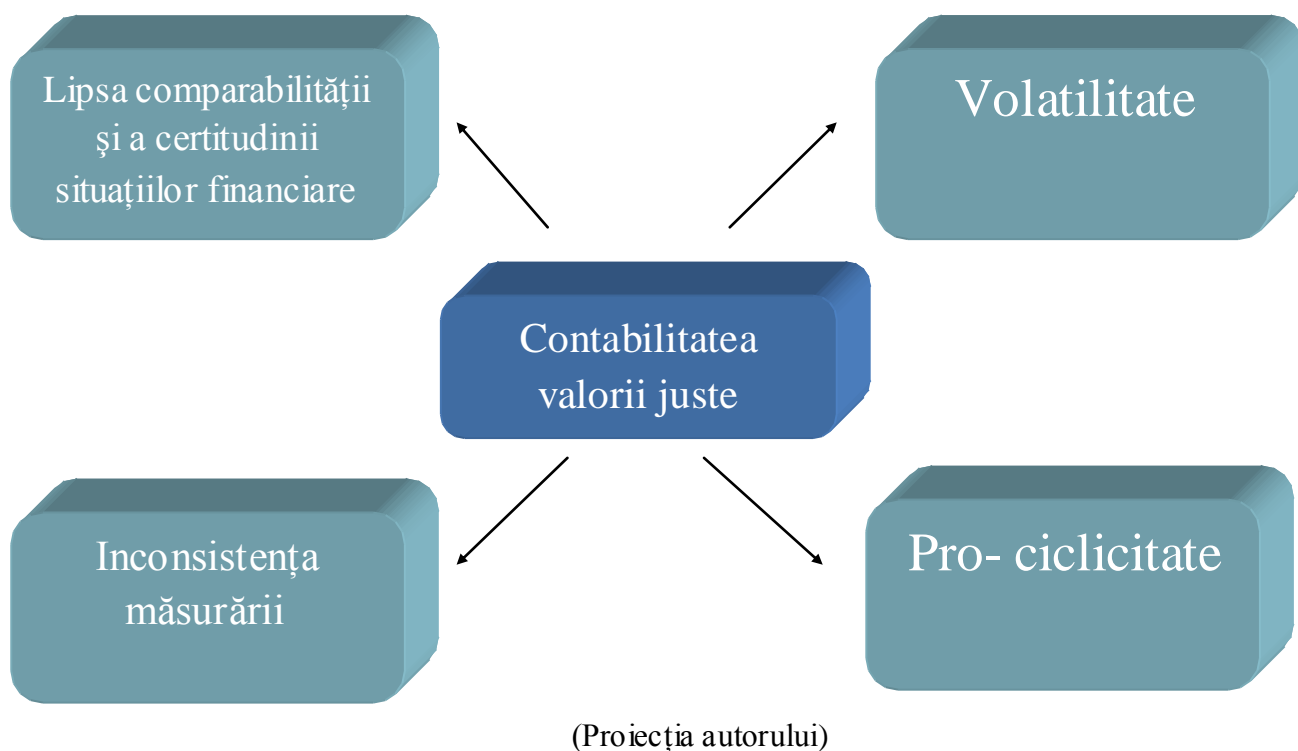
Dezbateri academice cu privire la contabilitatea valorii juste

Criza economică globală din 2008 a decurs dintr-o panică a băncilor în Statele Unite. Gorton (2009, 2010) argumentează că recenta criză este similară cu panicile bancare de la sfârșitul secolului 19 și începutul secolului 20. Criza recentă a început într-un sistem *bancar din umbră* care s-a dezvoltat în jurul împrumuturilor securizate și a cererii de garanții suplimentare pe piețe implicând vânzarea și răscumpărarea de bunuri securizate. Piețele de valori au fost foarte sensibile la schimbările în valoarea fundamentală a bunurilor imobiliare aflate la baza împrumuturilor securizate. Șocul care a condus la criză a fost explozia prețurilor –baloane de săpun ale imobilelor care a fost cauzată de politici monetare pentru o rată a dobânzii scăzută și subvenționarea de către guvern a cumpărătorilor de case prin credite subprime (Rajan, 2010).

Mai mult, declinurile activității economice reale în timpul unei crize pot să se reverse asupra altor economii prin comerț și fluxuri de capital. În răspuns, guvernele realizează adesea stimulente fiscale și monetare precum și reforme legislative și potrivit lui Reinhart și Rogoff, s-a întâmplat astfel în majoritatea crizelor recente (Reinhart & Rogoff, 2009: 210). Măsurarea valorii juste este controversată și a fost puternic dezbătută înaintea crizei financiare începând cu 2007 (ICAEW, 2006) și a fost apoi discutată ca și o posibilă cauză a crizei (Laux & Leuz, 2009).

Astfel, acest studiu își propune să realizeze o cuantificare a opiniilor academice legate de contabilitatea valorii juste și rolul său în criza recentă; de asemenea, acest studiu își propune să găsească răspunsuri la întrebările menționate mai sus. Din 2007, când a început criza financiară globală, cercetătorii și universitarii din aria contabilității și din alte domenii au publicat un volum important de articole care analizează relația dintre criză și modelul valorii juste. Prin urmare, cuantificarea tuturor informațiilor oferite de aceste articole nu este o sarcină ușoară; astfel, alegem să le împărțim în patru direcții, deoarece provocările contabilității valorii juste s-au concentrat asupra a patru preocupări principale, după cum se poate vedea în figura de mai jos.

Figura 4. Principalele preocupări legate de Contabilitatea Valorii Juste în timpul crizei financiare globale

Criza financiară globală a condus la o puternică dezbatere cu privire la argumentele pro și contra contabilității valorii juste. Chiar dacă contabilitatea valorii juste nu a cauzat criza, este corect să reflectăm asupra rolului ei; mai ales, să înțelegem dacă a accelerat criza și dacă acum continuă să

o agraveze. Credem că principala problemă din timpul crizei recente a fost lipsa de flexibilitate a IASB, a capacității de a se adapta sau de a reacționa rapid, care ar fi condus la mai puține îngrijorări cu privire la sistemul valorii juste în rândul universitarilor, a comunității de afaceri și a publicului în general.

Mai mult, preocupări privitoare la comparabilitate sunt adesea ridicate în contextul contabilității valorii juste în absența prețurilor cotate. Dar credem cu tărie că folosirea contabilității costului istoric în locul CVJ ar putea avea ca și consecință posibilitatea unei mai mari lipse de comparabilitate, deoarece bunurile sunt evaluate după prețuri de achiziție diferite, și ar putea rezulta bunuri identice dar individuale cu valori atribuite diferite.

Unii universitari au arătat un sprijin puternic pentru CVJ (Barth & Taylor, 2010; Barth & Landsman, 2010; Laux & Leuz, 2009 și 2010; Plantin *et al.*, 2008), alții au văzut CVJ ca un factor principal în accelerarea crizei (Hitz, 2007; Ryan, 2008; Mishkin, 2008) și au considerat că CVJ ar trebui să fie înlocuită cu CCI (Boyer, 2007; Allen & Carletti, 2008). Mai mult, unii universitari au considerat că CVJ a jucat un rol catalitic în criza financiară (Yujing & Gaichune, 2009) deoarece a condus la pro-ciclicitate (Waymire & Basu, 2011; Persaud, 2008; Fu, 2008), dar în același timp unii cercetători au considerat că CVJ este doar un țap ispășitor convenabil (Veron, 2008; Matis *et al.*, 2010; Badertscher *et al.*, 2012).

Pentru a rezuma, disputa asupra valorii juste este departe de a fi încheiată și multe lucruri mai rămân de făcut. Printre universitari, această dezbatere mai continuă, și fiecare dintre ei are propriile vederi care sunt dezvoltate pe baza unor teorii și modele diferite (Franklin & Cartelli, 2008; Plantin *et al.*, 2008), a unor analize empirice sau simulări diferite (Sapra, 2008).

Studiu asupra scrisorilor de comentarii adresate Proiectului de Expunere asupra Măsurării Valorii Juste al IASB

Cercetătorii și universitarii din domeniul contabilității și din alte domenii publică articole sau lucrări de cercetare în jurnale academice sau alte tipuri de jurnale, spre a le face accesibile publicului larg, cercetării, terorii, idei și chiar propriile opinii. Dar cum rămâne cu publicul

general, precum oamenii de afaceri, bancherii, managerii, contabilii sau diversele organizații, cum ar putea aceștia să își exprime opiniile lor legate de un anumit subiect sau problemă cunoscute publicului larg? Ei ar putea în mod cert să înceapă să publice articole, la fel ca și universitarii, în jurnale sau ziare corespunzătoare; dar, acesta nu este obiectivul lor principal, deoarece ei trebuie să facă față multor probleme cotidiene în cadrul muncii lor și este de asemenea important să realizăm că tot ce este publicat în jurnale sau ziare trebuie să treacă mai întâi printr-un anumit filtru.

În consecință, comunitatea de afaceri folosește alte tipuri de canale pentru a-și face cunoscute opiniile, și credem că aceasta nu ratează nicio ocazie pentru a proceda astfel. De exemplu, criza financiară globală din 2008 a ridicat multe preocupări în rândul universitarilor și al comunității de afaceri, legate de sistemul și standardele contabile, și mai ales legate de sistemul contabil mark-to-market. Cu siguranță, universitarii au început să publice lucrări legate de acest subiect, dar comunitatea de afaceri a folosit un alt instrument pentru a-și împărtăși opiniile către publicul general.

În mai 2009, IASB a publicat spre comentariu public, un Proiect de expunere (PE) de orientare asupra măsurării valorii juste (MVJ). Și aceasta a fost o ocazie pe care comunitatea de afaceri și chiar publicul larg au folosit-o pentru a-și exprima gândurile cu privire la contabilitatea valorii juste și implicațiile sale în criza financiară curentă. Considerăm că această ocazie a fost o oportunitate importantă pentru comunitatea de afaceri, deoarece nu numai că și-a făcut cunoscute opiniile, ci a și oferit sfaturi IASB asupra modului în care să își îmbunătățească standardele în privința valorii juste.

O altă oportunitate, provenind încă o dată din partea IASB, a avut loc în iunie 2010, când IASB a publicat spre comentariu public unele ameliorări suplimentare ale unei propuneri de informare asupra Nivelului 3 al Măsurării Valorii Juste care a fost o parte din Proiectul de Expunere asupra Măsurării Valorii Juste al IASB, publicat în mai 2009. Această oportunitate și cea anterioară ei au fost într-adevăr folosite de comunitatea de afaceri și de organismele de reglementare pentru a-și exprima îngrijorările și ideile, deoarece au fost multe scrisori de comentarii (SdC) primite de către IASB în acele perioade în care SdC au putut fi depuse.

Prin urmare, încercăm să efectuăm o analiză asupra SdC primite de IASB asupra PE și CVJ, în 2009 și asupra PE cu privire la Evaluarea valorii juste- Analiza incertitudinii măsurării – limitat, asupra unui proiect de informații a fi furnizate, în 2010. Obiectivul acestui studiu, analiza SdC, este a identifica principalele probleme discutate de către comunitatea de afaceri și de organismele de reglementare și opiniile lor privind relația dintre sistemul contabil al valorii juste și criza financiară globală.

Credem că analizând SdC vom putea afla dacă publicul general (precum comunitatea de afaceri și organismele de reglementare) consideră că sistemul contabil al valorii juste a fost un factor declanșator al crizei actuale. Mai mult, acest studiu ne va ajuta să înțelegem de ce valoarea justă este învinovățită de către unii și aplaudată de către alții; cine sunt acei care o învinovățesc / o aplaudă și ce motive au pentru a proceda astfel.

Premisele studiului nostru sunt că respondenții proiectului de expunere IASB (cei care au depus SdC) au folosit această oportunitate pentru a-și exprima opiniile, nu numai asupra măsurării valorii juste cum este specificat în PE propus, ci și asupra sistemului contabil al valorii juste și rolul acestuia în criza financiară actuală. Mai mult, presupunem că criza financiară recentă a jucat un rol major în dezvoltarea PE asupra măsurării valorii juste, și că respondenții la PE au conștientizat acest lucru prin scrisorile lor de comentarii.

Astfel, am conturat următoarele două ipoteze:

- *Ipoteza 1: Respondenții celor două PE asupra MVJ au folosit această oportunitate pentru a-și exprima opiniile referitoare la CVJ și la criza financiară globală*
- *Ipoteza 2: Criza financiară recentă a jucat un rol major în dezvoltarea celor două PE cu privire la MVJ*

Analiza calitativă ne-a permis să elaborăm o examinare profundă a SdC adresate celor două PE ale IASB privind măsurarea valorii juste, în 2009 și 2010. Prin urmare, am putut obține o cunoaștere mai profundă a opiniei respondenților cu privire la problema îndelung dezbătută în

anii recente referitoare la contabilitatea valorii juste și rolul său în declanșarea crizei financiare globale.

Un rezumat al analizei calitative a fost elaborat prin dezvoltarea a două întrebări pe care le considerăm ca și potrivite pentru obiectivul cercetării noastre. Răspunsurile la aceste întrebări au fost date pe baza analizei SdC ale respondenților listate în tabelul de mai jos. Prima întrebare este: „A fost CVJ o problemă în timpul crizei recente?”; și concluzia care poate fi extrasă prin analiza SdC este că toți respondenții din această examinare au considerat că CVJ a constituit o problemă în criza financiară recentă. Și aceasta nu doar pentru că acest subiect a fost îndelung dezbătut în anii recente, ci pentru că contabilitatea valorii juste, cum a fost dezvoltată prin IFRS, nu a fost reglementată adecvat pentru situații în care piețele sunt sub condiții de stress, cum este criza actuală. Mai mult, majoritatea respondenților, și anume 15 din 23, cred că IASB nu a învățat o lecție din criza financiară curentă în ceea ce privește CVJ, și ei au cerut IASB să îmbunătățească orientările existente asupra măsurării valorii juste (a se vedea Tabelul 3).

Tabelul 3. Rezumat al analizei calitative a scrisorilor de comentarii adresate IASB privitor la Proiectul de Expunere pentru MVJ în 2009 și 2010

Nr	Respondent	A învățat IASB o lecție din criza economică actuală, în privința CVJ?
1	United Kingdom Accounting Standards Board	Da
2	Australian Accounting Standards Board	Da
3	European Financial Reporting Advisory Group	Nu
4	Ernst & Young Global Limited	Nu
5	Institute of Management Accountants (Institutul	Da
6	Hong Kong Institute of Certified Public Accountants	Nu
7	Joint Accounting Bodies in Australia	Da
8	Singapore Accounting Standards Council	Nu
9	Association of Chartered Certified Accountants	Nu

10	Association for Participation in the Development of Accounting Regulations for Family-owned Entities	Nu
11	Basel Committee on Banking Supervision	Nu
12	European Banking Federation	Nu
13	Federation Bancaire Francaise	Nu
14	Confederation National du Credit Mutuel	Nu
15	Adriana Sarmiento	Nu
16	Ministry of Finance from China	Nu
17	Institute of Chartered Accountants of India	Nu
18	International Actuarial Association Canada	Nu
19	Royal Dutch Shell	Nu
20	World Council of Credit Unions	Da
21	Confederation of Swedish Enterprise	Da
22	Association GEDEON-DFCE	Da
23	Autorite Des Normes Comptables	Da

(Proiecția autorului)

Mai mult decât atât, această analiză calitativă ne-a ajutat să înțelegem de ce anumiți respondenți nu au fost în favoarea celor două PE emise de IASB asupra managementului valorii juste. De exemplu, cum s-a arătat mai sus, bancherii sunt cei care au văzut cu adevărat contabilitatea valorii juste ca fiind țapul ispășitor al crizei și au fost de asemenea foarte neîncrezători cu privire la conținutul PE cu privire la măsurările valorii juste, cerând IASB să facă îmbunătățiri în standardele de contabilitate. Pe lângă aceasta, organizațiile europene (mai ales cele franceze) au exprimat îngrijorări similare referitoare la rolul pe care contabilitatea mark-to-market l-a jucat în criza financiară majoră.

În timpul culegerii datelor din SdC pentru analiza calitativă, ne gândeam să adunăm informații pentru un mic studiu calitativ. Următorii pași au fost făcuți pentru a colecta informațiile pentru analiza calitativă. Mai întâi am creat o foaie de lucru în Excel în care am adunat informațiile din SdC cu privire la: numele respondenților, țara, sectorul de activitate și răspunsul la cele 12 întrebări din PE al MVJ. În al doilea rând, autorii tuturor scrisorilor au fost examinați pentru a

determina cărei categorii aparțin (ex: preparatori, organisme de reglementare sau utilizatori ai standardelor; și indivizi, companii sau organizații).

Pe lângă analiza calitativă a SdC, este obligatoriu să elaborăm o *analiză cantitativă* a răspunsurilor pentru a contura concluziile relevante cu privire la opinia respondenților legată de PE al MVJ. Obiectivul analizei cantitative este de a întări concluziile analizei calitative. Și mai ales să accentueze faptul că majoritatea celor care au depus SdC nu au susținut PE asupra măsurării valorii juste; și după cum am menționat mai sus, ei au considerat că IASB trebuie încă să își îmbunătățească orientările existente asupra valorii juste.

O analiză a conținutului scrisorilor de comentarii a fost efectuată pentru a determina dacă respondenții s-au opus sau au susținut PE asupra măsurării valorii juste. În continuare pozițiile au fost clasificate în categoriile: *susținere*, *opunere* și *neutru*. În cadrul analizei statistice, valorile *1*, *0* și *-1* au fost atribuite pentru categoriile *susținere*, *opunere* și respectiv *neutru*. Acest tip de categorisire și de abordare este bazat pe cercetarea anterioară a lui Buckmaster *et al.* (1994), Rahman *et al.* (1994), Ryan *et al.* (1999) și Georgiou și Roberts (2004). O problemă de importanță majoră a constat în înregistrarea și codarea răspunsurilor, deoarece nu toți respondenții își declarau clar susținerea / opunerea față de toate întrebările din PE cu privire la MVJ. Astfel, am efectuat o analiză detaliată a conținutului textelor răspunsurilor și categorisirea a fost creată pe această bază. Anexa 3 prezintă întrebările pe care PE asupra măsurării valorii juste din 2009 le adresa, care au fost folosite pentru această analiză detaliată a conținutului.

De asemenea, am dezvoltat următoarele ipoteze pentru această analiză cantitativă:

- *Ipoteza 3: Respondenții PE asupra MVJ au respins conținutul PE.*
- *Ipoteza 4: Respondenții europeni au respins conținutul PE asupra MVJ într-o proporție mai mare decât cei din alte țări*
- *Ipoteza 5: Bancherii au respins conținutul PE asupra MVJ într-o proporție mai mare decât respondenții din alte sectoare de activitate.*

Tabelul 4 arată poziționarea în medie a preparatorilor, organismelor de reglementare a standardelor și utilizatorilor standardelor cu privire la cele 12 întrebări de discuție din invitația

IASB de a comenta și ultimele coloane, reprezintă media combinată a acestor 12 întrebări. Toate aceste trei categorii de respondenți sunt în general în favoarea elementelor propuse în PE, dar este extrem de important să subliniem că susținerea lor a fost foarte slabă. Aceasta înseamnă că toți preparatorii, organismele de reglementare a standardelor și utilizatorii standardelor nu s-au opus conținutului PE și susținerea lor a fost destul de *timidă*.

În continuare, Tabelul 5 prezintă poziționarea în medie a tuturor respondenților care au fost împărțiți în trei grupe: companii, indivizi și organizații. Prin analizarea tabelului putem confirma că indivizii și organizațiile respingeau conținutul PE și numai companiile au arătat un oarecare suport.

Mai mult decât atât, Tabelul 6 prezintă poziționarea în medie a respondenților cu privire la conținutul PE asupra MVJ, clasificați pe regiuni. Este remarcabil faptul că rezultatele care sunt expuse în acest tabel validează ipoteza 4 care afirmă că respondenții din Europa au respins conținutul PE asupra MVJ mai mult decât cei din alte țări. Respondenții americani împărtășesc aceleași opinii ca și omologii lor europeni, fiind și ei mai mult împotriva conținutului PE decât pentru acesta. La polul opus se află respondenții de pe continente precum Asia, Australia și alte regiuni care și-au exprimat susținerea cu privire la PE, deși sprijinul lor nu este atât de puternic.

Tabel 4. Poziționarea medie a preparatorilor, organismelor de reglementare a standardelor și utilizatorilor standardelor

	Q1	Q2	Q3	Q4	Q5	Q6	Q7	Q8	Q9	Q10	Q11	Q12	AVG
Preparatori	0	0.25	0.0277	0.2963	0.0092	-0.1759	0.0463	-0.1759	0.1111	0.1666	-0.1389	-0.1852	0.0192
Organisme de reglementare	0.0833	0.2083	-0.0417	0	0.1666	-0.1667	-0.0417	-0.3333	-0.0833	0.4583	0.25	-0.2917	0.0173
Utilizatori	0.0833	0.2083	-0.0416	0	0.1666	-0.1666	-0.0416	-0.3333	-0.0833	0.4583	0.25	-0.2916	0.0174

(Proiecția autorului)

Tabel 5. Poziționarea medie a companiilor, persoanelor fizice și organizațiilor

	Q1	Q2	Q3	Q4	Q5	Q6	Q7	Q8	Q9	Q10	Q11	Q12	AVG
Companiilor	0.1458	0.3541	0.0208	0.3958	0.0416	-0.125	0.1041	-0.2083	0.2083	0.3541	-0.2083	-0.3333	0.0625
Persoanelor fizice	-0.3636	-0.1818	-0.0909	-0.0909	-0.1818	-0.2727	-0.0909	-0.1818	-0.3636	-0.0909	-0.0909	-0.0909	-0.1742
Organizațiilor	0.0104	0.2395	0.0312	0.1562	0.0208	-0.2395	-0.0416	-0.2708	0.0208	0.0625	0.0208	-0.1041	-0.0078

(Proiecția autorului)

Tabel 6. Poziționarea medie a respondenților clasificați pe regiuni

Regiuni/ Continate	Q1	Q2	Q3	Q4	Q5	Q6	Q7	Q8	Q9	Q10	Q11	Q12	AVG
Asia	0.3684	0.2631	-0.2105	0.1578	0.1578	-0.1053	0.0526	-0.2105	-0.0526	0.1052	0.0526	0.1578	0.0614
Australia	0	0.5789	0.3684	0.5789	0.5263	-0.3684	-0.1579	-0.3684	0	-0.1053	-0.1579	0	0.0745
Europa	-0.2222	0.2222	-0.0138	0.1527	-0.1388	-0.3194	0.0555	-0.3194	0.1111	0.2222	-0.1111	-0.2083	-0.0474
America de Nord	0.2647	0.0588	-0.0294	0.1176	-0.1176	0.0294	-0.2058	-0.1470	-0.0294	0.1764	0.0588	-0.4117	-0.0196
Alte regiuni	0.3636	0.3636	0.1818	0.3636	0.2727	-0.0909	0.4545	0.0909	0.1818	0	-0.0909	-0.0909	0.1666

(Proiecția autorului)

Această analiză cantitativă a fost efectuată numai asupra scrisorilor de comentarii primite de IASB pentru PE cu privire la măsurarea valorii juste din 2009. Nu am putut efectua o analiză cantitativă similară asupra scrisorilor de comentarii primite de IASB cu privire la PE pentru Evaluarea valorii juste - Analiza incertitudinii măsurării – limitat, asupra unui proiect de informații a fi furnizate din 2010, deoarece întrebările care au fost adresate în cadrul PE erau întrebări deschise și informative; căutau doar exemple referitoare la anumite circumstanțe sau informații alternative cu privire la măsurarea valorii juste pe piețele nelichide.

Scopul acestui capitol este de a rezuma dovezile colectate și de a da un răspuns scurt și clar la întrebarea cercetării noastre: Care este opinia comunității de afaceri și a organismelor de reglementare cu privire la problema contabilității valorii juste și rolul său în criza recentă, și ce argumente sunt prezentate pro și contra?

Credem că este foarte important să subliniem faptul că această analiză a SdC este o realizare importantă pentru această teză și un motiv important este că populația analizată de acest studiu (cei care au depus SdC) este o populație care are o vedere clară asupra fenomenului crizei globale și asupra rolului contabilității valorii juste în cadrul acestei crize. De exemplu, dacă aruncăm o privire asupra Anexei 1 și a Anexei 2 ne vom da seama că majoritatea respondenților sunt organizații, organisme de reglementare și companii care joacă un rol foarte important în această lume și pentru societatea noastră (de ex. Banca Mondială, Grupul Consultativ European pentru Raportarea Financiară, Organizația Internațională a Comisiilor pentru Valori Mobiliare, Comitetul de la Basel pentru Supraveghere Bancară, Deloitte Touche Tohmatsu, Ernst & Young, KPMG, PricewaterhouseCoopers).

Pe scurt, putem afirma că respondenții PE asupra valorii juste emise de IASB în 2009 și 2010 au considerat contabilitatea mark-to-market ca fiind o problemă în criza financiară recentă. Mai mult, toate ipotezele noastre au fost validate și acestea ne-a determinat să confirmăm că:

- Respondenții PE asupra MVJ au folosit această oportunitate pentru a-și exprima opiniile legate de CVJ și criza financiară globală (I1);
- Criza financiară recentă a jucat un rol major în dezvoltarea celor două PE asupra MVJ (I2);

- Respondenții PE asupra MVJ au respins conținutul PE (I3);
- Respondenții europeni au respins conținutul PE cu privire la MVJ în proporție mai mare decât cei din alte țări (I4);
- Bancherii au respins conținutul PE cu privire la MVJ în proporție mai mare decât respondenții din alte sectoare de activitate (I5);

Astfel, bancherii și europenii au fost în general cei care au criticat contabilitatea valorii juste și care o consideră ca fiind o problemă importantă în criza recentă. Mai mult, ei au fost și cei care au respins cel mai mult conținutul PE legat de măsurarea valorii juste al IASB și au declarat că IASB trebuie să ia în considerare în continuare îmbunătățiri a măsurării valorii juste înainte de a publica standardul de raportare financiară.

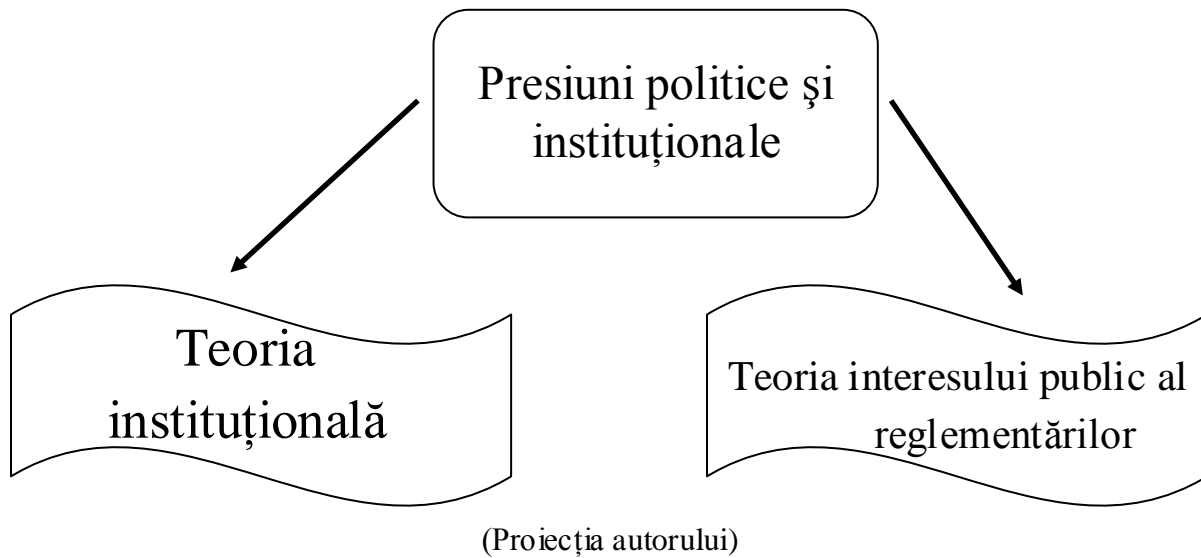
Capitolul 6

Presiuni politice și instituționale – factori care au condus la schimbări în contabilitate în timpul crizei financiare globale

Acest studiu își propune să explice modul în care puterea operează pentru a influența schimbările în contabilitate în timpul perioadelor de criză economică. Pentru a determina aceste tipuri de presiuni sau influențe, este nevoie să luăm în considerare sistemul instituțional în care luptele pentru putere și procesele politice au loc. Dar astfel de sisteme de norme, valori, credințe sunt de obicei ignorate în cercetările de contabilitate bazate pe economie politică (Mattli & Büthe, 2003).

În cadrul acestei cercetări, puterea nu se referă numai la putere economică sau la manifestări oficiale ale puterilor, ci și la manifestări neoficiale care decurg din faptul că sunt privite ca și legitime de către alte părți interesate puternice. Aceasta depinde de capacitatea obiectivelor și acțiunilor organizației de a fi congruente cu sistemul de norme, valori și credințe în care activează (Jepperson, 1991). Teoria instituțională a fost adesea folosită în cercetări asupra standardelor contabile pentru a completa cadrul explicativ al teoriei raționale și al economiei politice (Judge *et al.*, 2010; Touron, 2005; Carpenter & Feroz, 2001). Dar principala lor preocupare a fost modul în care presiunile normative influențează adoptarea standardelor de contabilitate, și nu modul în care terenul de joc al luptelor politice pentru putere este format și influențat de caracteristici normative sau cognitive. În acest capitol, demonstrăm că presiunile politice și instituționale sunt factori care determină organismele de reglementare în contabilitate să schimbe reglementările contabile în timpul perioadelor de instabilitate economică, precum sunt crizele economice, prin prisma teoriei instituționale și teoriei interesului public al reglementărilor (a se vedea Figura 5).

Figura 5. Teorii utilizate pentru a identifica și înțelege presiunile politice și instituționale

Teoria instituțională este adiacentă teoriei economice și o oferă o altă prismă prin care putem privi imboldurile dependenței economice a resurselor asupra alegerii reglementărilor contabile. Tot din perspectiva teoriei instituționale, organizațiile operează într-un cadru social de norme, valori, presupuneri luate de bune cu privire la ceea ce constituie un comportament economic adecvat (Oliver, 1997).

Teoria interesului public al reglementărilor este o teorie economică, care a fost dezvoltată pentru prima dată de Arthur Cecil Pigou, și care afirmă că reglementările sunt date ca răspuns la cererea publicului pentru corectarea practicilor de piață ineficiente sau inechitabile (Pigou, 1932). Într-o manieră mai generalizată, potrivit lui Hertog teoriile interesului public pot fi aplicate „pentru a identifica posibilele cauze ale căderilor piețelor și pentru a centraliza posibile soluții reglementare” (Hertog, 2003: 15). Așadar, teoria standard a interesului public al reglementărilor este bazată pe două presupuneri : (1) mai întâi, piețele libere cad adesea din cauza problemelor de monopol sau externalizare; și (2) în al doilea rând, guvernele sunt doritoare și capabile de a corecta aceste căderi ale piețelor prin reglementări (Posner, 1974). Această teorie a reglementărilor a fost folosită atât ca o rețetă a ceea ce guvernele ar trebui să facă, cât și ca o descriere a ceea ce fac de fapt, mai ales în țările democratice.

La nivel internațional, primii pași înspre susținerea contabilității valorii juste au fost făcuți de către Organizația Internațională a Comisiilor pentru Valori Mobiliare (International Organization of Securities Commissions- IOSCO) și Forumul pentru Stabilitate Financiară (Financial Stability Forum - FSF). IOSCO a pregătit un raport în care a evidențiat un număr de probleme cu privire la principiile contabile existente. Pe de altă parte, raportul FSF a conținut un număr de recomandări pe care IASB să le ia în considerare pentru a îmbunătăți standardele contabile. Oricum, la nivel european, prima inițiativă cu privire la toate preocupările referitoare la contabilitatea valorii juste a fost luată în Franța și a luat prin surprindere IASB; deoarece la acea vreme IASB căuta răspunsuri la Grupul celor 7 (G7) și în raportul FSF.

De când a izbucnit criza financiară globală, cerința IAS 39 de a măsura anumite valori financiare folosind abordarea valorii juste a cauzat o preocupare majoră în rândul bancherilor și al politicienilor. Contabilitatea valorii juste, mai ales evaluarea mark-to-market, a fost percepută ca și creând o spirală negativă în care vânzările băncilor au împins în jos prețurile pieței, forțând vânzări de urgență adiționale și declinuri subsecvente ale prețurilor bunurilor. (Appelbaum, 2009; Jones, 2009). Dar a fost nevoie de două luni de la primele semne de instabilitate financiară din vara anului 2007 până ce părțile interesate ale IASB și-au exprimat în mod oficial îngrijorările.

Președintele francez, Nicolas Sarkozy, a cerut fostului președinte al Federației Internaționale a Contabililor, Rene Ricol, să facă o investigație pentru a afla dacă băncile europene erau dezavantajate de IFRS comparativ cu băncile americane, care raportau conform Principiilor Contabile General Acceptate din SUA (US GAAP). Ricol a luat în considerare plângerile băncilor europene, conform cărora, prin aplicarea IFRS-urilor, titlurile de creanță nu puteau fi reclasificate de la tranzacționare la păstrare, la scadență, și astfel ele erau dezavantajate comparativ cu băncile americane. În raportul său, Ricol a argumentat că SFAS 86 – *Contabilitatea costurilor programelor informatice deținute spre a fi vândute, închiriate sau tranzacționate altfel*, nu necesită ca ipotecile asupra unui bun să fie păstrate la valoarea justă; și SFAS 133- *Contabilitatea instrumentelor financiare derivate și a unor operațiuni de arbitraj valutar, standardul substanțial al valorii juste*, au permis ca instrumentele financiare de vânzare să fie reclasificate în circumstanțe „deosebite” (Ricol, 2008: 51). Deci, el a concluzionat că băncile europene erau dezavantajate de către IFRS în comparație cu băncile Americane.

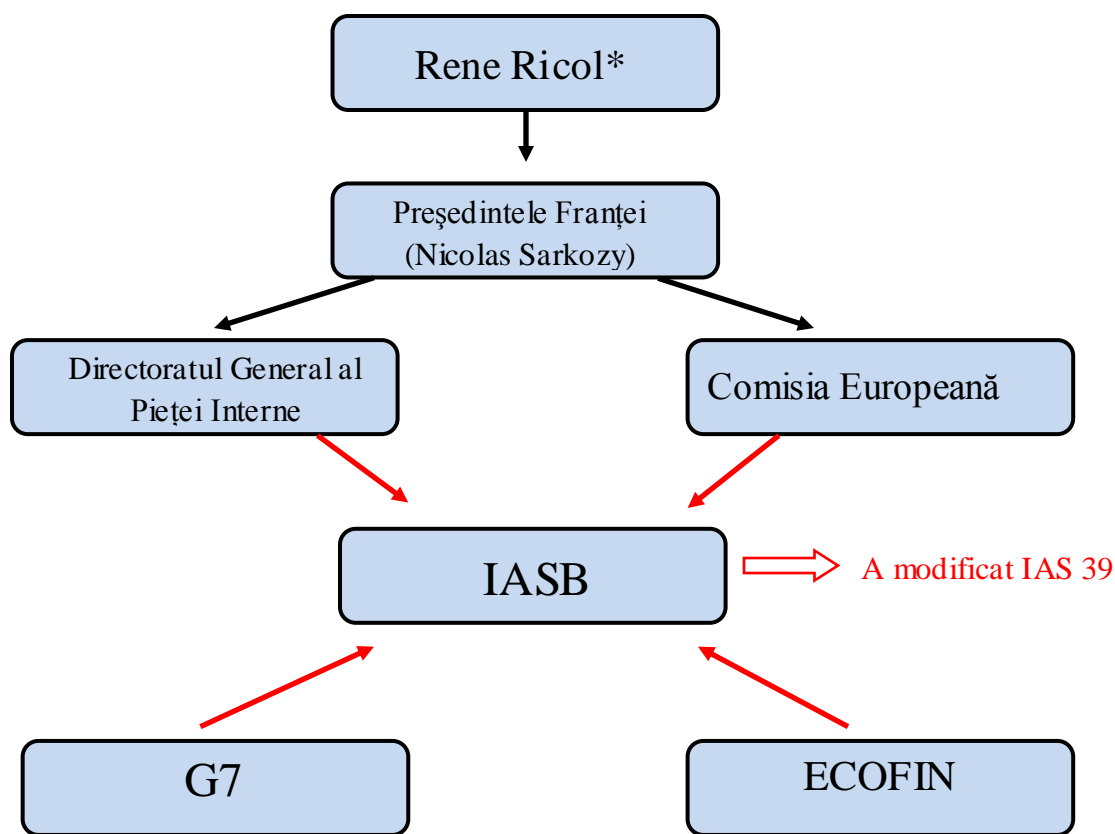
Raportul lui Ricol a fost făcut public și a generat un lobbying intens din partea instituțiilor politice europene. Instituția care a făcut un pas înainte referitor la aceasta a fost Directoratul General al Pieței interne (DGXV) care este responsabil de piețele de capital din Uniunea Europeană. DGXV alături de Comisia Europeană (EC) au emis o „disociere”, notificând IASB că trebuie să modifice *IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaștere și Evaluare* imediat, fără respectarea procedurilor, sau altfel EC ar realiza acțiuni nespecificate, care ar putea să conducă la pierderea privilegiului IASB de a stabili standarde de contabilitate în UE (Comisia Europeană, 2008a). Din punctul de vedere al acestora această problemă era urgentă, deoarece băncile erau la câteva zile distanță de emitere a rapoartelor financiare pentru cel de-al treilea trimestru.

În plus, comisarul european pentru piață și servicii interne, Charlie McCreevy a raportat Comisiei Parlamentului European pentru Afaceri Economice și Monetare: „există o dezbatere crescândă cu privire la posibilitatea ca valoarea justă și evaluările mark to market să fi agravat criza prin aducerea pro-ciclicității în situațiile financiare. Doresc să afirm clar că eu cred că există probleme reale și anomalii în cadrul contabilității care trebuie să fie examinate”. (McCreevy, 2008: 2).

Privim înapoi la Regulamentul Uniunii Europene (EC) Nr. 2002/1606, care a cerut ca toate companiile europene listate să urmeze IRFS din 2005 și a inclus de asemenea o cerință ca IFRS-urile aprobate de Uniunea Europeană să nu dezavantajeze companiile europene comparativ cu cele de pe alte piețe mari. Dar criza recentă a dovedit că această cerință nu se aplică în perioadele de instabilitate financiară. Mai mult, imediat după colapsul Lehman Brothers, în septembrie 2008, șefii de stat din Franța, Marea Britanie, Germania și Italia, împreună cu șeful Băncii Centrale Europene și Președintele Comisiei Europene au căzut de acord asupra unui plan care viza problemele crizei financiare globale. Mai mult, în timpul întâlnirii G7 din 4 octombrie 2008, s-a căzut de acord asupra faptului ca ar trebui să se ceară IASB să modifice IAS 39 pentru a-l aduce pe aceeași linie cu US GAAP până la sfârșitul lunii octombrie, și câteva zile mai târziu, în timpul întâlnirii Consiliului UE al Miniștrilor de Finanțe (ECOFIN), aceeași decizie a fost aprobată.

Prin urmare, IASB, fiind sub presiune, a modificat standardul în 13 octombrie, retroactiv, după cum ceruse Comisia, de la 1 iulie 2008, când valorile de piață ale datoriilor deținute s-ar putea să nu fi fost mai scăzute decât valorile lor contabile. IASB a stipulat o cerință de informare care a obligat băncile să își reclasifice datoriile și să dezvăluie care ar fi trebuit să fie profiturile lor în absența reclasificării. Și EC a aprobat standardul două zile mai târziu. Deutsche Bank a fost una dintre primele care a profitat de această regulă contabilă și a fost obligată să dezvăluie că profitul său înaintea aplicării taxelor de 93 milioane de euro pentru cel de-al treilea trimestru ar fi fost o pierdere înaintea aplicării taxelor de 732 milioane de euro în absența reclasificării (Stice & Stice, 2010).

Figura 6. Ilustrarea presiunii politice din partea UE asupra procesului de stabilire a standardelor de către IASB în timpul crizei economice globale

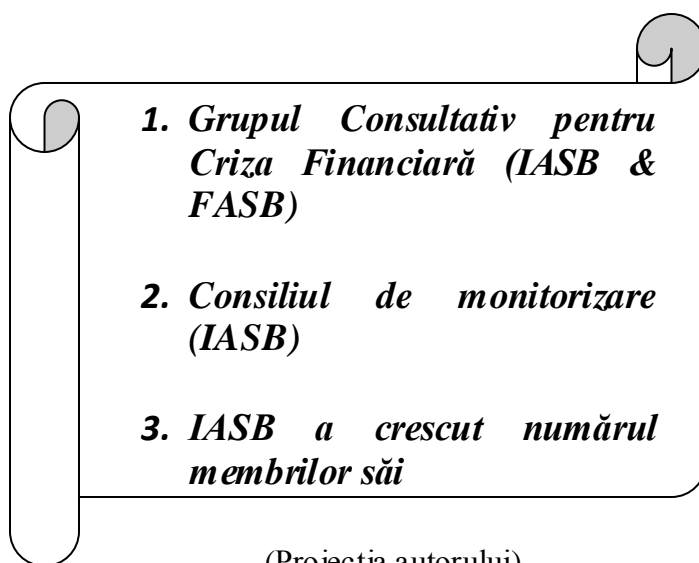
(Proiecția autorului)

Dar Comisia Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA (SEC) nu a fost încântată de „disocierea” UE și de acțiunile întreprinse de IASB; și aceasta s-a transformat într-un episod bizar pentru IASB. Sir David Tweedie, președintele IASB de la acea vreme a spus că a fost aproape de demisie (Tweedie, 2008) și că crede că disocierea europeană ar fi putut conduce la „încetarea proiectului de globalizare la nivel mondial. Credibilitatea IFRS și IASB ar fi atinsă într-un mod fatal dacă ar deveni incontestabil de clar că Europa nu i-a acceptat autoritatea” (Andre *et al.*, 2009: 14).

După cum a arătat Sir David Tweedie, intervenția Comisiei Europene în procesul de stabilire a standardelor a condus la o pierdere a credibilității Consiliului, din partea altor părți interesate, mai ales a celor din SUA. În plus, criticii SEC din SUA au afirmat că acest episod constituie dovada că IASB nu este de încredere când se află în fața presiunii politice, mai ales din interiorul Europei (Deans & Mott, 2008; Selling, 2008; Ciesielski, 2009).

Cu toate că IASB a făcut multe concesii în timpul crizei financiare globale cu privire la măsurarea valorii juste, la procesul convenit pentru standardizare și întârziind reconsiderarea contabilității pasivelor, IASB nu s-a adaptat doar în mod pasiv la presiunile politice, ci a dezvoltat anumite strategii pentru a rezista sau a minimaliza influența politică (a se vedea Figura 7).

Figura 7. Pași făcuți de IASB pentru a minimaliza influența politică

Criza financiară globală a alterat opiniile cu privire la credibilitatea și independența IASB, deoarece au fost compromise de Comisia Europeană, care a forțat IASB să permită reclasificări. Deci, a fost extrem de dificil pentru IASB să nu ia în considerare cerințele EC; și unii au argumentat că dacă „Comisia a abandonat IFRS, a fost probabil ca Japonia să o urmeze, și potențial toate țările care plănuiau să îl adopte în 2011 s-ar putea retrage” (Andre *et al.*, 2009: 20). Mai mult decât atât, intervenția Comisiei nu a fost foarte bine primită în SUA, mai ales de către SEC. Astfel, președintele SEC, Mary Shapiro, a confirmat în fața Senatului SUA că ea crede că un singur set de standarde globale ar fi un lucru foarte benefic dar și-a exprimat îngrijorările cu privire la independența IASB și a spus că ea nu ar fi neapărat constrânsă de parcursul propus (World Accounting Report, Februarie 2009: 7). În consecință, toate aceste fapte au determinat SUA să întârzie adoptarea IFRS-urilor.

Stabilirea standardelor contabile de către IASB în domeniul instrumentelor financiare a fost multă vreme controversată (Perry & Nölke, 2005); chiar la stabilirea IAS 39, IASB s-a aflat sub presiuni politice. Mai mult, ajustarea standardului în fața influenței politice din UE este un exemplu clar de strategie instituțională ca răspuns la presiuni instituționale. Când criza financiară globală a izbucnit, turbulența generală de pe piețele financiare și dificultățile sistemului bancar din Europa au alterat sistemul instituțional din jurul stabilirii standardelor de contabilitate. Prevalența normelor de logică a pieței de capital și independența organismului de reglementare au fost încercate și eterogenitatea instituțională a apărut. După cum a fost ilustrat de evenimentele descrise mai sus, o astfel de arie de eterogenitate instituțională a fost scopul standardelor de contabilitate.

Insatisfacția europenilor cu privire la valoarea justă a fost alimentată de preocupările conform cărora industria serviciilor financiare din Europa suferea de un dezavantaj reglementar față de omoloaga sa americană. De asemenea, anumite sisteme bancare europene în mod special au fost lovite greu sub regulile valorii juste. În mediul instituțional, UE a realizat o serie de acțiuni pentru a urmări schimbarea, prin rapoarte, scrisori și discursuri, și de asemenea prin intermediul altor actori, precum G20 și BCBS. De asemenea, UE a amenințat că va limita evaluarea mark-to-market și au fost impuse termene stricte pentru care ar trebui să fie făcute schimbări importante ale IAS 39 de către IASB.

CONCLUZII

Dacă există ceva bun referitor la criza economică globală și consecințele sale, este oportunitatea de a reîmprospăta modul nostru de a gândi. Această criză ne provoacă pe noi, cercetătorii, să reevaluăm planurile noastre de cercetare – și probabil stimulentele instituționale și ipotezele neexamine care le antrenează – pentru ca cercetarea economică și contabilă să poată contribui la o analiză socială și politică mai largă a recente crize economice.

După cum a arătat criza actuală, standardele de contabilitate pot avea implicații uriașe pentru lumea din afară, și prin urmare lumea din afară ar trebui să aibă oportunitatea de a avea un cuvânt de spus. Este cazul mai ales acum, când autoritățile publice au devenit atât de importante pentru acceptarea globală a standardelor. Mai mult, părțile care sunt direct interesate sunt cele care sunt afectate de criză într-un mod considerabil și orice schimbări în reglementările contabile vor influența bunăstarea lor. De asemenea, dorința de siguranță pare să fi fost una dintre caracteristicile “mentalității de criză”, în timpul secolului trecut și contabilii nu au putut să ofere organismelor de reglementare toată garanția pe care le-au cerut-o. Dar evenimentele recente au evidențiat, fapt ce devine mai clar pentru cea mai mare parte a organelor de reglementare, specialiști și alte părți interesate, că nu există reguli simple în contabilitate.

Studiile de cercetare asupra evoluției contabilității au o tradiție îndelungată, deși numai câteva dintre acestea au studiat relația dintre crizele economice și contabilitate. Cercetătorii cred că standardele contabile sunt profund implicate în crizele economice, considerând în același timp că crizele au conturat evoluția contabilității. Prin urmare, credem că cercetarea noastră, care studiază interacțiunea dintre crizele economice, cu un accent particular asupra modului în care crizele determină schimbări în reglementările contabile, aduce o noutate în aria contabilității și a crizelor economice și contribuie la cunoștințele prezente în literatura contabilă.

În *primul capitol* al tezei am prezentat cadrul conceptual și situarea teoretică în sfera de cunoaștere a crizelor economice. Am clarificat noțiunile de “criză” și “criză economică” și am subliniat în mod particular ceea ce înțelegem noi când folosim termenul de “criză economică” în cadrul acestei teze; am descris tipologia crizei economice și am făcut un scurt rezumat al istoriei

crizelor economice. Mai mult, am efectuat o analiză , utilizând Google Trends, care a arătat că utilizatorii Google (care pot fi considerați ca fiind publicul general) au făcut o asociere între “contabilitate” și “criză” în timpul crizei economice recente, ceea ce poate fi interpretat după cum urmează: publicul general fie a perceput contabilitatea ca pe un factor, fie ca pe o soluție la criza actuală. Cu toate că, am dori să subliniem din nou, informațiile Google ar putea conține inexactități, acestea ar putea fi privite ca și un punct de pornire în înțelegerea legăturii dintre criză și contabilitate în mintea oamenilor.

În cel de-al *doilea capitol* al tezei, am efectuat o trecere în revistă a literaturii pentru a afla dacă am putea vorbi despre progrese în contabilitate și dacă schimbările în contabilitate sunt evolutive. Concluzia noastră este că nu este justificată afirmația conform căreia contabilitatea este progresivă și schimbările contabile sunt evolutive, atâta timp cât mulți cercetători recunosc că ceea ce înseamnă progres pentru unii poate fi degenerare pentru alții, și ceea ce apare ca fiind progresiv la un anumit moment ar putea să nu pară la fel în retrospectivă.

Mergând mai departe, scopul principal al celui de-al *treilea capitol* a fost de a dovedi că crizele economice au determinat schimbări în teoria și practica contabilității și putem concluziona că acest scop a fost atins. De asemenea, toate aceste schimbări în contabilitate și în reglementările contabile au fost prezentate prin prisma teoriei echilibrului punctat. Prin urmare, analiza noastră a început cu crizele comerciale din Anglia din timpul secolului al nouăsprezecelea, iar aceste crize au condus la legi asupra falimentului care au îmbunătățit înregistrările contabile ale acelor vremuri. Apoi, Marea Recesiune (1929 – 1933) a marcat începutului unei noi ere în teoria și practica contabilității în SUA. Sfârșitul secolului douăzeci și începutul secolului douăzeci și unu este caracterizat de perioade de recesiune care au condus la crize economice în diferite părți ale lumii, precum în Mexic (1994), țările asiatice (1997), Rusia (1998) și criza corporațiilor din SUA (2001-2002) și am arătat că toate aceste crize au condus la schimbări în reglementările contabile în țările menționate mai sus, aducându-le în acord cu Standardele Internaționale de Contabilitate (Bhimani, 2008; Lin, Chen, 2000; Mooskooki, 2002; Rahman, 1998). Mai mult, ipotezele noastre au fost validate, deci putem afirma că crizele economice de la sfârșitul secolului douăzeci, din Mexic, Asia și Rusia sunt unele dintre argumentele folosite de IASB pentru a câștiga influență globală, având FMI și Banca Mondială drept mesageri. În sfârșit, criza

economică globală (2008) își continuă tendința, dat fiind că anumite schimbări au fost făcute în cadrul reglementărilor contabile internaționale (IAS și IFRS) în timpul crizei, și aceste schimbări au fost arătate pe scurt în ultima parte a capitolului trei.

Mai departe, teza continuă cu o analiză a factorilor endogeni și exogeni ai crizelor economice care au determinat schimbări în reglementările contabile. Prin factori endogeni ne-am referit la contabilitatea însăși și mai ales la sistemele contabile. Astfel, am analizat două dintre cele mai grave crize economice din istorie, și anume Marea Recesiune din anii 1930 (în Capitolul 4) și Criza Financiară Globală din 2008 (în Capitolul 5), pentru a determina dacă cele două sisteme contabile, Sistemul Costului Istoric și Sistemul Valorii Juste, au fost unul din factorii care au declanșat sau accelerat crizele și dacă aceasta a determinat organismele de reglementare să modifice reglementările contabile.

În *capitolul patru*, analiza noastră s-a concentrat asupra discuțiilor care s-au ivit printre universitari, în timpul Marii Recesiuni, în ceea ce privește Sistemul Costului Istoric și așa – numitele *devieri* sau *abateri* de la Sistemul Costului Istoric. De asemenea, am prezentat cazurile a două corporații (Dodge Brothers și Ivar Krueger) care își întocmeau greșit situațiile financiare, dar în acele vremuri contabilitatea nu era normată, și în consecință toate acele tranzacții ciudate înregistrate în contabilitate au fost legale. În plus, în acest capitol am prezentat o ilustrare a evenimentelor care au avut loc acum mai bine de 80 de ani, și am arătat că oamenii aveau preocupări similare cu cele de astăzi în ceea ce privește reglementările contabile și sistemele contabile și rolul lor într-o criză. Aceasta ne-a confirmat că istoria se repetă, dar că lecția nu a fost bine învățată, și credem că doar învățând din trecut vom putea evita prăbușiri și crize viitoare. Principala concluzie care poate fi extrasă din acest capitol este că noi nu considerăm că sistemul contabil american a fost factorul declanșator al Marii Recesiuni din anii 1930, dar credem că aviditatea unor oameni de afaceri ai acelor vremuri, care și-au determinat contabilii să înregistreze tranzacții frauduloase, s-ar putea să fi avut o influență în declanșarea crizei din 1929 și că a alimentat-o.

Capitolul cinci prezintă dezbaterile care au avut loc, în timpul crizei economice globale, în rândul universitarilor, organelor de reglementare și al comunității de afaceri, în ceea ce privește sistemul

contabil bazat pe valoarea justă, așa cum este normat de către IASB. Scopul nostru este de a identifica dacă acest sistem contabil a fost un factor care a declanșat sau a accelerat criza economică recentă. Mai întâi ne-am concentrat asupra dezbaterii care s-a ivit printre universitari în privința sistemului contabil bazat pe valoarea justă și am prezentat principalele lor preocupări. În timpul crizei economice globale, din 2008, au existat multe critici adresate sistemului valorii juste și prin urmare am ales să împărțim aceste critici în patru categorii, după cum urmează: lipsa de comparabilitate și de certitudine a situațiilor financiare; volatilitate; inconsistența măsurării și pro-ciclicitate. Concluzia care poate fi extrasă analizând aceste critici este că, în zilele noastre, comunitatea de cercetare este împărțită în două categorii principale: cei care susțin valoarea justă și consideră că a fost doar un țap ispășitor convenabil în timpul crizei recente; și cei care se opun valorii juste și consideră că a jucat un rol catalizator în criza actuală și chiar a accelerat-o.

Apoi, am efectuat un studiu calitativ și cantitativ asupra scrisorilor de comentarii, primite de către IASB, asupra Proiectului de Expunere cu privire la Măsurarea Valorii Juste, în 2009 și 2010. Scopul nostru a fost identificarea opiniilor părților interesate cu privire la subiectul îndelung dezbătut al sistemului bazat pe valoarea justă și implicațiile sale în criza recentă. Am dori să subliniem că, în această parte a tezei, ne-am referit la părțile interesate de reglementările contabile internaționale, precum comunitatea de afaceri, organismele de reglementare, practicieni contabili și investitori. Am concluzionat că respondenții ambelor Proiecte de Expunere cu privire la Măsurarea Valorii juste au folosit această ocazie pentru a-și exprima opiniile legate de sistemul bazat pe valoarea justă și criza financiară globală și au considerat că criza economică recentă a jucat un rol major în dezvoltarea Proiectelor de Expunere cu privire la Măsurarea Justei Valori.

De asemenea, credem că IASB a elaborat standarde de contabilitate adecvate de la crearea sa, cu toate că mulți au afirmat că criza recentă a accentuat faptul că standardele de contabilitate emise de IASB au fost slabe; credem că criza a reprezentat o mare oportunitate pentru ca IASB să revizuiască toate standardele contabile și că a determinat IASB să facă un pas înainte în dezvoltarea standardelor raportărilor financiare și în plus să le îmbunătățească. Astfel, aceasta ne-a determinat să înțelegem mai bine că numai prin suferință poți deveni mai puternic și astfel a fost și cazul IASB, deoarece a trebuit să suporte toate criticile care s-au ridicat în timpul crizei,

pentru a deveni mai puternic și acceptat la nivel global, prin îmbunătățirea standardelor raportărilor financiare. Principala concluzie care poate fi reținută, în privința factorilor endogeni, este că Sistemul Contabil al Costului Istoric nu a fost un factor care a declanșat Marea Recesiune în anii 1930 și că Sistemul Contabil bazat pe Valoarea Justă nu a fost un factor declanșator al crizei economice globale în 2008. Cu toate acestea, credem că ambele sisteme contabile au jucat un rol semnificativ în alimentarea sau accelerarea acestor crize. Acesta este punctul de vedere al autorului cu privire la acest subiect îndelung dezbătut și este bazat pe descoperirile empirice ale acestui studiu.

Creatorii standardelor sau organele de reglementare a contabilității au decis să modifice reglementările contabile în răspuns la preocupările care au apărut în timpul crizelor economice. De exemplu, în anii 1930, Comisia Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA a reglementat contabilitatea americană iar sistemul costului istoric a devenit sistemul de contabilitate predominant, începând cu Marele Crash și până în anii 1970. De asemenea, IASB a emis în luna mai a anului 2011 IFRS 13 Măsurarea Valorii Juste pentru a oferi o orientare în privința sistemului valorii juste. Descoperirile noastre empirice, bazate pe examinări ale scrisorilor de comentarii ale IASB au arătat că IFRS de mai sus a fost dezvoltat prin luarea în considerare a tuturor preocupărilor cu privire la evenimentele din jurul crizei economice globale.

Datele istorice privind evoluția contabilității arată că majoritatea schimbărilor în reglementările contabile au adăugat un grad de complexitate raportărilor financiare. Din punctul nostru de vedere complexitățile tratamentelor contabilității, în special a celor asociate cu sistemul bazat pe valoarea justă, dau naștere la riscuri importante ale implementării ineficiente sau inconsistente de către corporații și la o potențială neînțelegere din partea utilizatorilor cu privire la componentele critice ale situațiilor financiare. Dar, credem că disputa asupra sistemelor contabile și rolul lor în declanșarea sau accelerarea crizelor economice este departe de a fi încheiată și mai rămân multe de făcut, de către creatorii de standarde, comunitatea de afaceri și alte organe de reglementare, pentru a îmbunătăți conținutul raportărilor financiare.

Ultimul capitol al tezei (Capitolul 6) s-a referit la factorii exogeni care au condus la schimbări în reglementările contabile, de-a lungul perioadelor de criză economică. În acest capitol ne referim

la presiuni politice și instituționale în calitate de factori exogeni, care i-au determinat pe creatorii de standarde contabile să modifice reglementările contabile în timpul perioadelor de crize economice. Analiza noastră s-a concentrat pe evenimentele din jurul crizei financiare globale din 2008 și am arătat cum forțele politice și instituționale au schimbat procesul de instituire a standardelor internaționale de contabilitate.

Din punctul nostru de vedere, 2008 a fost anul cel mai turbulent pentru organizația de stabilire a standardelor internaționale în contabilitate (IASB). Deoarece, actorii politici, în special Uniunea Europeană, și-au mărit influența începând să comenteze asupra propunerilor de proiecte în contabilitate târziu în cadrul procesului (Botzem, 2008) și încercând să schimbe procesul de stabilire a standardelor internaționale de contabilitate. De asemenea, aceștia au reușit să altereze atât procesul de instituire a standardelor cât și structura de conducere a IASB. În acest capitol am prezentat toate încercările de presiune politică și instituțională asupra IASB prin prisma teoriei instituționale și a teoriei interesului public al reglementărilor. Aceste teorii ne-au ajutat să înțelegem cum operează forțele instituționale și politice în cadrul unui sistem caracterizat de lupte pentru putere.

Criticile multor cercetători care au cerut o reformă substanțială a sistemului contabil bazat pe valoarea justă deoarece a fost perceput că a contribuit la severitatea crizei economice din 2008 și interferența politică și instituțională subsecventă din partea Comisiei Europene și a Congresului SUA, au creat o presiune considerabilă asupra organismelor de stabilire a standardelor contabile (IASB și FASB) pentru a înlănzii regulile.

În timpul crizei economice recente, Uniunea Europeană a fost prima care a început să se preocupe de riscul sistemic și de pro-ciclicitatea evaluării și a cerut schimbări în standardele internaționale de contabilitate. Aparent, la început, IASB nu a putut rezista acestor presiuni și au modificat imediat standardele contabile, după cum s-a cerut de către Uniunea Europeană. Dar Comisia Valorilor Mobiliare și Burselor de Valori a SUA a criticat IASB pentru că nu ar fi capabil să dezvolte strategii pentru a rezista la aceste tipuri de presiuni politice, mai ales din interiorul Europei. Toate aceste evenimente și critici au fost dramatice pentru IASB, deoarece acestea ar fi putut conduce la încetarea proiectului global și la pierderea credibilității Consiliului.

Mai mult, este evident că IASB nu a putut obține sprijinul politic care este necesar pentru supraviețuirea sa, după cum a avertizat în mod repetat că aceasta ar putea submina încrederea piețelor de capital în standardele de contabilitate. De asemenea, difuzarea mai departe a standardelor internaționale de contabilitate ar putea fi restrânsă de către cedarea IASB în fața presiunilor politice din partea UE. Pe lângă aceasta, am arătat că UE se confruntă cu o luptă similară celei a IASB. Independența politică a IASB a fost o condiție preliminară a adoptării IFRS de către UE (Van Hulle, 2004) dar când se impun cerințe, în ceea ce privește stabilitatea financiară și consecințele sale asupra anumitor sisteme bancare, această independență a fost sacrificată.

Mulți cercetători analizează influențele din partea sectorului corporativ (Hopwood, 1994; Martinez-Diaz, 2005; Perry & Nölke, 2005) sau a profesiei contabile (Botzem & Quack, 2006, 2009; Brown, 2004; Cooper & Robson, 2006) de-a lungul istoriei organismului de stabilire a standardelor internaționale de contabilitate, dar s-a acordat mai puțină atenție interferenței politice directe. Astfel, studiul nostru s-a străduit să ofere o mai bună înțelegere a influenței politice și instituționale asupra procesului de instituire a standardelor de contabilitate.

Mai mult, cercetările limitate asupra acestui subiect au arătat că UE a rămas în mare măsură în afara sferei directe de influență și a arătat un interes slab în a contesta instituirea standardelor IASB. Dar studiul nostru a arătat că acest fapt se schimbă dramatic în timpul perioadelor de instabilitate financiară, precum criza economică recentă. De asemenea, credem că cercetarea noastră contribuie la literatura contabilă, prin demonstrarea modului în care actorii politici și instituționali au cerut să joace un rol în procesul de stabilire a standardelor contabile.

Pe de altă parte, credem că este devreme pentru a formula o concluzie finală asupra efectelor pe termen lung ale crizei financiare globale asupra echilibrului de puteri și a sistemului instituțional în cadrul căruia standardele internaționale de contabilitate sunt dezvoltate. Evenimentele din jurul crizei financiare recente reprezintă o oportunitate de studiere a evoluțiilor și politicilor instituționale de stabilire a normelor de contabilitate.

În sfârșit, studiul nostru a arătat că reglementările contabile și schimbările acestora sunt conturate de procesele politice (ca și oricare alte reglementări), mai ales în perioadele de crize economice. De asemenea, credem că rolul forțelor politice complică mai mult analiza. De exemplu, ar fi posibil ca schimbarea normelor contabile într-o criză ca rezultat al presiunii politice să conducă la rezultate mai proaste decât rămânerea la un anumit sistem (Brunnermeier *et al.*, 2009). Din aceste considerente, credem că criza actuală a reprezentat un teren fertil pentru studii pe mai departe.

Dacă servesc cu adevărat necesităților părților interesate, reglementările contabile nu pot fi niciodată blocate în timp. Orice acțiune care este realizată în acest domeniu trebuie să fie făcută cu scopul principal de a întări raportările financiare pe viitor și de a crește stabilitatea financiară. Astfel, putem avea o discuție cu final deschis, dar să și realizăm că, în final, ceea ce dorim cu toții este să avem un organism creator de standarde independent care să vină cu cele mai bune soluții tehnice pentru părțile interesate, care să ne ajute să ne recuperăm în timp și să ne echipăm mai bine pentru viitor.

Luând în considerare faptul că scopul principal al oricărei teze de doctorat este de a crea o valoare adăugată în domeniul studiat, prezentăm mai jos un rezumat al ***contribuțiilor noastre principale***, după cum urmează:

- Cercetarea noastră este primul studiu, în literatura contabilă, care oferă o privire de ansamblu cronologică asupra impactului tuturor crizelor economice majore din istorie, asupra teoriei și practicii contabilității, începând cu crizele comerciale ale Angliei din secolul al nouăsprezecelea și terminând cu criza economică globală din 2008;
- Am demonstrat că toate crizele economice studiate au adus schimbări în contabilitatea și în reglementările contabile ale acelor țări care au fost afectate de criză;
- S-a arătat că, în timpul crizei economice recente, oamenii (însemnând publicul general și nu numai cercetătorii) au asociat contabilitatea cu criza;
- O noutate care se află în teza noastră este studiul rolului pe care sistemele contabile (Sistemul Costului Istoric și Sistemul Valorii Juste) l-au jucat în declanșarea sau accelerarea crizelor economice (Marea Recesiune și Criza Financiară Globală). Acest

studiu este unic și accentuează cât de similară este criza recentă cu cea din anii 1930, în ceea ce privește disputa asupra contabilității care s-a născut imediat după izbucnirea crizelor;

- O altă noutate care este adusă de către cercetarea noastră este faptul că este primul studiu din literatura contabilă care a demonstrat că crizele economice de la sfârșitul secolului douăzeci (din Mexic, Asia și Rusia) au adus schimbări în contabilitatea țărilor afectate de crize, aducându-le în acord cu standardele internaționale de contabilitate. Și este credința noastră că aceste crize economice au fost unul dintre argumentele folosite de către IASB pentru a obține influență globală, avându FMI și Banca Mondială drept mesageri;
- În cadrul acestei teze, am demonstrat de asemenea că crizele economice sunt factori externi care ar putea identifica potențiale puncte slabe ale sistemelor contabile și ale reglementărilor contabile;
- Cercetarea noastră a dovedit că schimbările în contabilitate și în reglementările contabile, în perioadele de criză economică, sunt adesea cauzate de presiuni politice și instituționale. Am arătat de asemenea modul în care puterea politică operează în cadrul unui sistem instituțional.

Există *limitări* care trebuie să fie cunoscute și abordate în privința acestei cercetări. Dar credem că limitările sunt în principal legate de *perspectivele viitoare de cercetare* ale acestui demers științific și prin urmare încercăm să le prezentăm împreună.

Prima limitare este referitoare la faptul că există puține studii și articole de cercetare referitoare la crizele economice de la sfârșitul secolului douăzeci (din Mexic, Asia și Rusia) scrise în limba engleză. Dar autorul acestui studiu este deschis la orice colaborări cu alți cercetători care sunt interesați de acest subiect, din aceste țări afectate de crize în anii 1990.

De asemenea, cercetarea noastră este limitată la analiza a numai șapte crize economice (crizele comerciale ale Angliei, Marea recesiune, criza mexicană, criza asiatică, criza rusă, criza companiilor din SUA și criza financiară globală). Prin urmare, concluziile noastre au fost formulate numai pe baza analizei crizelor menționate aici. Dar am dori să ne implicăm în studii ulterioare care să ia în considerare alte crize economice care au avut loc în alte teritorii (de

exemplu criza japoneză din 1980, criza scandinavă din 1990-1991, criza din Argentina din 2001-2002).

O altă limitare a cercetării noastre este faptul că am identificat ca fiind factori exogeni care au condus la schimbări în reglementările contabile, în perioadele de crize economice, numai presiunile politice și instituționale. Prin urmare, un studiu ulterior ar putea identifica și analiza alți factori exogeni și chiar endogeni care au un impact asupra schimbărilor contabile în timpul crizelor economice.

Teza noastră este un studiu de cercetare internațională, deoarece analizează interacțiunea dintre contabilitate și crizele economice, cu un accent particular asupra modului în care crizele determină schimbări în reglementările contabile ale acelor țări care au fost afectate de criză. De asemenea, credem că acest subiect este foarte complex și este departe de a fi epuizat; de aceea reprezintă un teren fertil pentru studii pe mai departe. De exemplu, o cercetare ulterioară în care am dori să ne implicăm este analiza impactului acestor șapte crize economice care au fost studiate în cadrul acestei teze asupra contabilității și reglementărilor contabile din România. Credem că această cercetare suplimentară ar putea fi una foarte interesantă, deoarece va arăta modul în care formarea normelor noastre contabile naționale a fost influențată de acești factori externi majori, cum sunt crizele economice.

În încheiere considerăm că teza și-a atins obiectivul său principal, atât din punct de vedere practic, cât și teoretic. Sperăm că rezultatele obținute și contribuțiile pe care le-am adus vor fi de ajutor pentru cercetători și pentru specialiștii contabili, oferindu-le orientări și indicii pentru a depăși orice posibile limitări și constituind o bază pentru viitorii lor pași științifici.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

Cărți

1. Allen, F. L., (1931), "Only Yesterday", *Harper & Bros. Publication*, New York, USA
2. Alvesson, M. and Sköldbberg, K., (1994), "Interpretation and reflection: philosophy of science and qualitative method", *Lund University Press*
3. American Institute of Accountants (1934), *1934 Yearbook*, New York
4. Arnold, P., (2009b), "Institutional perspectives on the internationalization of accounting", in: Chapman C, Cooper D, Miller P, editors, *Accounting, organizations, and institutions: essays in honor of Anthony Hopwood*, *Oxford University Press*, New York, pp. 48–65
5. Baldwin, Edward T. – *A concise treatise upon the law of bankruptcy: with an appendix containing the Bankruptcy Act, 1883, Bankruptcy Appeals Act, 1884*, 5th ed. London, 1887, British Law: Creditor's Rights
6. Balen, M., (2003), "The Secret History of the South Sea Bubble: The World's First Great Financial Scandal", *HarperCollins Publishers*, New York, USA
7. Baskin, J. B., Miranti Jr., P. J., (1997), "A history of corporate finance", *Cambridge University Press*
8. Bemholz, P., (2006), "Monetary Regimes and Inflation - History, Economic and Political Relationships", *Edward Elgar*, Northampton, MA, USA
9. Blaine, M.J., (1998), "Déjà Vu All Over Again: Explaining Mexico's 1994 Financial Crisis", *Blackwell Publishers Ltd.*, MA, USA
10. Botzem, S., (2008), "Transnational expert-driven standardisation – accountancy governance from a professional point of view", in: Graz JC, Nölke A, editors, *Transnational private governance and its limits*, *Routledge*, London, pp. 44–57
11. Botzem, S, Quack, S., (2006), "Contested rules and shifting boundaries: international standard setting in accounting", in: Djelic ML, Sahlin-Andersson K, editors, *Transnational governance: institutional dynamics of regulation*, *Cambridge University Press*, Cambridge, pp. 266–86
12. Bryman, A., Burgess, R., (1994), "Analyzing Qualitative Data", *Routledge*, London, UK
13. Burns, R.M., Rayment-Pickard, H., (2000), "Philosophies of History: From Enlightenment to Postmodernity", *Blackwell*, Oxford, UK
14. Cairns, D., (2001), "International Accounting Standards Survey 2000", *David Cairns Ed.*, *International Financing Reporting*, Oxfordshire, United Kingdom
15. Canning, J. B., (1929), "The Economics of Accountancy", *The Ronald Press Co.*, New York, USA
16. Chambers English Dictionary, (1990), *Chambers*, Edinburgh
17. Chatov, R. (1975), "Corporate Financial Reporting, Public or Private Control?", *The Free Press/Macmillan*, New York, USA
18. Churchill, A., (1957), "The Incredible Ivar Kreuger", *Rinehart & Co.*, New York, USA
19. Cole, W.M., (1908), "Accounts, their construction and interpretation", *Houghton and Mifflin*, Boston, MA, USA
20. Cooper, W.D., (1980), "Carman G. Blough: A study of selected contributions to the accounting profession", PhD dissertation completed at the University of Arkansas,

Published as Carman G. Blough: Selected Contributions in Accounting, *Georgia State University Press*, Atlanta

21. Chatfield, M., (1974), "A history of accounting thought", *Dryden Press*, Hinsdale, IL
22. Deaconu, A., (2009), "Valoarea justă: concept contabil", *Editura Economică*, București
23. Dicksee, L. R., (1907), "Auditing – a practical manual for auditors", *GEE & CO. Printers and Publishers*, London, UK
24. Dorfman, J., (1959), "The Economic Mind in American Civilization, 1918-1933", *The Viking Press*, New York
25. Edwards, J.R., (1988), "A History of Financial Accounting", *Routledge*, London
26. Edwards, S., (1989), "Real exchange rates, devaluation, and adjustment: exchange rate policy in developing countries", *MIT Press*, Cambridge, MA
27. Epstein, B. J., Jermakowicz, E. K., (2010), „Interpretation and Application of International Financial Reporting Standards“, *John Wiley & Sons Inc.*, New Jersey, USA
28. Esquerre, P.J., (1924), "Applied Theory of Accounts", *Ronald Press*, New York, USA
29. Frankel, J., Wei, S.J., (2005), "Managing Macroeconomic Crises. In: Aizenman, J., Pinto, B. (Eds.), Managing Economic Volatility and Crises: A Practitioner's Guide", *Cambridge University Press*
30. Galbraith, J.K., (1954), "The Great Crash 1929", *Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company*, New York
31. Gilman, S., (1937), "Accounting Concepts of Profit", *Ronald Press*, New York, USA
32. Goldgar, A., (2006), "Tulipmania: Money, Honour, and Knowledge in the Dutch Golden Age", *Chicago University Press*, Chicago, USA
33. Gorton, G. B., (2010), "Slapped by the invisible hand: The panic of 2007", *Oxford University Press*, UK
34. Hatfield, H. R., (1922), "Modern accounting – its principles and some of its problems", *D. Appleton Publication*, New York, USA
35. Hegel, G.W.F., (1956), "The Philosophy of History", trans. J. Sibree, *Dover*, New York
36. Hertog, J.A., (2003), "Public and private interests in regulation: essays in the law and economics of regulation", *Utrecht University Press*, Netherlands
37. Holme, I.M., Solvang, B.K., (1997), "Research - the qualitative and quantitative methods", *Lund University Press*, Sweden
38. Huntington, A. T., Mawhinney, R. J., eds., (1910), "Laws of the United States concerning money, banking, and loans, 1778-1909", *U.S. Government Printing Office*, Washington, DC
39. Jepperson, R.L., (1991), "Institutions, institutional effects, and institutionalism", in: Walter P, DiMaggio P., editors, "The new institutionalism in organizational analysis", *University of Chicago Press*, Chicago
40. Kam, V., (1990), "Accounting Theory", *John Wiley & Sons*, New York, USA
41. Kennedy, D., M., (1999), "Freedom from Fear: The American People in Depression and War, 1929-1945", *Oxford University Press*, New York, US
42. Klein, J. J., (1969), "The memoirs of a hopeless age", *Alfred A. Knopf Inc.*, New York, USA
43. Kripke, H., (1979), "The SEC and Corporate Disclosure: Regulation in Search of a Purpose", *Law & Business Inc., Harcourt Brace Jovanovich Publishers*, New York, USA
44. Laudan, L., (1977), "Progress and its Problems: Towards a Theory of Scientific Growth", *University of California Press*, Berkeley, USA

45. Lee, T. A., Bishop, A. C., Parker, R.H., (1996), "Accounting History from the Renaissance to the Present: A Remembrance of Luca Pacioli", *Garland Publication*, New York, USA
46. Lekvall, P., Wahlbin, C., (1993), "Information for marketing decisions", Third edition, *IHM Press*, Gothenburg, Sweden
47. Lewin, H., G., (1968), "The railway mania and its aftermath 1845-1852", *David & Charles Publishers*, UK
48. Lewis, A., (1949), "The Principles of Economic Planning", *George Allen and Unwin*, London, UK
49. Lichauco, A. (1993). "The Philippines crisis", *St. Pauls Manila*, Philippines
50. Lightner, O.C., (1922), "History of Business Depressions", *The Northeastern Press*, New York
51. Littleton, A.C., (1933), "Accounting Evolution to 1900", *New York: American Institute Publishing Company*
52. Littleton, A.C., (1981), "Accounting Evolution to 1900", *The University of Alabama Press*
53. Locker, A., (1867), "Commercial Panics", *The British Almanac*, p. 5-12
54. MacNeal, K., (1939), "Truth in Accounting", *University of Pennsylvania Press*, PA, USA
55. Maddison, A., (1991), "Business cycles, long waves and phases of capitalist development", *Oxford University Press*, UK
56. Marshall, C., Rossman, G., (1999), "Designing Qualitative Research", 3rd edn., *Sage*, London
57. Matis, D., (2010), "Bazele Contabilității – Fundamente și premise pentru un raționament profesional autentic", *Casa Cărții de Știință*, Cluj Napoca
58. Meade, J., (1948), "Planning and the Price Mechanism: the Liberal Socialist Solution", *George Allen and Unwin*, London
59. Mellon, A., (1924), "Taxation: The People's Business", *MacMillan Co.*, New York
60. Melville, S., Goddard, W., (1996), "Research Methodology. An Introduction for Science and Engineering Students", *Greda Press*
61. Montgomery, R., (1927), "Financial Handbook", *Ronald Publication*, New York
62. Montgomery, R.H. (1927) "Book Review of Accounting: its principles and problems by Henry Rand Hatfield", New York, *D. Appleton and Company* (reprinted in M.J.R. Gaffikin and M.J. Aitken eds, (1982), "The Development of accounting theory: significant contributors to accounting thought in the twentieth century", New York: *Garland Publishing, Inc.*)
63. Morse, J., (1994), "Critical Issues in Qualitative Research Methods", *Thousand Oaks Pub.*, Sage, CA, USA
64. Müller, V., O., (2010), "Situațiile financiare consolidate – Dezvoltări și aprofundări la nivel internațional, european și național", *Alma Mater Ed.*, Cluj Napoca
65. Mustață, R.V., (2008), "Sisteme de măsurare a armonizării și diversității contabile – între necesitate și spontaneitate", *Casa Cărții de Știință*, Cluj Napoca
66. Oxford English Dictionary, <http://oxforddictionaries.com>
67. Partnoy, F., (2009), "The Match King", *Public Affairs*, New York, USA
68. Patel, R., Davidsson, B., (1994), "Research methodology grounds", *Lund University Press*, Sweden

69. Paton, W. A., (1922), "Accounting Theory – with special reference to the corporate enterprise", *The Ronald Press Company*, New York, USA
70. Pigou, A.C., (1932), "The Economics of Welfare", *Macmillan and Co.*, London
71. Powell, E. T., (1966), "Evolution of the Money Market (1385-1915)", *Cass Pub.*, London
72. Power, M., (2009), "Financial accounting without a state", In: Chapman C, Cooper D, Miller P, editors, *Accounting, organizations, and institutions: essays in honor of Anthony Hopwood*, New York, *Oxford University Press*; pp. 324–41
73. Previts, G. J., Merino, B. D. (1979), 'A History of Accounting in America - An Historical Interpretation of the Cultural Significance of Accounting', *Ronald Press publication*, *John Wiley & Sons*, New York, USA
74. Rajan, R. G., (2010), "Fault lines: How hidden fractures still threaten the world economy", *Princeton University Press*, USA
75. Reinhart, C. M., Rogoff, K. S., (2009), "This time is different: Eight centuries of financial folly", *Princeton University Press*, USA
76. Ripley, W. Z., (1927), "Main Street and Wall Street", *Little, Brown and Co.*, Boston, MA, USA
77. Ryan, B., Scapens, R.W., Theobald, M., (2002), "Research Method and Methodology in Finance and Accounting", *Thomson*, London, UK
78. Sahlin-Anderson, K., Engwall, L., (2002), „Carriers, Flows and Sources of Management Knowledge, In: Sahlin-Anderson, K., Engwall, L. (Eds.), *The Expansion of Management Knowledge: Carriers, Flows and Sources*", *Stanford University Press*, California, pp.3–32
79. Scheid, J.C., Walton, P., (1992), „European Financial Reporting: France", *Routledge*, London, UK
80. Schlefer, J., (2008), "Palace Politics: How the Ruling Party Brought Crisis to Mexico", *Austin, University of Texas Press*, TX, USA
81. Schuler, W.C., (1993), "Economic Cycles and Crises - an American plan of control", *Holston House, Sears Publication Company*, New York
82. Scott, D.R., (1931), "The Cultural Significance of Accounts", *Scholars Book Co.*, Kansas, USA
83. Scott D.R., (2004), "Accounting Theory – An introduction", *Maharshi Dayanand University, Excel Books Ltd.*, New Delhi
84. Seligman, J., (2003), "The Transformation of Wall Street: A History of the Securities and Exchange Commission and Modern Corporate Finance", 3d edition, *Aspen Publishers*, New York, USA
85. Seligman, J. (1982), "The Transformation of Wall Street: A History of the Securities and Exchange Commission and Modern Corporate Finance", *Houghton Mifflin*, Boston, MA, USA
86. Shleifer, A., Treisman, D., (2000) „Without A Map: Political Tactics and Economic Reform in Russia", *MIT Press*, Cambridge, MA
87. Simpson, J., (1922), "Economics for the Accountant", *Ronald Press*, New York, USA
88. Sobel, R., (1969), "Biographical Directory of the United States Executive Branch, 1774-1989", *Greenwood Press*, New York, USA
89. Solomon, R.C., (1995), "Progress", in T. Honderich (ed.), *The Oxford Companion to Philosophy* (p.722), *Oxford University Press*, Oxford, UK

90. Street, D.L., Gray, S., (2001), "Observance of International Accounting Standards: Factors Explaining Non-compliance by Companies Referring to the Use of IAS", *Association of Chartered Certified Accountants Research Monograph*, London
91. Sweeney, H.W., (1936), "Stabilized Accounting", *Holt, Rinehart and Winston Pub.*, New York, USA
92. Tweedie, D., Whittington, G., (1984), "The Debate on Inflation Accounting", *Cambridge University Press*, Cambridge, UK
93. Van Hulle, K., (2004), "From accounting directives to international accounting standards", in: Leuz C., Pfaff D., Hopwood A., editors, *The economics and politics of accounting: international perspectives on research trends, policy and practice*, *Oxford University Press*, Oxford
94. Veron, N., (2007), "The Global Accounting Experiment", *Bruegel*, Brussels, Belgium
95. White, H., (1987), "The Content of the Form: Narrative Discourse and Historical Representation", *Johns Hopkins University Press*, Baltimore
96. Wildman, J., Powell, W., (1930), "Capital Stock Without Par Value", *A. W. Shaw Company*, California, USA
97. Woolf, A.H., (1912), "A Short History of Accountants and Accountancy", *Gee Pub.*, London, UK
98. World Bank, (1995), "World Development Report 1995", *Oxford University Press*, New York
99. Zeff, S. A. (1972), "Forging Accounting Principles in Five Countries: A History and an Analysis of Trends", *Stipes Publishing Co.*, Champaign, IL, USA
100. Zeff, S., (1982), "Accounting principles through the years: The views of professional and academic leaders, 1938-1954", *Garland*, New York, USA
101. Zeff, S.A., (2010), "Political lobbying on accounting standards—US, UK, and international experience", in *Comparative International Accounting*, by C. Nobes, and R. Parker, Chap. 11, 11th edition. Harlow, *Pearson*, Essex, UK

Articole științifice

1. Aivazov, A., Kobayakov, A., (2008), "Nikolai Kondratiev's 'Long Wave': The Mirror of the Global Economic Crisis", *Global Research*, No. 27
2. Albu, C., Albu, N., Alexander, D. (2010), "Accounting change in Romania – A historical analysis", *6th Workshop on European Financial Reporting EUFIN*, Stirling, Scotland, UK
3. Alexander, D., (2006), "Legal certainty, European-ness and Realpolitik", *Accounting in Europe*, No. 3, pp. 65–80
4. Allais, M., (1947), "The problem of economic planning in a collectivist economy", *Kyklos*, Vol. II, pp. 48–71
5. Allen, F., Carletti, E., (2008), "Mark-to-market accounting and liquidity pricing", *Journal of Accounting and Economics*, Vol. 45, No. 2-3, pp. 358–378
6. American Accounting Association, (1936), "Tentative Statement of Accounting Principles Affecting Corporate Reports", *Accounting Review*, Vol. 11, No. 2, pp. 187-191
7. Andre, P., Cazavan-Jeny, A., Dick, W., Richard, C., Walton, P., (2009), "Fair Value Accounting and the Banking Crisis in 2008: Shooting the Messenger", *Accounting in Europe*, Vol. 6, No. 1, pp. 3-24

8. Appelbaum, B., (2009), “Bank balances shift with rule changes”, *Washington Post*, August 5
9. Arnold, P., (2009a), “Global financial crisis: the challenge to accounting research”, *Accounting, Organizations and Society*, Vol. 34, Issue 6–7, pp. 803–809
10. Ashford, B., Gibbs, B., (1990), “The double edge of organizational legitimation”, *Organization Science*, No. 1, pp. 177–201
11. Atkinson, Q. D., Meade, A., Venditti, C., Greenhill, S. J., and Pagel, M., (2008), “Languages evolve in punctuational bursts”, *Science*, Vol. 319, No. 5863
12. Badertscher, B., Burks, J.J., Easton, P.D., (2010), “A Convenient Scapegoat: Fair Value Accounting by Commercial Banks during the Financial Crisis”, *The Accounting Review*, Vol. 87, No. 1
13. Bagaviciute, O., Mazeikaite, D., (2002), “Accounting for stock-based compensation plans – Theory and practice in the business community”, *Journal of Managerial and Financial Accounting*, Vol. 4, No. 3, pp. 30 – 55
14. Ball, R., (1989), “The firm as a specialist contracting intermediary: Application to accounting and auditing”, *Working Paper*, University of Rochester
15. Banner, S., (1997), “What causes new securities regulation? 300 years of evidence”, *Washington University Law Quarterly*, Vol. 75, No. 2, pp. 849–855
16. Baran, D., (2011) “Comparison of economic crises in view of the history and present time”, *Economics and Management*, No. 16, pp. 1-7
17. Barth, M.E., Landsman, W.R, Wahlen, J.M., (1995), “Fair Value Accounting: Effects on Banks’ Earnings Volatility, Regulatory Capital, and Value of Contractual Cash Flows”, *Journal of Banking and Finance*, Vol. 19, Issue 3–4, pp. 577-605
18. Barth, M. E., Landsman, W. L., (2010), “How did financial reporting contribute to the financial crisis?”, *European Accounting Review*, Vol. 19, No. 3, pp. 399–423
19. Barth, M.E., Taylor, D., (2010), “In defense of fair value: Weighing the evidence on earnings management and asset securitizations”, *Journal of Accounting and Economics*, No. 49, pp. 26-33
20. Basu, S., Waymire, G. B., (2010), “Sprouse’s what-you-may-call-its: Fundamental insight or monumental mistake?”, *Accounting Historians Journal*, Vol. 37, No. 1, pp. 121–148
21. Bengtsson, E., (2011), “Repoliticalization of accounting standard setting—The IASB, the EU and the global financial crisis”, *Critical Perspectives on Accounting*, No. 22, pp. 567–580
22. Benston, G. J., (1969), “The Effectiveness and Effects of the SEC’s Accounting Disclosure Requirements”, in *Economic Policy and the Regulation of Corporate Securities*, ed. Henry G. Manne, Washington D.C. – American Enterprise Institute, pp. 23 – 78
23. Benston, G.J., Hartgreaves, A.L., (2002), “Enron: what happened and what we can learn from it”, *Journal of Accounting and Public Policy*, Vol. 21, No. 3, pp. 105–127
24. Berardino, J., (2001), “Enron: A Wake-Up Call”, *Wall Street Journal*, 4 December 2001, p. A18
25. Berg, A., Pattillo, C., (1999a), “Are Currency Crises Predictable? A Test”, *IMF Staff Papers* 46 (2)
26. Berg, A., Pattillo, C., (1999b), “Predicting Currency Crises: The Indicators Approach and an Alternative”, *Journal of International Money and Finance*, 18 (4), pp. 561–586

27. Berle, A. A., (1925), "Problems of non-par stock", *Columbia Law Review*, Vol. 25, No. 1, pp. 43-63
28. Bhimani, A. (2008), "The role of a crisis in reshaping the role of accounting", *Journal of Accounting and Public Policy*, No. 27, pp. 444-454
29. Biondi, Y., Suzuki, T. (2007), "Socio-economic impacts of international accounting standards: an introduction", *Socio-Economic Review*, Issue 5, pp. 585-602
30. Black, N., (1996), "Why We Need Observational Studies to Evaluate the Effectiveness of Health Care", *British Medical Journal*, No. 312, pp. 1215–1218
31. Bloomfield, R., Hales, J., (2002), "Predicting the next step of a random walk: Experimental evidence of regime-shifting beliefs", *Journal of Financial Economics*, Vol. 65, No. 3, pp. 397–414
32. Blough, C.G., (1967), "Development of accounting principles in the United States", In *Berkeley Symposium on the Foundations of Financial Accounting*, Schools of Business Administration, University of California, Berkeley, pp. 1–14
33. Botzem, S., Quack, S., (2009), "No limits to Anglo-American accounting? reconstructing the history of the international accounting standards committee: a review article" *Accounting, Organizations and Society*, No. 34, pp. 988–98
34. Boyer, R., (2007), "Assessing the impact of fair value upon financial crises", *Socio-Economic Review*, Vol. 5, pp. 779–807
35. Bowen, R. M., Johnson, M. F., Shevlin, T., (1989), "Informational efficiency and the information content of earnings during the market crash of 1987", *Journal of Accounting and Economics*, Vol. 11, No. 2–3, pp. 225–254
36. Bratton, W.W., (2002), "Enron and the Dark Side of Shareholder Value", 76 *Tulane L. Rev.* p. 1275
37. Bratton, W.W., (2004), "Rules, Principles, and the Accounting Crisis in the United States", *European Business Organization Law Review*, No. 5, pp. 7-36
38. Broadbent, J. and Guthrie, J., (1992), "Changes in the Public Sector: a Review of Recent 'Alternative' Accounting Research", *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, Vol.5, No.2, pp.3-31
39. Brown, A., (2004), "The milieu of the IASB", *Journal of American Academy of Business*, Vol. 5, Issue 1-2, pp. 385–90
40. Brown, S., Hillegeist, S.A., (2007), "How Disclosure Quality Affects the Level of Information Asymmetry", *Review of Accounting Studies*, Vol. 12, Issue 3, pp. 443-477
41. Brüggemann, A., Linne, T., (1999), "How Good are Leading Indicators for Currency and Banking Crises in Central and Eastern Europe? An Empirical Test", *IWH Discussion Papers*, No. 95, Halle Institute for Economic Research
42. Brunnermeier, M.K., Crocket, A., Goodhart, C., Persaud, A., Shin, H., (2009), "The fundamental principles of financial regulation", *Geneva Reports on the World Economy II*, International Center for Monetary and Banking Studies, Geneva, Switzerland
43. Buckmaster, D., Saniga, E., and Tadesse, S., (1994), "Measuring Lobbying Influence Using the Financial Accounting Standards Board Public Record", *Journal of Economic and Social Measurement*, No. 20, pp: 331–356
44. Burns, J., Schroeder, M., (2002), "Accounting Firms Ask SEC for Post-Enron Guide", *Wall Street Journal*, 7 January 2002, p. A16.
45. Bush, J., (1998), "Sizing Up Russia", *Central European*, March 8, pp. 31-34

46. Bussiere, M., Mulder, C., (1999), "External Vulnerability in Emerging Market Economies - How High Liquidity Can Offset Weak Fundamentals and the Effects of Contagion", *IMF Working Papers* 99/88
47. Bussiere, M., Mulder, C., (2000), "Political instability and economic vulnerability", *International Journal of Finance and Economics*, Vol. 5, No. 4, pp. 309–330
48. Cairns, D., (1998), "Compliance must be enforced", *Accounting International*, (September), pp. 64–65
49. Carey, J. L., (1937), "Editorials, Auditor as Director and Accountants as Directors", *Journal of Accountancy*, Vol. 63, No. 4, pp. 243-246
50. Carey, J. L. (1969), "The Rise of the Accounting Profession: From Technician to Professional 1896 – 1936", *American Institute of Certified Public Accountants*, New York
51. Carey, J. L. (1970), "The Rise of the Accounting Profession: From Technician to Professional 1937 – 1969", *American Institute of Certified Public Accountants*, New York
52. Carpenter, V.L., Feroz, E.H., (2001), "Institutional theory and accounting rule choice: an analysis of four US state governments' decisions to adopt generally accepted accounting principles", *Accounting, Organizations and Society*, No. 26, pp. 565-596
53. Cerra, V., Saxena, S.C., (2002), "Contagion, monsoons, and domestic turmoil in Indonesia's currency crisis", *Review of International Economics*, Vol. 10, Issue 1, pp. 36–44
54. Chen, Y., Jubb, P., Tran, A., (1997), "Problems of Accounting Reform in the People's Republic of China", *The International Journal of Accounting*, Vol. 32, No. 2, pp 139-153
55. Chiapello, E., Medjad, K., (2009), "An unprecedented privatization of mandatory standard-setting: the case of European accounting policy", *Critical Perspectives on Accounting*, Vol. 20, No. 4, pp. 448–68
56. Chiodo, A.J., and Owyang M.T., (2002), "A Case Study of a Currency Crisis: The Russian Default of 1998", *The Federal Reserve Bank of St. Louis*, available at: <http://research.stlouisfed.org/publications/review/02/11/ChiodoOwyang.pdf>
57. Choi, F.D.S., (1998), "Financial reporting dimensions of Asia's financial crisis", *Indian Accounting Review*, Vol. 2, No. 2, pp. 1–11
58. Christenson, C., (1982), "The methodology of positive accounting", *Accounting Review*, Vol.58, Issue 1, pp. 1-22
59. Ciesielski, J., (2009), "Why a road map now?", *Accounting Observer*, the AAO Weblog
60. Clemens, E.S., Cook, J.M., (1999), "Politics and institutionalism: explaining durability and change", *Annual Review of Sociology*, Issue 25, pp. 441–66
61. Collins, C., (1939), "Accounting in the Public Interest", *AICPA - Manuscript file*, New York
62. Collins, S., (2003), "Probabilities, Probits and the Timing of Currency Crises", *Georgetown University, The Brookings Institution and NBER*
63. Cooper, D., Robson, K., (2006), "Accounting, professions and regulation: locating the sites of professionalization", *Accounting, Organizations and Society*, Vol. 31, No. 4–5, pp. 415–44
64. Corsetti, G., Pesenti, P., Roubini, N., (1998), "Paper Tigers? A Model of the Asian Crisis", *Research Paper 9822*, Federal Reserve Bank of New York
65. Couchman, C. B., (1924), "The balance-sheet: its preparation, content and interpretation", *The Journal of Accountancy Inc.*

66. Coyle, W.H., Platonov, V.V., (1998), “Insights Gained from International Exchange and Educational Initiatives Between Universities: The Challenges of Analyzing Russian Financial Statements”, *Issues in Accounting Education*, February 13: 223-233.
67. Craig, R.J., Diga, J.G., (1996), “Financial reporting regulation in ASEAN: Features and prospects”, *The International Journal of Accounting*, 31(2), pp. 239–259
68. Daines, H. C., (1929), “The changing objectives of accounting”, *The Accounting Review*, June, pp. 94-110
69. Davis, H. Z., (1982), “The history of LIFO”, *Accounting Historians Journal*, Vol. 9, No. 1, pp. 1–23
70. D’Aunno, T., Succi, M., Alexander, J.A., (2000), “The role of institutional and market forces in divergent institutional change”, *Administrative Science Quarterly*, Issue 45, pp. 679–703
71. Deans, S., Mott, D., (2008), “EU Accounting Decision: Credibility of European Accounting at Stake”, *J. P. Morgan Securities Inc., Accounting and Valuation*
72. Dechow, P., Myers, L., Shakespeare, C., (2010), “Fair value accounting and gains from asset securitizations: A convenient earnings management tool with compensation side-benefits”, *Journal of Accounting and Economics*, Volume 49, Issues 1–2, pp. 2-25
73. Defliese, P. (1981) ‘British standards in a world setting’, in *Leach and Stamp* (1981)
74. Denzin, N., (1994), “The Art and Politics of Interpretation”, in N. Denzin and Y. Lincoln (eds) *Handbook of Qualitative Research*, Sage, London, pp. 500–515
75. De Roover, R., (1955), “New Perspectives on the History of Accounting”, *Accounting Review*, Vol. 30, No. 3, pp. 405-20
76. Dickhaut, J. W., Basu, S., McCabe, K. A., and Waymire, G. B., (2010), “NeuroAccounting: Consilience between the biologically-evolved brain and culturally-evolved accounting principles”, *Accounting Horizons*, Vol. 24, No. 2, pp. 221–255
77. Eaton, S.B., (2005), “Crisis and the consolidation of international accounting standards: Enron, the IASB, and America”, *Business and Politics*, Vol. 7, No. 3, pp. 22–40
78. EBRI Editor, (1994), “Bad debts: Monetary authorities ready to take action”, *Economic and Business Review Indonesia* (June 25), pp.10–12
79. “Editorial”, (1929), *Journal of Accountancy*, May 1929, pp. 356-357
80. Echengreen, B., Rose, A., Wyplosz, C., (1995), “Exchange Market Mayhem: The Antecedents and Aftermath of Speculative Attacks”, *Economic Policy*, Vol. 10, No. 21, pp. 249–312
81. Eldredge, N., Gould, S. J., (1972), “Punctuated equilibria: An alternative to phyletic gradualism”, in *T. J.M. Schopf Ed. Models in paleobiology*, San Francisco, CA: Freeman, Cooper, pp. 82–115
82. Eli, K., Waymire, G., (1999), “Intangible Assets and Stock Prices in the Pre-SEC Era”, *Journal of Accounting Research (Supplement)*, No. 17, pp.17-44
83. Elmeskov, J., (2009), “The General Economic Background to the Crisis”, *G20 Workshop on the Global Economy Mumbai*, India 24-26 May 2009
84. Enthoven, A.J.H., Sokolov, V.Y., Bychkova, M.S., Kovalev, V.V., Semenova, M.V., (1998), “Accounting, Auditing and Taxation in the Russian Federation”, *The IMA Foundation for Applied Research and the Center for International Accounting*, University of Texas at Dallas

85. Espana, J.R., (1995), "Me Mexican peso crises: impact on NAFTA and emerging markets", *Business Economics*, Vol. 30, No.3, July, p. 45
86. Esquivel, G., Larrain, F., (1998), "Explaining Currency Crises", *John F. Kennedy Faculty Research Working Paper*, Series R98-07
87. Fleischman, R.K., Mills, P.A. and Tyson, T.N., (1996), "A Theoretical Primer for Evaluating and Conducting Historical Research in Accounting", *Accounting History*, NS Vol.1, No.1, pp.55-75.
88. Frank, S. A., (1995), "George Price's contributions to evolutionary genetics", *Journal of Theoretical Biology*, Vol. 175, No. 3, pp. 373–388
89. Frankel, J., Rose, A., (1996), "Currency crashes in emerging markets: an empirical treatment", *Journal of International Economics*, Vol. 41, Issue 3-4, pp. 351–366
90. Franklin, A., Douglas, G., (2007), "An introduction to financial crises", *The International Library of Critical Writings in Economics*, the volume on Financial Crises
91. Franklin, A., Carletti, E., (2008), "Mark-to-Market Accounting and Liquidity Pricing", *Journal of Accounting and Economics*, Vol. 45, Issue 2, pp. 358-378
92. Fratzscher, M., (1998), "Why are currency crises contagious? A comparison of the Latin American crisis of 1994–1995 and the Asian crisis of 1997–1998", *Weltwirtschaftliches Archiv*, Vol. 134, No. 4, pp. 664–691
93. Fu, Q., (2008), "Fair Value and Sub-prime", *Accounting Research*, No. 11, pp. 10-15
94. Georgiou, G. and Roberts, C.B., (2004), "Corporate Lobbying in the UK: An Analysis of Attitudes Towards the ASB's 1995 Deferred Taxation Proposals", *British Accounting Review*, Vol. 36, No. 4, pp. 441–453
95. Ghosh, S., Ghosh, A., (2003), "Structural Vulnerabilities and Currency Crises", IMF Staff Papers, *Palgrave Macmillan Journals*, Vol. 50, No. 3, p. 7
96. Glaum, M., Street, D., (2003), "Compliance with disclosure requirements of Germany's new market: IAS versus U.S. GAAP", *Journal of International Financial Management and Accounting*, No. 14, pp. 64–80
97. Goldfajn, I., Valdes, R., (1998), "Are Currency Crises Predictable?", *European Economic Review*, Vol. 42, Issue 3–5, Elsevier, pp. 873–885
98. Gonzales, V., (2009), "A History of World Financial Crises", *The Economy Watch*, 14 July 2009
99. Gorton, G. B., (2009), "Information, liquidity, and the (ongoing) panic of 2007", *American Economic Review*, Vol. 99, No. 2, pp. 567–572
100. Gould, S., Eldredge, N., (1977), "Punctuated equilibria: the tempo and mode of evolution reconsidered", *Paleobiology*, Vol. 3, No. 2, pp. 115-151
101. Gould, S. J., Eldredge, N., (1993), "Punctuated equilibrium comes of age", *Nature*, Vol. 366, No. 6452, pp. 223–227
102. Gould, D. (1995), "Mexico's crises: looking back to assess the future", *Economic Review: Federal Reserve Bank of Dallas*, 2nd quarter, pp. 3-12
103. Gray, S. J., (1988), "Towards a theory of cultural influences on the development of accounting systems internationally", *Abacus*, 24(1), pp. 1–15
104. Greenspan, Alan (1998a), "Testimony of Chairman Alan Greenspan before the Committee on Banking and Financial Services, U.S. House of Representatives," January 30th, Washington, D.C.: *Board of Governors of the Federal Reserve System*

105. Greenwood, R., Hinings, C.R., (1996), "Understanding radical organizational change: bringing together the old and new institutionalism", *Academy of Management Review*, Issue 21, pp.1022–1054
106. Greer, H. C., (1929), "The technique of distribution cost accounting", *The Accounting Review*, pp. 136-139
107. Greer, H. C., (1964), "The Corporations Stockholder – Accountants' Forgotten Man", *Accounting Review*, January, pp. 22-31
108. Grier, K., Grier, R., (2001), "Exchange Rate Regimes and the Cross-Country Distribution of the 1997 Financial Crisis", *Economic Inquiry*, Vol. 39, No. 1, 139–148
109. Gruben, W.C., (1996), "Policy priorities and Mexican exchange rate crisis", *Economic Review: Federal Reserve Bank of Dallas*, 1st quarter, pp. 19-27
110. Grundfest, J. A., (2002), "Punctuated equilibria in the evolution of United States securities regulation", *Stanford Journal of Law, Business and Finance*, Vol. 8, No. 1, pp. 1–8
111. Hannan, M.T., Freeman, J.H., (1977), "The population ecology of organizations", *The American Journal of Sociology*, No. 82, pp. 929–64
112. Hawkins, J., Klau, M., (2000), "Measuring potential vulnerabilities in emerging market economies", *BIS Working Papers 91*, Bank for International Settlements
113. Healy, R.E., (1938), "The next step in accounting", *The Accounting Review*, Vol. 13, No. 1, pp: 1–9
114. Healy, R.E., (1939), "Address before the Harvard Business School Alumni Association at its Ninth Annual Special Meeting, at Baker Library, Harvard Business School, Boston", Typescript, 16 June
115. Hellwig, M.F., (2010), "Capital Regulation after the Crisis: Business as Usual?", *MPI Collective Goods Preprint*, No. 31
116. Herrera, S., Garcia, C., (1999), "User's Guide to an Early Warning System for Macroeconomic Vulnerability in Latin American Countries", *Policy Research Working Paper 2233*, World Bank
117. Higgins, A., (1998), "At Russian Companies, Hard Numbers Often are Hard to Come by", *The Wall Street Journal*, August 20: A1
118. Hitchcock, David (1998). "Asian crisis is cultural as well as economic," *Global Beat*, 10 April, www.nyu.edu/globalbeat/asia/hitchcock041098.html, page 1
119. Hitz, J.M., (2007), "The Decision Usefulness of Fair Value Accounting – A Theoretical Perspective", *European Accounting Review*, Vol. 16, Issue 2, pp. 323-362
120. Hodder, L.D., Hopkins, P.E., Wahlen, J.M., (2007), "Risk-relevance of Fair-Value Income Measures for Commercial Banks", *The Accounting Review*, Vol 81, No. 2, pp. 337-375
121. Hofstede, G., (1983), "Dimensions of national cultures in fifty countries and three regions", In: J. B. Deregowski, S. Dziurawiec & R. C. Annis (Eds), "Expiscations in cross-cultural psychology", *Swets and Zeitlinger*, Netherlands, pp. 335–355
122. Hopwood, A. G., (1976), "Editorial: The path ahead", *Accounting, Organizations and Society*, No. 1, pp. 1–4
123. Hopwood, A.G., (1985), "The Tale of a Committee that Never Reported: Disagreements on Intertwining Accounting with the Social", *Accounting, Organizations and Society*, Vol.10, No.3, pp.361-77

124. Hopwood, A.G., (1987), "The Archaeology of Accounting Systems", *Accounting, Organizations and Society*, Vol.12, No.3, pp.207-34
125. Hopwood, A., (1994), "Some reflections on - The harmonization of accounting within the EU", *European Accounting Review*, Vol. 3, No. 2, pp. 241-54
126. Hopwood, A.G., (2009), "The economic crisis and accounting: Implications for the research community", *Accounting, Organizations and Society*, Vol.34, pp. 797-802
127. Hunt, C.F., (1998), "Russia: Major Legislative and Judicial Changes", *International Tax Review*, No. 9, July/August: 62-63
128. Hayek, F. A., (1945), "The use of knowledge in society", *The American Economic Review*, Vol. 35, No. 4, pp.519-530
129. Hoogervorst, H. (2002), "Learning from the Asian Crisis", *Address to the International Monetary Fund and Financial Committee*, Washington, DC
130. Jensen, K., (1991), "Introduction: The Qualitative Turn", in K. Jensen and N. Jankowski (eds), *A Handbook of Qualitative Methodologies for Mass Communications Research*, Routledge, London, pp. 1-12
131. Jones, H., (2009), "Drive for accounting convergence slows", *G20 key – Reuters*, August 17
132. Jorissen, A., Lybaert, N., Van de Poel, K., (2006), „Lobbying Towards a Global Standard Setter – Do National Characteristics Matter? An Analysis of the Comment Letters Written to the IASB”, *International Accounting Standards, Regulations and Financial Reporting*, Elsevier Ltd., Oxford, UK
133. Judge, W., Li, S., Pinsker, R., (2010), "National adoption of international accounting standards: an institutional perspective", *Corporate Governance: An International Review*, No. 8, pp. 161-74
134. Kagarlitsky, B., (1998), "The Russian Economic Crisis and the International Monetary Fund", the author's opening statement testimony before the *Banking Committee of the U.S. House of Representatives*, September 10
135. Kaminsky, G., Lizondo, S., Reinhart, C., (1998), "Leading Indicators of Currency Crisis", IMF Staff Papers, *Palgrave Macmillan Journals*, Vol. 45, No. 1
136. Karunatileka, E., (1999), "The Asian Economic Crisis", Research paper 99/14, *Economic Policy and Statistics Section*, House of Commons Library
137. Kerr, B., Godfrey-Smith, P., (2009), "Generalization of the Price equation for evolutionary change", *Evolution*, Vol. 63, No. 2, pp. 531-536
138. Kerwer, D., (2005), "Rules that many use: standards and global regulation", *Governance: An International Journal of Policy, Administration and Institutions*, Vol. 18, pp. 611-32
139. Kerwer, D., (2007), "How accountable is the International Accounting Standards Board?", in: Paper prepared for the 6th *SGIR Pan-European Conference in International Relations*
140. Kohler, E. L., (1934a), "A nervous profession", *The Accounting Review*, pp. 331-338
141. Kohler, E. L., (1934b), "Standards Must Come", *The Accounting Review*, pp. 122-130
142. Krkoska, L., (2001), "Assessing Macroeconomic Vulnerability in Central Europe: Post-Communist Economies", *Taylor and Francis*, Vol. 13, pp. 41-55
143. Krueger, I., (1930), "The transfer problem and its importance to the United States", Speech held May 15, 1930, *National Library of Sweden*
144. Lamoreaux, M., (2009), "House panel eases threat to FASB independence", *Journal of Accountancy*, No. 21, available at:
<http://www.journalofaccountancy.com/Web/20092357.htm>

145. Landsman, W.R., (2006), "Fair value accounting for financial instruments: some implications for bank regulation", *Bank for International Settlements – Working papers*, No. 209
146. Larson, R.K. (2007), "An Examination of Comment Letters to the IASC: Special Purpose Entities", *Research in Accounting Regulation*, Vol. 20, pp. 27-46
147. Laux, C., Leuz, C., (2009), "Fair value accounting: making sense of the recent debate", *Accounting, Organizations and Society*, Vol. 34, Issue 6–7, pp. 826–834
148. Laux, C., Leuz, C., (2010), "Did fair-value accounting contribute to the financial crisis?", *Journal of Economic Perspectives*, Vol. 24, No. 1, pp. 93–118
149. Levitt, Arthur (1998). "The numbers game", presentation at the New York University Center for Law and Business, New York, 28 September
150. Liesman, S., (2002), "Heard on the Street: Deciphering the Black Box", *Wall Street Journal*, 23 January 2002
151. Liesman, S., (2002), "SEC Accounting Cop's Warning: Playing By Rules May Not Ward Off Fraud Issues", *Wall Street Journal*, 12 February 2002, p. C1
152. Liesman, S., (2002), "Leaders: The Lessons from Enron", *Economist*, 9 February 2002, pp. 9-10
153. Lin, J., Chen F., (2000), 'Asian Financial Crisis and Accounting Reforms in China', *Managerial Finance*, Vol. 26, No. 5, pp. 63-79
154. Lin, Z.J., (1998), "Internationalization of Public Accounting: Chinese Experience", *Managerial Auditing Journal*, Vol. 13, No. 2-3, pp. 84-94
155. Lindberg, D.L., Lindberg, W.F, Razaki, K.A., "The 'Anti-Stapler' and the Transfer of Social Sphere Functions from Federal Enterprises to Local Governments: Lack of Accounting Rules Contributes to Russia's Financial Woes", *The International Journal of Accounting*, Vol. 35, No. 1, pp. 151-162
156. Linsmeier, T.J., (2011), "Financial Reporting and Financial Crises: The Case for Measuring Financial Instruments at Fair Value in the Financial Statements", *Accounting Horizons*, Vol. 25, Issue 2, pp. 409-417
157. Littleton, A.C., (1928) "What is Profit?", *Accounting Review*, Vol.3, pp.278-288
158. Littleton, A.C., (1929), "Value and Price in Accounting", *The Accounting Review*, Vol.4, No.3, pp.148-154
159. Levitt, A., (2000), "Renewing the Covenant With Investors", *Speech given at the New York University Center for Law and Business*, available at www.sec.gov/news/speech/spch
160. Magnan, M.L., (2009), "Fair value accounting and the financial crisis: messenger or contributor?", *Accounting Perspectives*, Vol. 8, No. 3, pp. 189–213
161. Marchetti, E., (2009), "Teorie del ciclo economic", *Esculapio Economia*, pp.1-46
162. **Marcus, C.**, (2009), "Audit involvement on half-yearly financial report – Case study on Romanian listed companies", *International Journal of Business Research*, Vol. 9, Issue 4, September 2009, pp. 169-175, Ulrich's International Periodicals Directory, <http://www.ulrichsweb.com/ulrichsweb>
163. **Marcus C.**, (2010), "The influence of the global financial crisis on the accounting policies", *Analele Universității din Oradea – Fascicula Științe Economice*, TOM XIX, 1st Issues, July 2010, RePec, pp. 528-533
164. **Marcus, C.**, Matis, D., (2010), „Global financial crisis: the challenge to Romanian researchers”, *International Journal of Business Strategy*, Volume 10, Issue 3, 2010, pp. 175-180, Ulrich's Periodicals Directory, <http://www.ulrichsweb.com/ulrichsweb>

165. **Marcus, C.**, (2011), „Are crises one of the rationales used by International Accounting Standards Board to gain global dominance?“, *European Journal of Management*, Vol. 11, Issue 4, pp. 128-132, Ulrich's Periodicals Directory, <http://www.ulrichsweb.com/ulrichsweb>
166. Martinez-Diaz, L., (2005), “Strategic experts and improvising regulators: explaining the IASC’s rise to global influence”, *Business and Politics*, No. 7
167. Martinez Peria, S., (2002), “A regime-switching approach to the study of speculative attacks: a focus on EMS crises”, *Empirical Economics*, Vol. 27, No. 2, pp. 299–334
168. Maskooki, K., (2002), “Mexico’s 1994 peso crisis and its aftermath”, *European Business Review*, Vol. 14, No. 3, pp. 161-169
169. Mاتی, D., Bonaci, C., Strouhal, J., (2010), “Crisis of Fair Value Measurement? Some Defense of the Best of All Bad Measurement Bases”, *WSEAS Transactions on Business and Economics*, Vol. 7, Issue 2, pp. 114-125
170. Mattli, W., Büthe, T., (2003), “Setting international standards: technological rationality or primacy of power?”, *World Politics*, Vol. 56, No. 1, pp. 1–42
171. May, G. O., (1936), “The Influence of Accounting on Economic Development”, *Journal of Accountancy*, January, pp. 11-22
172. May, G. O., (1947), “Accounting and the Accountant in the Administration of Income Taxation”, *Columbia Law Review*, Vol. 47, No. 3, pp. 377-397
173. McKendrick, N., (1970), “Josiah Wedgwood and Cost Accounting in the Industrial Revolution”, *Economic History Review*, second series, Vol.23, No.1, pp.45-67
174. Meltdown at the IASB?, (2008), *World Accounting Report*, Vol. 11, No. 9, pp. 2–3
175. Meyer, J.W., Rowan, B., (1977), “Institutionalized organizations: formal structure as myth and ceremony”, *American Journal of Sociology*, No. 83, pp. 340–63
176. Miller, P., Hopper, T., Laughlin, R. (1991), ‘The New Accounting History: an introduction’, *Accounting, Organizations and Society*, Vol. 16, Issue 5-6, pp. 395-403
177. Mills, P.A., (1993), “Accounting History as Social Science: a Cautionary Note”, *Accounting, Organizations and Society*, Vol. 18, Issue 7-8, pp. 801-803
178. Mishkin, F.S., (2008), “How should we respond to asset price bubbles?”, *Financial Stability Review*, No. 12 - Valuation and financial stability, pp. 65-75
179. Mohan, R., (2009), “Causes of the crisis: Key Lessons”, Paper for *G20 Workshop on the Global Economy*, Mumbai, India 24-26 May, 2009
180. Moonitz, M., (1953), “The case against LIFO as an inventory-pricing formula”, *The Journal of Accountancy*, Vol. 95, No. 6, pp. 682 –690
181. Morgenson, G., (2002), “Worries of More Enrons to Come Give Stock Prices a Pounding”, *New York Times*, 30 January 2002, p. C1
182. Muller, K.A., Riedl, E.J., (2002), „External Monitoring of Property Appraisal Estimates and Information Asymmetry”, *Journal of Accounting Research*, Vol. 40, Issue 3, pp. 865–881
183. Napier, C. J., (2001), “Accounting history and accounting progress”, *Accounting History*, Vol. 6, No. 2
184. Napier, C. J., (2006), “Accounts of change: 30 years of historical accounting research”, *Accounting, Organizations and Society*, No. 31, pp. 445–507
185. Newlove, G. O., (1975), “In all my years...”, *The Accounting Historian*, 2-3
186. Nobes, C.W., (1991), “Cycles in UK Standard Setting”, *Accounting and Business Research*, Vol.21, No.83, pp.265-74

187. Nutter, S.E., (2010), "Fair value accounting: an age-old debate", *Journal of Law, Economics & Policy*, Vol. 6, pp. 185-200
188. Ojo, M., (2010), "The Role of the IASB and Auditing Standards in the Aftermath of the 2008/2009 Financial Crisis", *European Law Journal*, Vol. 16, No. 5, pp. 604–623
189. Oliver, C., (1991), "Strategic Responses to Institutional Processes", *The Academy of Management Review*, Vol. 16, No. 1, pp. 145–179
190. Oliver, C., (1997), "Sustainable competitive advantage: Combining institutional and resource-based views", *Strategic Management Journal*, Vol. 18, No. 9, pp. 697-713
191. Osband, K., Rijckeghem, C., (2000), "Safety from Currency Crashes", *IMF Staff Papers*, vol. 47, No. 2
192. Page, K. M., Nowak, M. A., (2002), "Unifying evolutionary dynamics", *Journal of Theoretical Biology*, Vol. 219, No. 1, pp. 93–98
193. Parker, L.D., (1999), "Historiography for the New Millennium: Adventures in Accounting and Management", *Accounting History*, NS Vol.4, No.2, pp.11-42.
194. Partnoy, F., (2000), "Why markets crash and what law can do about it", *University of Pittsburgh Law Review*, Vol. 61, No. 3, pp. 741–817
195. Paton, W. A., (1917), "Theory of the Double-Entry System", *Journal of Accountancy*, Vol. 43, No. 1
196. Paton, W.A., (1948), "The Accountant and Private Enterprise", *The Journal of Accountancy*, pp.44-58
197. Paton, W.A., Littleton, A.C., (1940), "An Introduction to Corporate Accounting Standards", *American Accounting Association*, Monograph No. 3
198. Perera, H., Baydoun, N., (2007), "Convergence with International Reporting Standards: The Case of Indonesia", *Advances in International Accounting*, Volume 20, pp. 201-224
199. Perrow, C., (1991), "A society of organizations", *Theory and Society*, Vol. 20, Issue 6, pp. 725–762
200. Perry J, Nölke A, (2005), "International accounting standard setting: a network approach", *Business and Politics*, Vol. 7, No. 3, pp. 1136–136
201. Perry, J., Nölke, A., (2006), "The political economy of international accounting standards", *Review of International Political Economy*, Vol. 13, No. 4, pp. 559–86
202. Persaud, A., (2008), "Regulation, valuation and systemic liquidity", *Banque de France - Financial stability review – Special issue on valuation*, No. 12, October 2008
203. Pfeffer, J., (1991), "Organization theory and structural perspectives on management", *Journal of Management*, Vol. 17, No. 4, pp. 789–803
204. Pitt, H.L., (2002), "Testimony Concerning The Corporate and Auditing Accountability, Responsibility, and Transparency Act", *Committee on Financial Services, House of Representatives*, p. 5, available on the SEC website at [http: www.sec.gov/news/testimony/032002tshlp.htm](http://www.sec.gov/news/testimony/032002tshlp.htm)
205. Plantin, G., Sapra, H., Shin, H. S., (2008), "Marking-to-market: Panacea or Pandora's box?", *Journal of Accounting Research*, Vol. 46, No. 2, pp. 435–460
206. Plantin, G., Sapra, H., Song Shin, H., (2008), "Fair value accounting and financial stability", *Chicago GSB Research Paper*, No. 08–15
207. Posner, R., (1974), "Theories of economic regulation", *Bell Journal of Economics*, Vol. 5, No. 2, pp. 335–58
208. Price, G. R., (1970), "Selection and covariance", *Nature*, Vol. 227, No.5257, pp. 520–521
209. Price, G. R., (1995), "The nature of selection", *Journal of Theoretical Biology*, Vol. 175, No. 3, pp. 389–396

210. Pulliam, S., McGinty, T., (2009), "Congress helped banks defang key rule", *Wall Street Journal*, June 3, 2009
211. Rahman, A.R., Ng, L.W., Tower, G.D. (1994), "Policy Choice and Standards Setting in New Zealand: An Exploratory Study", *Abacus*, Vol. 30, No. 1, pp: 98–117
212. Rahman, M. Z. (1998), "The role of accounting in the East Asian financial crisis: lessons learned", *Transnational Corporations*, Vol. 7, No. 3, pp. 1-52
213. Rapoport, M., (2009), "FASB looks to expand mark rules", *Wall Street Journal*, August 14, 2009
214. Reilly, D., (2007), "Behind banks' credit rescue fund; with new, united voice, auditors stand ground on how to treat crunch", *Wall Street Journal*, October 17, 2007
215. Report on the Internationalization of Business Accounting in Japan, June 2004, *Study Group on the Internationalization of Business Accounting*, Ministry of Economy, Trade and Industry, <http://www.iasplus.com/de/jurisdictions/asia/en/Plone/en/binary/resource/0406ifrsjapangaap.pdf>
216. Revsine, L., (2002), "Enron: sad but inevitable", *Journal of Accounting and Public Policy*, Vol. 21, No. 3, pp. 137–145
217. Ribstein, L. E., (2003), "Bubble laws", *Houston Law Review*, Vol. 40, No. 1, pp. 77–97
218. Ritchie, J., Spencer, L., (1994), "Qualitative Data Analysis for Applied Policy Research", in A. Bryman and R. Burgess (eds) *Analyzing Qualitative Data*, pp. 173–194, Sage, London, UK
219. Rochet, J. C., (2008), "Pro-cyclicality of financial systems: is there a need to modify current accounting and regulatory rules?", *Financial Stability Review*, No. 12 – Valuation and financial stability, pp. 95-101
220. Roosevelt, F. D. Special message to Congress. As reported in the *New York Times* (1993, 30 March), pp. 1-6
221. Rosenthal, U., Kouzmin, A., (1993), „Globalizing an Agenda for Contingencies and Crisis Management: An Editorial Statement”, *Journal of Contingencies and Crisis Management*, Vol. 1, No.1, pp. 1-12
222. Ryan, C., Dunstan, K., Stanley, T., (1999), „Constituent Participation in the Australian Public Sector Accounting Standard-Setting Process: The Case of ED 55”, *Financial Accountability and Management*, Vol. 15, No. 2, pp: 173–200
223. Ryan, S. G., (2008), "Accounting in and for the subprime crisis", *The Accounting Review*, Vol. 83, No. 6, pp. 1605–1638
224. Sachs, J., Tornell, A., Velasco, A., (1996), "Financial Crises in Emerging Markets: The Lessons from 1995", *Brookings Papers on Economic Activity*, Vol. 27, No. 1, pp. 147–199
225. Samuelson, Robert J. (1998). "Global capitalism once triumphant, is in full retreat", *International Herald Tribune*, 10 September
226. Sanderson, R, Tait N., (2009), "EU delays adoption of accounting rule changes", *Financial Times*, November 13, 2009
227. Sapa, H., (2008), "Do Accounting Measurement Regimes Matter? A Discussion of Mark-to-Market Accounting and Liquidity Pricing", *Journal of Accounting and Economics*, Vol. 45, No. 2, pp. 379-387
228. Sawers, A., (2008), "Standard Evangelist", *Accountancy Age*, 17 April, pp. 15-16
229. Schipper, K., (2005), "The Introduction of International Accounting Standards in Europe: Implications for International Convergence", *European Accounting Review*, Vol. 14, No. 1, pp. 101–126

230. Schneidman, L., (1997), “Russian Accounting Regulations and International Accounting Standards: Will the Twain Meet?”, *Accountancy*, January, pp. 60-61
231. Scott, W.R., (1987), “The adolescence of institutional theory”, *Administrative Science Quarterly*, No. 32, pp. 493-511
232. Selling, T., (2008), “Amended IAS 39: Exploding the myth of an independent IASB”, *The Accounting Onion*, available at: <http://accountingonion.typepad.com/theaccountingonion/2008/11/index>
233. Seo, M.G., Creed, W., (2002), “Institutional contradictions, praxis, and institutional change: a dialectical perspective”, *Academy of Management Review*, No. 27, pp. 222–247
234. Shleifer, A., (2005), “Understanding Regulation”, *European Financial Management*, Vol. 11, No. 4, pp. 439–451
235. Simkovic, M., (2009), “Secret Liens and the Financial Crisis of 2008”, *American Bankruptcy Law Journal*, Vol. 83, p. 253
236. Sole, J., Novoa, A., Scarlata, J., (2009), “Procyclicality and Fair Value Accounting”, *IMF Working Papers*, available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=1366168>
237. Solomon, F., (1936), “Revaluations of Fixed Assets 1925-1934”, *National Bureau of Economic Research Bulletin*, December 1936, pp. 10-21
238. Song, C.J., Wayne, T., Yi, H., (2008), “Value Relevance of FAS 157 Fair Value Hierarchy Information and the Impact of Corporate Governance Mechanisms”, Draft manuscript, *University of Oklahoma*, available at: <http://ssrn.com/abstract=1198142>
239. Stice, E.K., Stice, J.D., (2010), “Count U.S. out? How the French put U.S. adoption of International Accounting Standards on the rocks”, *Marriott Alumni Magazine*, No. 12–15
240. Suchman, M., (1995), “Managing legitimacy: strategic and institutional approaches”, *The Academy of Management Review*, Vol. 20, Issue 3, pp. 571–610
241. Suddaby, R., Cooper, D., Greenwood, R., (2007), “Transnational regulation of professional services: governance dynamics of field level organizational change”, *Accounting, Organizations and Society*, Vol. 32, No. 4–5, pp. 333–62
242. Sweeney, H.W., (1933), “Income”, *The Accounting Review*, No. 8, pp. 323-335
243. Sweeney, H.W., (1935), “The Technique of Stabilized Accounting”, *The Accounting Review*, No. 10, pp. 185-205
244. *The Chronicle*, (1926), September 4, p. 1201
245. Taylor, T.C., Wilkerson, J.E., (2000), “Western Accounting Firms in the Aftermath of the Russian Financial Crisis”, *The CPA Journal*, pp. 34-39
246. *The Accountants’ Journal*, April 2, 1885, p. 460
247. *The Chronicle*, July 22, 1933: 581
248. *The Economist*, 14 November, 1998
249. *The Economist*, 20 June, 1998, pp. 82–87
250. *The Magazine of Wall Street*, November 30, 1929, p. 177
251. **Toman, C.**, (2012a), „The impact of Great Depression on the American accounting practice”, accepted for publication on *Annals of the University of Oradea – Economic Sciences*, TOM XXI, 2st Issues, December 2012, RePec
252. **Toman, C.**, (2012b), “Global financial crisis – an accounting literature review and overview”, *Annals of the University of Oradea – Economic Sciences*, TOM XXI, 1st Issues, July 2012, RePec, pp. 966-971
253. Tomkins, C., (1978), “The Development of Accounting”, a discussion paper presented at the *Workshop on Accounting in a Changing Social and Political Environment*, London

254. Tornell, A., (1999), "Common Fundamentals in the Tequila and Asian Crises", *Harvard Institute of Economic Research*, Working Papers No. 1868
255. Touron, P., (2005), "The adoption of US GAAP by French firms before the creation of the International Accounting Standard Committee: an institutional explanation", *Critical Perspectives on Accounting*, Vol. 16, Issue 6, pp. 851–73
256. Trubek, D., Cotrell, P., Nance, M., (2005), "Soft Law, Hard Law, and European Integration: Toward a Theory of Hybridity", *Legal Studies Research Paper*, University of Wisconsin, No. 1002
257. Turner, L., (2008), "Banks want to shoot the messenger over fair value rules", *Financial Times*, October 2
258. Tweedie, D., (2008), "Pressured IASB Chairman Considered Resigning", *Accounting Today*, available at: <http://www.accountingtoday.com/news/29825-1.html>
259. Veron, N., (2008), "Fair Value Accounting is the Wrong Scapegoat for this Crisis", *Accounting in Europe*, Vol. 5, No. 2, pp. 63–69
260. Walker, R. G., (1992), "The SEC's Ban on Upward Asset Revaluations and the Disclosure of Current Values", *Abacus*, Vol. 28, Issue 1, pp. 3-35
261. Wallison, P.J., (2008), "Fair Value Accounting: A Critique", *American Enterprise Institute for Public Policy Research*, July 2008
262. Waymire, G.B., Basu, S., (2011), "Economic Crisis and Accounting Evolution", *Law & Economics Research Paper Series*, Research Paper No. 11-98
263. Whittall, C., (2009), "Setting global standards", *Risk Magazine*, May 01, 2009
264. Whittington, G., (2005), "The adoption of international accounting standards in the European Union", *European Accounting Review*, Vol. 14, No. 1, pp. 127–53
265. Wiesen, J. (1978), "The Securities Acts and Independent Auditors: What Did Congress Intend?", *American Institute of Certified Public Accountants*, New York
266. Wolfensohn, James D. (1998), "Address to the Overseas Development Council Conference on Asia's coming explosion", Washington, DC, 19 March
267. Wood, D., (2009), "Confusion reigns as Europe refuses to endorse new IASB standard", *Risk Magazine*, November 13, 2009
268. Yujing, G., Gaichune, Y., (2009), "Discussion for Applicability of the Fair Value Measurement in the Financial Crisis", *International Journal of Business and Management*, Vol. 4, No. 12, pp. 194-196
269. Zeff, S. A. (1984), "Some Junctures in the Evolution of the Process of Establishing Accounting Principles in the U.S.A.: 1917-1972", *Accounting Review*, Vol. 59, No. 3, pp. 447-468
270. Zeff, S. A. (2003), "How the U.S. Accounting Profession Got Where It Is Today: Part I", *Accounting Horizons*, Vol. 17, No. 3, pp. 189-205
271. Zeff, S. A. (2003), "How the U.S. Accounting Profession Got Where It Is Today: Part II", *Accounting Horizons*, Vol. 17, No. 4, pp. 267-286
272. Zeff, S., (2007), "The SEC rules historical cost accounting: 1934 to the 1970s", *Accounting and Business Research*, Special Issue: International Accounting Policy Forum, pp. 49-62

Alte surse

1. AASB (2009), Comment Letter 56 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/c156.pdf>, Accessed: 2012, March 10
2. ACCA (2009), Comment Letter 139 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/c1139.pdf>, Accessed: 2012, March 10
3. Adrian, T., Shin, H. S., (2008), “Liquidity and leverage”, *Federal Reserve Bank of New York Staff Reports*, No. 328
4. AFTE (2009), Comment Letter 29 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL29.pdf>, Accessed: 2012, March 10
5. American Institute of Accountants (1932) – “Minutes of the Committee on Accounting Procedures” - *In the files of the American Institute of Certified Public Accountants*
6. American Bankers Association, (2008), “Letter to Robert H. Herz, Chairman, Financial Accounting Standards Board”, November 13, 2008, available at: <http://www.aba.com/Issues/Documents/5d2d276c807d46f59c7c8c686f68151bABAlettertoFASBOTTINovember132008.pdf>
7. ANC (2010), Comment Letter 82 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ed0610/c1/Documents/CL82.pdf>, Accessed: 2012, March 10
8. AS (2009), Comment Letter 1 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL1.pdf>, Accessed: 2012, March 10.
9. Barack Obama’s Speech, February 12, 2009, according to grassfire.org
10. BCBS (2009a), Comment Letter 111 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Pages/CL111.aspx>, Accessed: 2012, March 10
11. BCBS, (2009b), “Guiding principles for the replacement of IAS 39”, available at: <http://www.bis.org/publ/bcbs161.pdf?noframes=1>
12. BCBS (2010), Comment Letter 73 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ed0610/c1/Documents/CL73.pdf>, Accessed: 2012, March 10
13. Business Monitor International, (2005), Q1, 2005: 8
14. Center for Audit Quality, (2007), “Measurements of fair value in illiquid (or less liquid) markets”, available at: http://www.aicpa.org/caq/download/WP_Measurements_of_FV_in_illiquid_Markets.pdf
15. CNCM (2009), Comment Letter 91 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at:

- <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/c19L1.pdf>, Accessed: 2012, March 10
16. CSE (2010), Comment Letter 31 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ed0610/c1/Documents/SEAGCommentLetterUncertaintyAnalysisDiscFVM20100906.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 17. DGXV, (2008), “Letter from the Director General of DGXV, dated 27 October 2008”, published on http://ec.europa.eu/internal_market
 18. EBF (2009), Comment Letter 124 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL124.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 19. Informal ECOFIN, (2009), “Statement by the informal ECOFIN”, 4 April 2009, Prague, available at: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/statement_informal_ecofin_en_04042009.pdf
 20. EFRAG (2009), Comment Letter 158 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL158.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 21. E&Y (2009), Comment Letter 88 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/c188.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 22. European Banking Federation and Business Europe, (2008), “Joint statement on financial market turmoil”, available at: <http://www.iasplus.com/europe/0810ebfstatement.pdf>
 23. European Commission, (2004), “The accounting regulatory committee meeting on 1 November - working document on IAS”, *Internal Market DG*, Brussels
 24. European Commission, (2008a), “IAS 39 Temporary carve - out”, available at: http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/docs/ias/ias_39_carve-out.pdf
 25. European Commission, (2008b), “Informal Meeting of Heads of State or Government on 7 November 2008 Agreed Language”, available at: http://www.euun.europa.eu/articles/en/article_8284_en.htm
 26. European Commission, (2009a), “The high-level group on financial supervision in the EU - Report”, chaired by Jacques de Larosiere, 25 April 2009, Brussels, available at: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf
 27. European Commission, (2009b), “Decision of the European Parliament and of the Council of establishing a Community program to support specific activities in the field of financial services, financial reporting and auditing”, Brussels, 2009, available at: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/committees/financing-decision_en.pdf
 28. European G8 members, (2008), “Statement – Summit of European G8 members, Palais de l’Elysée, 4 October. EC/1004/2008. Regulation (EC) no 1004/2008, amending regulation (EC) No 1725/2003 adopting certain international accounting standards in accordance with regulation (EC) No 1606/2002 of the European Parliament and of the Council as regards International Accounting Standard (IAS) 39 and International Financial Reporting Standard (IFRS)

29. European Parliament, (2008), “Report on International Financial Reporting Standards (IFRS) and the Governance of the International Accounting Standards Board (IASB), Committee on Economic and Monetary Affairs”, 5 February 2008, Brussels
30. European Union Regulation (EC) No. 1606/2002 of the European Parliament and of Council - on the application of international accounting standards, *Official Journal of the European Communities*, 19 July 2002, available at: http://www.esma.europa.eu/system/files/Reg_1606_02.pdf
31. FASB Report, (1998), “International Accounting Standard Setting: A Vision for the Future”, *Special Report of the FASB*, Special report
32. FASB Report, (2002), “Principles-Based Approach to Standard Setting”, November 27, 2002
33. FASB, (2008), “Determining the Fair Value of a Financial Asset When the Market for That Asset Is Not Active”, FASB Staff Position No. 157-3, 10 October 2008, available at: <http://www.fasb.org/cs/BlobServer?blobkey=id&blobwhere=1175820925446&blobheader=application%2Fpdf&blobcol=urldata&blobtable=MungoBlobs>
34. FASB, (2009a), “Determining Fair Value When the Volume and Level of Activity for the Asset or Liability Have Significantly Decreased and Identifying Transactions That Are Not Orderly”, *FASB Staff Position FAS 157-4*, April 9, 2009, available at: <http://www.fasb.org/cs/BlobServer?blobcol=urldata&blobtable=MungoBlobs&blobkey=id&blobwhere=1175820922722&blobheader=application/pdf>
35. FASB, (2009b), “Recognition and Presentation of Other-Than-Temporary Impairments”, *FASB Staff Position FAS 115-2 and 124-2*, April 9, 2009, available at: http://72.3.243.42/pdf/fsp_fas115-2andfas124-2.pdf
36. FBF (2009), Comment Letter 85 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl85.pdf>, Accessed: 2012, March 10
37. FCAG, (2009), “Report of the Financial Crisis Advisory Group”, July 2009, available at: <http://www.ifrs.org/Features/Documents/FCAGReportJuly2009.pdf>
38. FCAG, (2010), “Letter to G-20”, January 4, 2010, available at: <http://www.ifrs.org/The-organisation/Advisorybodies/FCAG/FCAGletterstotheG20/Documents/FCAGJanuary2010G20letterincludingattachments.pdf>
39. FEE, (2009), “Letter on the Financial Crisis Advisory Group – Request for Input”, Letter to IASB’s FCAG, 1 April 2009, available at: <http://www.fee.be/fileupload/upload/Van%20Eperen%20090401%20Financial%20Crisis%20Advisory%20Group14200991414.pdf>
40. Financial Accounting Foundation, (2005), “2004 Annual Report”, Norwalk, CT
41. Financial Accounting Foundation, (2010), “2009 Annual Report”, Norwalk, CT, available at: <http://www.fasb.org/cs/BlobServer?blobcol=urldata&blobtable=MungoBlobs&blobkey=id&blobwhere=1175820588436&blobheader=application%2Fpdf>
42. Financial Stability Forum, (2008), “Report of the Financial Stability Forum on Enhancing Market and Institutional Resilience”, 7 April
43. FSP No. 157 on *Determining the Fair Value of a Financial Asset When the Market for that Asset Is Not Active*
44. G20, (2008), “Declaration – summit on financial markets and the world economy”, 15 November 2008, Washington DC, available at: <http://www.g20.utoronto.ca/summits/2008washington.html>

45. G20, (2009a), “Declaration on the strengthening of the financial system”, 2 April 2009, London, available at: <http://www.g20.utoronto.ca/summits/2009london.html>
46. G20, (2009b), “Declaration on further steps to strengthen the financial system”, September 5, 2009, London, available at: <http://www.g20.org/images/stories/canalfinan/docs/uk/05fmcdbg.pdf>
47. GEDEON (2010), Comment Letter 37 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ed0610/c/Documents/CL37.pdf>, Accessed: 2012, March 10
48. Greenspan, A., (1990), “Letter to SEC Chairman Richard C. Breeden”, *Federal Reserve*, November 1, 1990, available at: <http://www.bobmcteerblog.com/wpcontent/plugins/uploads/Greenspan%20letter%20to%20SEC%20November%201990.pdf>, Accessed: 2012, May 21
49. HKI of CPA (2009), Comment Letter 157 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL157.pdf>, Accessed: 2012, March 10.
50. Holmquist, J., (2009), “Exposure draft financial instruments (IAS 39 revision – Phase 1) ‘classification and measurement’ – comments on near final draft”, Letter on 4th November 2009
51. IAAC (2009), Comment Letter 81 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL81.pdf>, Accessed: 2012, March 10
52. IAS PLUS, (2000), Accounting Standards Updates by Jurisdiction, pp. 1-24, <http://www.iasplus.com/en/publications/ifrs-in-focus/2000/ias-plus-newsletter-ias-plus-quarterly-newsletter-asia-pacific-edition/file>
53. IAS PLUS, (2004), Accounting Standards Updates by Jurisdiction, *Russia moves toward adopting IFRSs*, <http://www.iasplus.com/en/news/2004/November/news1687>
54. IAS PLUS, (2005), Accounting Standards Updates by Jurisdiction, *Russia moves toward adopting IFRSs*
55. IASB, (2008a), “Measuring and disclosing the fair value of financial instruments in markets that are no longer active”, IASB Expert Advisory Panel, October 2008, available at: http://www2.eycom.ch/publications/items/ifrs/olk/200811_supplement_19/200811_supplement_ifrs_outlook_19.pdf
56. IASB, (2008b), “Letter from the IASB to the European Commission, dated 17 December 2008”, available at: http://www.ifrs.org/News/PressReleases/Documents/letters_european_commission.pdf
57. IASB (2009a), Exposure Draft on *Fair Value Measurement*, available at: http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/Documents/EDFairValueMeasurement_website.pdf, Accessed: 2012, March 10
58. IASB (2009b), Presentation introducing Exposure Draft on *Fair Value Measurement*, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/Documents/WebcastFVMJune09.pdf>, Accessed: 2012, March 10

59. IASB, (2009c), “Exposure Draft on Improvements to IFRSs”, August 2009, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/AnnualImprovements/EDAUG09/Documents/EDImprovementsFRS09.pdf>
60. IASB (2010), Exposure Draft on *Measurement Uncertainty Analysis Disclosure for Fair Value Measurements - Limited re-exposure of proposed disclosure*, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ed0610/Documents/EDMeasurementUncertaintyAnalysis0610.pdf>, Accessed: 2012, March 10
61. IASC Foundation, (2008), “Letter to President Bush - 11 November 2008”, available at: http://media.accountingeducation.com/1113/long_name.PDF
62. IASCF, (2009), “Revised constitution, 1 February 2009”, available at: <http://www.iasplus.com/resource/2009revisedconstitution.pdf>
63. ICAI (2009), Comment Letter 13 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL13.pdf>, Accessed: 2012, March 10
64. Institute of Chartered Accountants in England and Wales (ICAEW), (2006), “Information for better markets: Measurement in financial reporting”, London: ICAEW
65. ICGN, (2008), “Strategy for the review of the IASC foundation’s constitution”, Letter to IASC Foundation, 19 March 2008, available at: <https://www.icgn.org/item/1051-letter-to-the-iasc-foundation-re-strategy-for-the-review-of-the-iasc-foundations-constitution>
66. IFRS Press Release, 28 July 2009, available at: <http://www.ifrs.org/NR/rdonlyres/F0617367-F810-4B3D85E8C76AAE12DB1D/0/6PRFinancialCrisisAdvisoryGrouppublisheswiderangingreviewofstandardsettingactivitiesfol.pdf>
67. IMA (2009), Comment Letter 106 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL106.pdf>, Accessed: 2012, March 10.
68. International Monetary Fund, (2008), “Global Financial Stability Report - Containing Systemic Risks and Restoring Financial Soundness”, April 2008, available at <http://www.imf.org/External/Pubs/FT/GFSR/2008/01/pdf/text.pdf>, Accessed: 2012, March 5
69. International Monetary Fund, (1998), *World Economic Outlook*, May 1998: 3
70. IOSCO, (2008a), “Report on the Sub-prime Crisis”, Technical Committee 29 May
71. IOSCO, (2008b), “Press release ‘IOSCO open letter to G20 summit’ 12 November 2008”, available at: www.iosco.org
72. JABA (2009), Comment Letter 8 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/CL8.pdf>, Accessed: 2012, March 10
73. McCreevy, C., (2008), “Latest developments on policy response to financial turmoil”, Speech/08/162, available at: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=SPEECH/08/162&format=HTML&aged=0&language=EN>
74. McCreevy, C., (2009a), “The Credit Crisis – Looking Ahead” Speech 09/41: 9 February 2009 available at: www.ec.europa.eu/internal_market
75. McCreevy, C., (2009b), Speech at “Financial Reporting in a Changing World Conference”, 7 May 2009, Brussels, available at:

- <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=SPEECH/09/223&format=HTML&age d=1&language=EN&guiLanguage=fr>
76. MFC (2009), Comment Letter 85 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at:
<http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl63.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 77. Mortgage Bankers Association, (2008), “Letter to the SEC”, November 13, 2008, available at: <http://www.sec.gov/comments/4-573/4573-140.pdf>
 78. National Standard-Setters, (2008), “Communiqué from Members of the National Standard Setters Group to the International Accounting Standards Board and the Trustees of the IASC Foundation 14th November 2008“, available at: http://app1.hkicpa.org.hk/correspondence/2008-11-21/NSS_IASB.pdf
 79. RDS, (2009), Comment Letter 74 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at:
<http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl74.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 80. Ricol, R., (2008), “Report on the financial crisis”, Report to the President of the French Republic on the Financial Crisis, available at:
<http://www.fcmweb.org/documenti/06%20%20ricol%20report%20on%20financial%20crisis%20-%20sept%202008.pdf>
 81. SASC (2009), Comment Letter 156 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at:
<http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl156.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 82. SEC, (2003), “Reaffirming the status of the FASB as a designated private-sector standard setter”, *Policy Statement Release* Nos. 33-8221; 34-47743; IC-26028; FR-70, April 25, 2003, available at: <http://www.sec.gov/rules/policy/33-8221.htm>
 83. SEC, (2007), “Acceptance from foreign private issuers of financial statements prepared in accordance with international financial reporting standards without reconciliation to US GAAP”, *SEC Concept Release No. 33-8879*, July 2007, available at:
<http://www.sec.gov/rules/final/2007/33-8879.pdf>
 84. SEC, (2008a), “Report and Recommendations Pursuant to Section 133 of the Emergency Economic Stabilization Act of 2008: Study on Mark-To-Market Accounting”, December 2008, available at: <http://www.sec.gov/news/studies/2008/marktomarket123008.pdf>
 85. SEC, (2008b), “SEC Office of the Chief Accountant and FASB Staff Clarifications on Fair Value Accounting”, Press Release No. 234, 30 September 2008, available at:
<http://www.sec.gov/news/press/2008/2008-234.htm>
 86. SFRSB (2009), Comment Letter 125 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at:
<http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl125.pdf>, Accessed: 2012, March 10
 87. Stock Exchange Practices (1934), “Hearings before the Committee on Banking and Currency, United States Senate, 73d Congress, 2d Session, on S. Res. 84, S. Res. 56, and S. Res. 97”, Part 16, *National Securities Exchange Act*, March 23 to April 5. Washington: United States Government Printing Office
 88. Tweedie, D., (2004), “Statement before the committee on banking, housing and urban affairs of the United States Senate” Washington, DC, September 9, 2004

89. Tweedie, D., (2009), "Prepared Statement to the 2948th meeting of the Council of the European Union", Economic and Financial Affairs, 9 June 2009, Luxembourg, available at: <http://www.ifrs.org/News/Announcements-and-Speeches/Pages/Chairman-of-the-IASB-addresses-ECOFIN-meeting.aspx>
90. UK ASB (2009), Comment Letter 73 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl73.pdf>, Accessed: 2012, March 10
91. UK Parliament, (2008), "Uncorrected transcript of the House of Commons Select Treasury Committee", November 11, available at: www.parliamentlive.com
92. VMEBF (2009), Comment Letter 72 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl72.pdf>, Accessed: 2012, March 10
93. WOCCU (2009), Comment Letter 104 on the IASB Exposure Draft on Fair Value Measurement, available at: <http://www.ifrs.org/CurrentProjects/IASBProjects/FairValueMeasurement/ED/CL/Documents/cl104.pdf>, Accessed: 2012, March 10
94. World Accounting Report, (2009), February 2009, available at: <http://www.worldaccountingreport.com/regulators/eu/article26645.ece>
95. www.fasb.org
96. www.iasb.org
97. www.iasplus.org
98. www.imf.org
99. www.worldbank.org